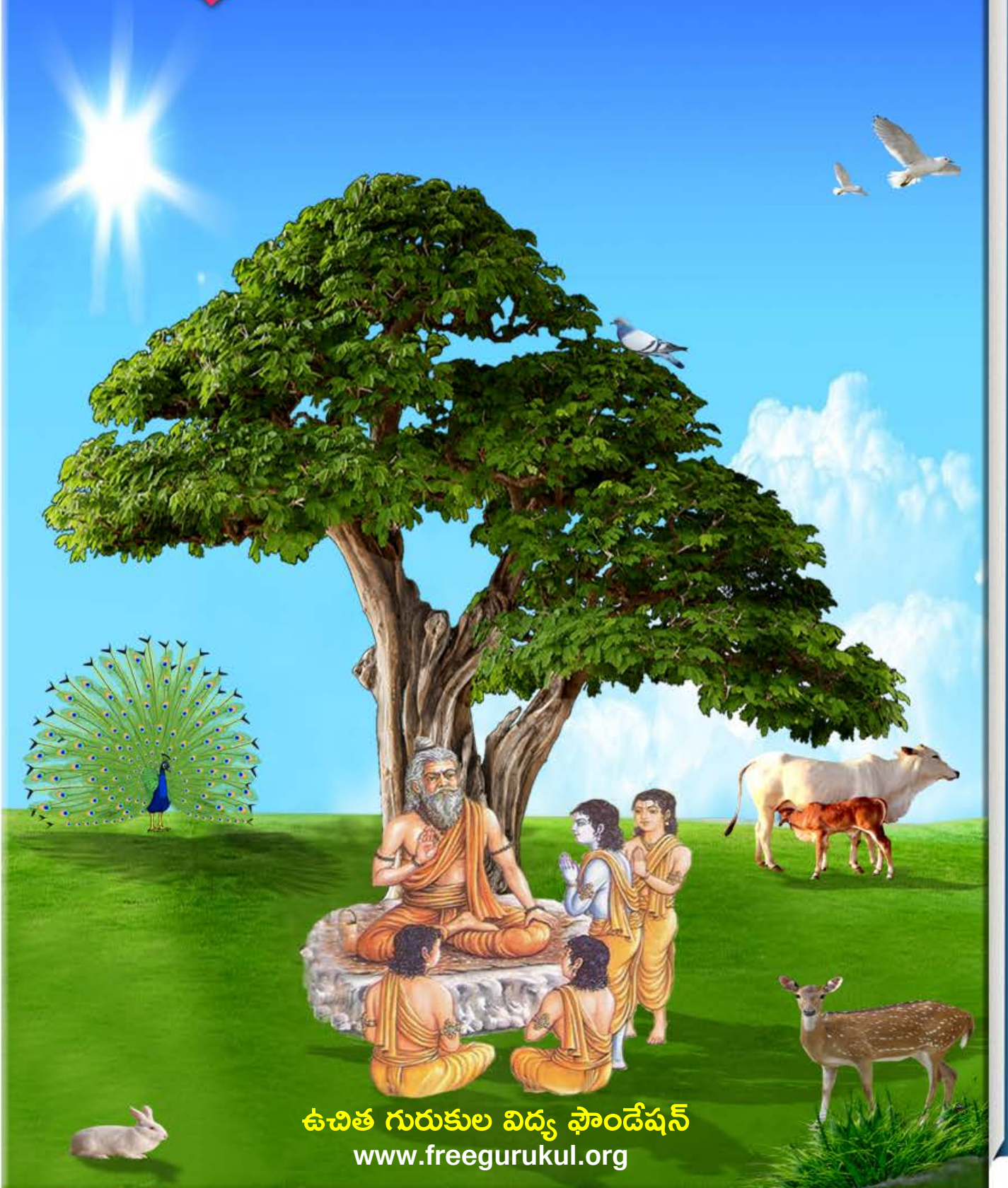

కీర్తనలు

కాలజ్ఞాన తత్వములు

ఉచిత గురుకుల విద్య ఫౌండేషన్
www.freegurukul.org

సదాశివ సమారంభం

గురు దక్షిణామూర్తి

గురు వేదవ్యాస మహర్షి

గురు కుచ మహర్షి

గురు నారద మహర్షి

గురు వాల్మీకి మహర్షి

గురు శ్రీకృష్ణ

శంకరాచార్య మధ్యమాం

గురు దత్తాత్రేయ

గురు బాలాభాజ

గురు గోతమ బుద్ధ

గురు ఆదిశంకరాచార్య

గురు రామానుజాచార్యులు

గురు జ్ఞానేశ్వర్

గురు రవిదాస్

గురు కబీర్ దాస్

గురు మైతన్య మహా ప్రభువు

గురు నానక్

గురు రాఘవేంద్ర స్వామి

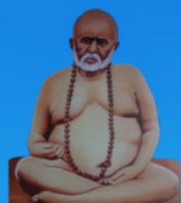

గురు వీరభక్త్యేంద్ర స్వామి

యోగి బేమన

అస్మదాచార్య పర్యంతం

గురు చైలింగ్ స్వామి

గురు లాహిరి మహాశయ

గురు రామకృష్ణ పరమహంస

అమృత శారదా దేవి

గురు వివేకానంద

గురు సాయీబాబా

గురు అరబింద్

గురు రమణ మహర్షి

గురు యోగానంద

గురు భక్తవేదాంత ప్రభుపాద

గురు మళయాళ స్వామి

గురు విద్యాప్రకాశానందగిరి

గురు చంద్రశేఖర పరమాచార్య

వందే గురుపరంపరాం..

“ఉచిత గురుకుల విద్య ఫౌండేషన్” ద్వారా విలువలు, నైపుణ్యాలతో కూడిన విద్య ఉచితంగా + సులభంగా + ఆకర్షణీయంగా + నాణ్యతతో కూడి అందించే సేవా కార్యక్రమంలో భాగంగా ఈ పుస్తకాన్ని భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్(డిజిటల్ లైబ్రరీ అఫ్ ఇండియా) నుంచి సేకరించి అందిస్తున్నాము. ఇందుకు మేము వారికి కృతజ్ఞత తెలియచేసుకుంటున్నాము.

సాయి రామ్ వారి సేవల విస్తరణలో భాగంగా ఈ ఫౌండేషన్ స్థాపించబడినది. ఈ స్వచ్ఛంద సంస్థ ద్వారానే అన్ని సేవలు అందించబడును. ఇటువంటి పుస్తకాలు మీరు వ్రాసినట్లయితే (లేక) సేకరిస్తే మాకు తెలియచేయండి. మేము ప్రతి విద్యార్థికి ఉచితంగా అందేలా చేస్తాము, తద్వారా ఉన్నత విలువలు, నైపుణ్యాలు కలిగిన విద్యార్థులను మన దేశానికి అందించవచ్చు. మాతో కలిసి నవ భారత నిర్మాణ కార్యక్రమంలో పనిచేయుటకు, భాగస్వామ్యం అగుటకు ఆసక్తి ఉంటే సంప్రదించగలరు.

ఈ గ్రంథాలను ఉచితంగా ఆన్ లైన్ లో చదువుటకు, దిగుమతి(డౌన్లోడ్) చేసుకొనుటకు గల మార్గాలు:

- 1) భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్: <http://www.new.dli.ernet.in>
- 2) ఉచిత గురుకుల విద్య ఫౌండేషన్ వెబ్ సైట్ : www.freegurukul.org
- 3) సాయి రామ్ వెబ్ సైట్ : <https://sites.google.com/site/sairealattitudemanagement>
- 4) మొబైల్ ఆప్: Free Gurukul

గమనిక: భక్తి,జ్ఞాన,ధర్మ ప్రచారార్థం ఉచితంగా eBook రూపంలో భారత ప్రభుత్వపు డిజిటల్ లైబ్రరీ సహాయంతో ఇవ్వడం జరిగింది. ఇది లాభార్జన దృష్టిలేని ఉచిత సేవ. ఈ సేవలో అంతర్జాలంలోని(ఇంటర్నెట్) లైసెన్సు / కాపీరైటు అభ్యంతరాలు లేనివి అనుకొన్న పుస్తకాలను గ్రహించటం జరిగినది. అనుకోకుండా ఏవైనా అభ్యంతరకరమైనవి ఉన్నచో మాకు తెలుప మనవి, వాటిని తొలగించగలము అని మనవి చేసుకొంటున్నాము.

Website: www.freegurukul.org

Mobile App: Free Gurukul

email: support@freegurukul.org

Facebook: www.facebook.com/freegurukul

Help Line / WhatsApp: 904 202 0123

“ మన లక్ష్యం: విలువలు, నైపుణ్యాలతో కూడిన విద్య అనేది ఉచితంగా + సులభంగా + ఆకర్షణీయంగా + నాణ్యతతో కూడి అందరికీ అందించబడాలి “

ఉచిత గురుకుల విద్య ఫౌండేషన్ – Free Gurukul Education Foundation

సర్వం పరమాత్మ పాద సమర్పణమస్తు

భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్ - డిజిటల్ లైబ్రరీ అఫ్ ఇండియా

<http://www.new.dli.ernet.in>

Digital Library of India: Inc. x

www.new.dli.ernet.in

Digital Library of India

Hosted by: Indian Institute of Science, Bangalore in co-operation with
CMU, IIT-H, NSF, ERNET and MCIT for the Govt. of India and 21 major participating centres.

Home Vision Mission Goals Benefits Content Selection Current Status People Funding Copyright Policy FAQ RFP

Books Manuscripts
Title:
Author:
Year: to
Subject: Any Subject
Language:
Scanning Centre: Any Centre
Clear Search

Presentations and Report
Statistics Report
Status Report
Feedback | Suggestions |
Problems | Missing links or
Books

Click [here](#) for PDF collection
DLI MIRROR at ICAA Data Center PUNE

For the first time in history, the Digital Library of India is digitizing all the significant works of Mankind.

[Click Here to know More about DLI](#) ^{New!}

Books	Journals	Newspapers	Manuscripts
Rashtrapati Bhavan CMU-Books Sanskrit TTD Tirupathi Kerala Sahitya Akademi	INSA	Times of India Indian Express The Hindu Deccan Herald Eenadu Vaartha	Tamil Heritage Foundation AnnaUniversity ^{New!}

Title Beginning with.

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Author's Last Name

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Year

1850-1900	1901-1910	1911-1920	1921-1930	1931-1940	1941-1950	1951-
-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-------

Subject

Astrophysics	Biology	Chemistry	Education	Law	Mathematics	Mythology	Religion	For more subjects...
--------------	---------	-----------	-----------	-----	-------------	-----------	----------	----------------------

Language

Sanskrit	English	Bengali	Hindi	Kannada	Marathi	Tamil	Telugu	Urdu
----------	---------	---------	-------	---------	---------	-------	--------	------

అతి విశిష్టం ఈ దానం!

స్వామి వివేకానంద

“దానాలలోకెల్లా ఆధ్యాత్మిక విద్యాదానం చాలా శ్రేష్టమైంది! దాని తరువాతిది లౌకిక జ్ఞానదానం, ప్రాణదానం, అన్నదానం” అని వ్యాసమహర్షి చెప్పారు.

మన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం భారతదేశ హద్దులలో నిలిచి పోకూడదు. లోకమంతటినీ ఆవరించాలి! ఇలా లోకవ్యాప్తమైన ధర్మప్రచారాన్ని మన పూర్వులు చేశారు. హైందవ వేదాంతం ఎన్నడూ ఈ దేశం దాటి పోలేదని చెప్పేవారూ, మతప్రచారార్థం తొలిసారిగా, పరదేశాలకు వెళ్ళిన సన్యాసిని నేనే అని చెప్పేవారూ, తమ జాతిచరిత్ర నెరుగని వారే! ఇలాంటి సంఘటనలు ఎన్నోసార్లు జరిగాయి. అవసరమైనప్పుడల్లా, భారతీయ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానప్రవాహం వెల్లువలా లోకాన్ని ముంచెత్తుతూ వచ్చింది.

రాజకీయ ప్రచారాన్ని రణగొణధ్వనులతో, యోధులతో సాగించవచ్చు. అగ్నిని కురిపించి, కత్తిని జళిపించి, లౌకిక జ్ఞానాన్నీ సంఘనిర్మాణ విజ్ఞానాన్నీ విరివిగా ప్రచారం చేయవచ్చు. కానీ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానదానం కళ్ళకు కనిపించకుండా, చెవులకు వినిపించకుండా కురుస్తూ, రోజూ పువ్వుల రాసుల్ని వికసించజేసే మంచులాగా నిశ్శబ్దంగా జరగవలసి ఉంది. భారతదేశం నిరాడంబరంగా, లోకానికి మళ్ళీ మళ్ళీ చేస్తూ వచ్చిన దానమిదే!

మిత్రులారా! నేను అవలంబించే విధానాన్ని తెలియజేస్తాను వినండి. భారతదేశంలోనూ, ఇతర దేశాల్లోనూ మన పారమార్థిక ధర్మాలను బోధించడానికి తగినవారుగా మన యువకుల్ని తయారు చేయడానికై భారతదేశంలో కొన్ని సంస్థలను నెలకొల్పాలి! ఇప్పుడు మనకు కావలసింది బలిష్ఠులు, జవనంపన్నులు, ఋజువర్తనులు, ఆత్మ విశ్వాసపరులు అయిన యువకులు. అలాంటి వారు నూరుమంది దొరికినా, ప్రపంచం పూర్తిగా పరివర్తన చెందగలుగుతుంది!!

ఇచ్చాశక్తి తక్కిన శక్తులన్నీ కన్నా బలవత్తరమైంది. అది సాక్షాత్తూ భగవంతుని దగ్గరి నుండి వచ్చేదే కాబట్టి దాని ముందు తక్కినదంతా లొంగిపోవలసిందే. నిర్మలం, బలిష్ఠం అయిన ‘ఇచ్ఛ’ (సంకల్పం) సర్వశక్తిమంతమైంది. దానిలో మీకు విశ్వాసం లేదా? ఉంటే మీ మతంలోని మహోన్నత ధర్మాలను ప్రపంచానికి బోధించడానికై కంకణం కట్టుకోండి. ప్రపంచం ఆ ధర్మాల కోసమై ఎదురుచూస్తోంది. ఆనేక శతాబ్దాలుగా ప్రజలకు క్షుద్రసిద్ధాంతాలు నేర్పడం జరిగింది. వారు వ్యర్థులని ప్రపంచమంతటా బోధలు జరిగాయి. ఎన్నో శతాబ్దాల నుండి వారు ఈ బోధనల పల్ల భయభ్రాంతులై, పశుప్రాయులైపోతున్నారు. తాము ఆత్మస్వరూపులమనే మాటను వినడానికైనా వారెన్నడూ నోచుకోలేదు. “నీచాతినీచుడిలో కూడా ఆత్మ ఉంది. అది అమృతం, పరమ పవిత్రం, సర్వశక్తిమంతం, సర్వవ్యాపకమైనది” అని వారికి ఆత్మను గురించి చెప్పండి. వారికి ఆత్మవిశ్వాసాన్ని ప్రసాదించండి. ❖

మూలం: శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ - ఫిబ్రవరి 2014

శ్రీ రఘు.
శ్రీ రామచంద్ర పరబ్రహ్మజేనమః

కాలజ్ఞాన తత్త్వములు

పబ్లిషర్.
కె. సీతారామయ్య
శ్రీ వితత్ విలాస్ బుక్ డిపో.

కడప.

[వెం 0-8-0]

1946

శ్రీ గురుభ్యోనమః
 శ్రీ గురుఅల్లాడుపల్లె వీరభద్రాయనమః
 పోతులూరు వీరబ్రహ్మంగారి

కాలజ్ఞాన తత్త్వములు

పరిమి' వీరాచార్యులు ఆయ్యగారు నిత్యసేవాధురంధరులు
 సత్యము తప్పనివారు ధర్మాత్ములని పెద్దలు నిశ్చయించిరి.

శ్రీమద్వేదాగమ ప్రతిపాదిత వీరశైవాగార సంపన్ను
 లయిన శ్రీ గురుమల్లికార్జున భ్రమరాంబా వరప్రసాదకు లయిన
 ఆక్షయచార్య షడక్షరనిరాధార స్వాములవారిపరంపరులగురాజశ్రీ
 కందిపల్లయ్యపల్లె పోతులూరి వీరబ్రహ్మముగారికి యుష్మత్పద
 సేవాధురంధర ప్రియశిష్యుడు సుఖయితాకా గని యాత్మకూరు
 కాపురస్తులయిన పరిమి గురులింగ జ్యేష్ఠకుమారుడువీరాచార్యులు
 అనేకచేల శిరస్సొప్పొంగ నమస్కారములు స్వామీ.

గురువు శిష్యులకు విన్నవించు సీసపద్యము.

అటువంటి వంశకుండిటువంటియోగంబు నంటిత శిష్యువ
 కివ్వరాదు . శిక్షించి కాంతి పరీక్షించి తనశిక్షనోపకతోడను జెప్ప
 వలయు. తనశిక్షనొప్పని తామసాత్మునకు తత్తంబు జెప్ప తా మం
 దుడగును వేష భాషలచేత విఱిగివీగుటెకాని వాడు తత్త్వజ్ఞుడు
 కాడుకనుక. తొలుతనీవిటుశిష్యుని గుణములన్ని చూచి దిట్టడు
 సుగుణములను చెప్పగావలె తన శిక్ష నొప్పకున్న, నూరకే
 శాంతిబొందియు నుండవలయు॥

సంది వచనము.

పూజకు నేనొస్తే బ్రహ్మపూజకు నేనొస్తే పూజకునేనొస్తే
 పున్నమవెన్నెల కాయముసిద్ధిని కలిపేటి వస్తువ ॥ పూ॥ మనసున

నుదకము మాయరూపం అగ్నిక్రోధం బుద్ధిగంధం చిత్తంబిలాశ
తలు తీసుకరమ్మరెఘనుడు విరబ్రహ్మముసరును॥పూ॥ ఏడుమెట్ల
విచ్చెనవెనుక వెలుగుదాటి పువ్వులకోసుక ఆంధతేజం వెలిగే
గురుని ఆత్మపూజలు చేసెటందుకు॥పూ॥ మొదలును కాళ్లను కొ
మ్మలు చేసెటందుకు చెవులు ముక్కులు మొగ్గ కన్నులు నాగ
మల్లె పువ్వులు తీసుక॥పూ॥ నమ్మిక నాగాభరణంబు తీసుక నాలుక
నారాపాత్రచేసుక వేడుక మంగళ హారతి తీసుక చూపు రూపు
నైవేద్యం శివునికి తీసుక ॥పూ॥ పలుకుగుట ప్రాణజంట ప్రపం
చమంఠట ఆంధ ధోతులూరు వీరబ్రహ్మము.

వ చ ని ము

నేజూచినానే బ్రహ్మమునాలో నేజూచినానే సప్తకునాలో
నేజూచినానే ॥నే॥ నేజూచినానమ్మ నెలతరో తారక రాజయోగము
నందు రంజిల్లనాగురుని॥నే॥ కన్నులనడుమాను సన్నంపుదిద్ది నా
తిన్నాగవెలిగేటి పున్నమ చంద్రుని ॥నే॥ ఫాలనాగమునందు నీల
జ్యోతులనడుమ నోలలాడుచున్న వరలింగ మూర్తిని ॥నే॥ చూ
పులలోపల పాపలనడుమను వ్యాపించి వెలిగేటి ఆపరంజ్యోతిని
॥నే॥ చక్షురాగ్రమునందు పశ్చిమవీధిని నిక్షేపమయి వెలుగు సాక్షి
భూతుని నాలో ॥నే॥ చందమామకు నడుమ కుండలార్యతి యని
ఆనందముగ నేడు హరిపోతులారయ్య ॥నే॥

వ చ న ము.

పాలోయమ్మపాలు నాదేహమెరుగని పాలు పాలుపాలు
యని ప్రణవము పట్టుక ధారణచేసే ధీరులకెల్లను ॥పా॥ పెరుగో
యమ్మ పెరుగు సద్గురుని కృపచేగల్గు పెరుగు అయిదింటను తర
చినముక్తికాంత ముదమువ జిలికిన ॥పె॥ చల్లో యమ్మా చల్లా
సద్గురు వాక్యంబె నెగచల్లా చిల్లి బహుభేదరి ముద్రయు సత్కృతి

వీధిని సమరసమైన ||చ|| సెన్నోయమ్మ వెన్న సద్గురువాక్యములే
విన్నా వెన్నా. శరీకన్న శిఖామణికన్న శివపరులయిన వారికి ||వె||
నెయ్యో యమ్మనెయ్యి మనవీరబ్రహ్మముపై నెయ్యినెయ్యినెయ్యి
అరుమూడిటను ఆపరంజ్యోతి యనుభవపరులకు ||నెయ్యి||

ప చ న ము.

ఈశ్వరీ నిన్నేనమ్మితి భూలోకమాతా ఈశ్వరీ నిన్నే న
మ్మితి ||ఈ|| ఈశ్వరమ్మ సివుగాక మోక్షమిష్టి యేవరివశము
సాక్షిపెట్టి నిన్నునొక దీక్షచే సాదింతునమ్మి ||ఈ|| చూపులోనె
హిపమాయె చూపుహిపు యేకమాయె చాపలా నడుమానువెలిగే
పరంజ్యోతి యీశ్వరమ్మ ||ఈ|| చూడుమూర్తురాకునీవు మూల
మైనదేవతనుచు నామనంబున యీశ్వరమ్మను మానకను నే పూజ
నేతు ||ఈ|| భక్తకోటి జనులకు ముక్తినిచ్చిన యీశ్వరమ్మశక్తి
రూపము దాల్చినీవు భర్తులనురక్షించురల్లి ||ఈ|| ఇన్నిమాటలేల
నాతో కోర్కెతీర మోక్షమిచ్చి సచ్చిదానందామువెలిగే సన్నిధి
జనని యీశ్వరీ ||ఈ|| కందిసుల్లయ్య పురవరములో మందిరమున
వెలసియుండె యింద్రుడైన పోతులూరి వీరగోవిందమ్మ జనని
||ఈశ్వరీ||

ప చ న ము.

పనికిమారిన బ్రహ్మజ్ఞానము పలికితే బ్రహ్మంబయ్యెనా
దీబూదిటానుక భూర్వకాలంబున పోలువుగ టాడి యై పుట్టినా||ప||
తత్తరపడి యాచదువులు చచివితే తత్వచారంబయ్యెనే ||పుత్తమ
మైనసూరేండ్లుదాటితే పుత్తమపురుషుండయ్యెనా ||ప|| జాతెరుగకను
ఆడదాల్చితే జన్మరహితంబయ్యెనా నాడునేడనక నాన్యములోపల
మేడకాంతియు చేరవలె||ప|| రంగుగ గడ్డము బెంచక
యుంటె రాజయోగిగా బోవునా కృంగారముగ పోతులూరి సుబ్ర

కాలగ్జానతత్త్వములు.

హృణ్యమును చేరవలెన్॥

ద్వి ప ద లు.

అని వీరభోగ వసంతుని కరుణ మనమున సంతోషమహి
సుజావి భావించినప్పుడు బ్రహ్మంబులేచి కారణయోగంబై కను
పిందువరకు వీరభోగ వసంతుడై పుట్టియున్నాడు పూజనేయరె
మీరు పుణ్యాత్ములార ఆనందాశ్రమమందు నమరియున్నాడు ఆ
రానుయోగైన అయ్యవారున్ను మేముభద్రైరవానంద యోగిన్ని
వారును చిదంబర వర దీక్షితులును మేము జనగానిపల్లెలో నిల్చి
యున్నాము. నిర్మాణమునుచేసి నిల యేడాశ్వాసములు కాలగ్జాన
పత్రిక కలయంగనిట్టి కాలగ్జాన మహాత్యంబు కలియంగపలికె
అలించివిన్నను నకాలమృత్యువులు కోలాహలంబుకిల వచ్చినను
శూల ధరుండు శూలంబులన్ బేర్చు కలకలాభిల జాలంబు
త్తైవల్యజయము నొందింపుచునిపుడు సుజనులార వినుడి జయ
మునొందుచుమీరు జయభక్తికోరి ఓంకారపనియెడి యొక్కడే
గురుడు వీరభోగవసంతుడై పుట్టియున్నాడు కానకయున్నారు.
కర్ములై జనులు కారణంబులు ముందు కానవచ్చెడును॥

వ చ న ము.

ఇదిగో కాలంబువచ్చెనూ హెచ్చరిక హెచ్చరిక మిన్న
దిగో ప్రభువు మెచ్చునూ యిదిగో కాలంబు వచ్చె ఆదియేమో
యనిమీరు మదిలోనె అనుమాన మేలనయ్య పదిలాము భేతాశ
పంపూ భాధలకు చెదరాక గుడు ధ్యానం చేసుకోరయ్యా ॥ఇ॥ఇన
మందలముననుండి ఇనతేజులిద్దారు యినరూప అస్తాద్రికేగిరయ్యా
మననేల భూభార పుణిగి నిషిద్ధము పునుల చేపట్టితే కడతేర
రయ్యా ॥ఇ॥ బంగారురెక్కల పట్టలైతె రెండు భావంబులో

కాలజ్ఞాన తత్త్వములు,

దృష్టా మాయేనయ్యా సంగతిదప్పిన నరులనెల్లనుబట్టి భంగుల చేడి వుండరొరయ్యా ||ఇ|| తండ్రికొడుకులున్న తావునను బోయి దండము తీసుక జరిగిరయ్యా కండాగలవార్ని కండాలు తరిగే రు కారాణ పురుషుల కనితిరగరయ్య ||ఇ|| పది యేడింటి వార్ని పట్టుకోనిపోయి ఛాపింప బ్రాహ్మణుల బంపిరయ్యా వేడుకతో శివబోతులూరయ్యకు పట్టాభిషేకము సత్యమేనయ్యా ||ఇ||

ద్వి ప ద లు.

వీర ధర్మస్వామి విభవంలు మహిమయు భావించిచెప్పెద బాగుగ వినుడి చెన్నొంద చినవయ్య చెవులు పండువులుగా , కమలాలయతోడ కమలనాభుండు రమణీమణిగూడిరా ధర్మరాజు లును కదలివచ్చెనుచూడు కలికి రూపమున ముదమందు చుండు రు మూడులోకముల ముగ్గురు త్రిమూర్తులు ముచ్చటలు నేయ మూడుకోట్ల జగములు ముందరగొలువ నాలుగుకోట్ల తురంగ ఙ్గాలు నలువంక రథములు నాలుగుకోట్లు ఎడుకోట్ల దేవతలు హేమమును పడునెనిమిది కోట్ల భట వీరభటులు పదము బాడుచువెంట పద్మినిశ్రీలు ముప్పదిమూడు కోట్ల మూకల తోను అప్రయ్య కథవిని అనందమునను , ముత్యాల చరిత్ర ముల్ మందమొప్పగొలువ సత్యవంతులుగూడి సంభ్రమ మొం దుచును చేరి వేయించెను భీకరముగాను ధాడణిలో ప్రజల తల్లడింపుచును శరణు జొచ్చిన వాని నేవకుడనుచు కరుణతో రక్షించి గారపింపుచును. పెనుకకు వాద్యముల్ మున్నుంది మ్రోయ గరుడ గంధర్వులు గనుగొనువేళ భక్తిచే రాగములు బాడుచురాగ సిద్ధ విద్యాధరులు సభ చేసియుండ దేవకన్యకలు వింజామరలు వీవ నందీశ దుందుభులు నట రేగిగూయ పుష్ప వర్షములు గురియ పురహర ప్రియుని ఆనందగురువుల అనుమతి

చేత భావసంధికివచ్చి షక్తవత్సవుడు అదికేశపురు అభయ. బు
నిచ్చి ఆదిలక్ష్మినిగూడి ఆనందమొంది సిద్ధాచినామనవత్సరము
నందు బనగాని పల్లెతోపల గంగనిలిచి రత్నసింహాసనమెక్కియు
తాను కృతయుగ ధర్మంబునడిపించుకొరకు వీరపరంతుడై వచ్చి
యున్నాడు, కానకయున్నాము. బ్రహ్మాంబెమాయ కారణంబులు
ముందుగానవచ్చెడు

వచనము

మదకాములారా గురుని పరయున్నారే । తల్లి పురుషక
యీశ్వరమ్మను మదిలోనంచండి. తల్లి, ను మాటిమాటికి హరుని
నామము మాటమీరిన నాటకున్న నీశామలగోట మీటి త్రోయ
గురుదుతల్లి । ను! చేరుకొంటే తనముననాగురుబాగాననున్న వాని
పట్టి చెట్లకేలరీతు దొడ్డిజీవులానుమీరు తల్లి । ను! మిక్కిలిగాకత్త
తూర్పుననొక్కటి అక్కబుట్టి రక్కసి భూతములెల్ల గ్రక్కున
గూల లయము జేతునుతల్లి । మదకా! నందికొండలోపలాను నా
ధారిమైనకత్తిపట్టి చండి భూతములాడుచుండు నిందువేడుకలను
గానుతల్లి । ను! ఒప్పుగాశివపోతులారప్పాను మదినుంచితేను ఒప్పు
గస్థిరసంపదాలు యెప్పటికిచ్చు గురుడు । ను!

ద్విపదలు

వీరుడుభూరుడు వీరాంకుడితడు పునపరాక్రమముగలగరుడ
వాహనుడు రౌద్రాకారుండు రామచంద్రుడు గురుడై తీవిగా రావ
ణయుద్ధంబు ఆ లంకగాల్చిన అంతకుడితడు ఖడ్గ కూలంబుగని
కిరుఖచేత మీరియుండిన వీరరామవుండితను హిమవద్గిరి యందు
నుబోయి భానువాసరథరణి నక్షత్రము నందు ఖర నందమనో
ధ్య కాలంబునందు పరమసంతుష్టుడై యిలలోను బుట్టి పాతాళ

[2]

కాలక్షోనతత్త్వములు.

లోకములో పట పటపగుల భూలోక సువర్లోక మహర్లోక ములను భూమిపైమంటలు భుగ భుగలేపి రాముధాములు జేసి దూములులేపి పగిలెగెగనిమిన్ను పొందించి చూచి పగలు చుక్కలు రాలె బక బక నవ్వుగా తపసులవుడు గడ గడ వడ పెల్లార్చి కూరలు పెడబొట్టలుపేట్టి యుంకారములు జేసి జలది పై అప్పుడు నిండు జలంబులు నిర్జలమవును గురుతుగా శ్రీశైల గుళ్లకు బోయి మల్లికార్జునుడూచి ముచ్చటలాడి చంద్రగుప్త మహారాజు అనియెడివాని పాప విమోచనంబు సేయగా నవుడు కానక యున్నారు బ్రహ్మమును మీరు కారణంబులు ముందు గానవచ్చెడివి ।

తత్త్వము

రాక్షసుల కులమును నీచునీచు శ్రీరాములు జననంబయినాడు అతయమున తాదిష్టవత్సరంబందు ప్రహరంబైనాడు॥రా॥ శిక్షనేయ దుర్మాంగులమీద శర్తల బంపిస్తున్నాడు॥ యీక్షితిలో పల మానవ కోటికి వింకలు విహరిస్తున్నాడు ॥రా॥ రక్షించెదనని కొందరితోదను రహస్యములాడుచునున్నాడు ॥రా॥ అన్నాతికి తానిచ్చిన మాటకు ఆలోచించుచునున్నాడు ॥రా॥ పన్నగేంద్రు భృగు పాశాంకుశ భరులన్నిట నిలచె నన్నాడు ఆకాశంబున ధర్మదేవతా ఆర్చటించుట నిజమన్నాడు ॥రా॥ జోకతో అభ్యవి లోకములో విని చీకాకొతుందన్నాడు ముందు మార్గ శిరాష్టమిలో యుగసంధి బుట్టుట నిజమన్నాడు. ॥రా॥ ఇందుకు ధర్మము మానవలోకము లో ముందునైన నేనన్నాడు. యందుకుదప్పితే హీనజాతి వానింటనే బుట్టె నన్నాడు ॥రాక్ష॥ తుచ్ఛకులము ముల్లాకున ముచ్చటలడుగు మన్నాడు తప్పుగాదికి విశ్వ కర్ములకే దారబోస్తి నిజమన్నాడు ॥రా॥ నూటయెనిమిది యేండ్లు కృతయుగ ధర్మము

కా ల జ్ఞా న త త్వ ము లు.

నడిపే నన్నాడు॥ వేడుకతో శివపోతులూరిలో వెలుగుచునుండె నన్నాడు,

ద్వి ప ద లు.

కల్పవృక్షము కక్షపాలధరుండు పక్షివాహన గురుడు లక్షణదేవ నక్షత్రమండల నాగనరేంద్రు జంబుగంభీరవో జం భారవినుత వేదండగమన ఓంకారస్థిరచేరి తొమ్మిది శివునిగన్న భండదేవుండు ఆది బ్రహ్మంబు గుంటపైనిలిచి — లోగంట వాయించి మిట్ట కెగసి గురుని జంటను నిలిచి అలింగనముచేసి అంతటనిలిచి అధర్మవర్తనుడు వచ్చిన కార్యంబు బంగారుదెరిగి మెచ్చితి అడుగుననె మేఘ వాహనుని , దక్షిణ శ్రీతైలభాము డు ఆతడు లక్ష తొంబదివేం ప్రమదలు గూడి అక్షణంబున నే మొ అనుచు నున్నాడు

త త్వ ము

దండివాడవురా పోతులూరయ్యా దండివాడవురా దండి వాడవు వీర చండ ప్రచందూడ నిండులోకమునందు నిలిచి వెలు గురువురా ॥దండి॥ దండకారణ్య బ్రహ్మాండమైన అడవి దండి పాపము గన్న గుండవురా నీవు॥ దండి గుండము గడచి లో కుండలీపై లేపి గుండ మీదికి లేచి యుండే ఘనుడవు నీవు ॥దండి॥ యెంతవాడవునీవు అంతరంగుడావు యింత నిర్మర దే హము వీర బ్రహ్మమురా॥

ద్వి ప ద లు.

అధికారహర పరాత్పర మూర్తి గురుడును సంతోష నరణి దానొంది అడినమాటయు అలించి వినియు పోతులూర య్యకు ఆతిథక్తితోను అడదొడగెను యేమో ఆది శంబునీతో సకల అరిపతిరుద్రి స త్య సంచార ఆర్యామనోహరు య దిసం

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

భుండు సకల గుణేంద్ర ఓసన్నతనీరి , కాలహరణంబు యీ క
రివరిదునకు మనవి యొక్కటి పిన్నపించెద మహాత్మా॥

తత్త్వము

అగ్రాజునెదుటా వీరబ్రహ్మం అగ్రహుడయి పలికె ఆ
గ్రాజు నెదుట వీరగ్రహుడయి పలుకా భగవదాముడే మానుమ
న్నాడు ॥అ॥ నిగ్రహాను గ్రహశక్తి జాగరిగలసింహ వ్యామురి
డై అపుడు పరాకుగ్రదనెనా ॥అగ్రా॥ కదలవిడిచి లోపవన పీఠిని
అధారచక్ర పుతదాహుదవని ॥అగ్రా॥ శీఘ్రాము గురువి అనుగ్ర
హము వచ్చి నీలాద్రుడు అపుడు పరాకుగ్రదనెనా ॥అగ్రా॥

ద్వీపదలు.

మదపుతేనుంగుభంగి సహిమీదజములు , మదిలోను ద
లపక మత్తురైయుండ్రు ఖండింతులాలించి కరుణించివేగ దండిగా
కర్ముల దగ్ధంబుచేసి గరగరయని పొడుతు పునకులములతో
మేరదప్పిన వాండ్ర రెక్కలు విరుతు కల్ల నిజములు రెండు
కానక కూనె కాకులన్నిటిని కలిలో కరగింతు దండగ ద్రోహ
ముల్ గొనియేటి నసుల వజ్ర దండంబుతోను సుధ జేసెదను
అందజవాహన అజ్ఞయిమ్మువేగ.

తత్త్వము

వినుడీ బ్రహ్మముమాయవినుడీ వినుడీ జరులారా దుడుకులు వి
మిపండి తడవుచేదు వీర గురుడు జల్పినవాక్యం ॥విను॥ శంకా
లు జేసెటి కుంకాలనందరిని లంకిణి పల్లెకు జంకించు చూచును
॥వినుడీ॥ చండిరాజ్యమునుంచి దండుమారివచ్చి చంకివేసేటి వేగ
అండానెమీకు ఆకాశపీఠిలో రాకాసిగుంపులు కేకలు బెట్టు
చూ వచ్చెకాలమాయ ॥వినుడీ॥ పోతులవలె మీరు హేతువు
తెలియక పోతులూరి గురుకు హేతువు దెలుపును ॥వినుడీ॥

కాలజ్ఞానతత్త్వములు

ఒప్పుగాను శివపోతులూరి గురుడు యెప్పుడో ఏ నేళనోవచ్చియు
న్నాడని వి.

ద్విపదలు

విజయనగరపు రాజు వింటి దొడ్డవాడు కంటిమంటగల
చండవా దొకడు లోకాధి గురువైరితోక గలవాడు తాను తానై
రాజ గర్భమున బుట్టి వీరభద్ర యుక్తార విఘ్నేశ యనుచు,
నావములోపల భక్తియు నిలిపె . అంతర్ధానియై అపుడు
చనుదేరె.

తత్త్వము

చెప్పలేదంటనక పొయ్యేరు నరులార గురుని చేరి మొ
క్కితే బ్రతుక నేర్చేరు ।చె చెప్పలేదంటనక పొయ్యేరు తప్ప
దిదిగో గురునివాక్యము తప్పు త్రోవల దోపు వారల చప్పురించి
మ్రొంగు శక్తులు ।చె మొప్పెతనమున మోసపొయ్యేరు । అది
గాక కొందఱు గొప్ప తనమున గోనుమీరేరు ఇప్పుడప్పుడనగ
రాదు ఎప్పుడో ఏ నేళనోమరి గుప్పుగుప్పుని దాటి పోయెడు
గుఱిపడుగులు యేరుపడును ।చె తానుతప్పు తలచకున్నారు
తార్కాణమయితే యెక్కువతో చెలియ నేర్తును తోకతోడుత
తల్లి పిల్లలు జోడుబాసి యడవులందు । కాకిశోకముదేసి ప్రియ
లు కాయగనురులు నమలిచత్తురు ।చె కేకవేసియు ప్రాణ మి
డిచేరు రాకాసిమూకలు కాకబట్టి కలువరించేరు । ఆకాశము
యెరిగినను ఆరుమతములు ఒక్కటవును । లోకమందున జను
లు అందరు నీరునిప్పున మునిగిపోదురు ।చె అగలువిడిచి పొ
గలుదాపేరు । అదిగాక పట్టపగలు చుక్కలను చూచిభ్రమనె
రు ।చె భుగులు భుగులు భవనులు మింటను పుట్టియేగిన పి
మ్మటను దిగులుపడుచు ప్రజలుచాలా దిక్కులేని పక్షులవుదురు

కాలజ్ఞానతత్త్వములు,

1. చె! పాపకాలు పదటగలిసేరు పుణ్యాత్ములయిన సాధికాలు
సంతసించేరు భూమిమీదా ధూముధాములు పుట్టిపెరిగిన పిమ్మ
టాను రామరామ యననివారలు రాలిపోదురు తెలిసికొండి 1. చె:
ఏమొఎమో యెరుగరున్నారు ఎందెందుచూచిన యమునిపురికే
నడువమందూరూ ధూతలయిన నిట్టిచింతలు పుట్టియణగిన పి
మ్మటను నీతి కృతయుగ ధర్మమప్పుడు నిజసునిలకడమీద తెలి
యును ॥ చె॥ ముందువెనుకను గానకున్నారు మూర్ఖులై భువిలో
ముందుగతియు నెరుగరున్నారు కందువతో పిన్న పెద్దల కన్ను
గానక గర్వములచే మందె మేళము లాడువారిని బండు బండుగ
గోతురక్కడ 1. చె! కీడులయినను కూడదందురు ఓనగూడినప్పుడు
యేడజూచిన వాడుకొందురు వేడుకతో పోతులూరివీరభోగ వసం
త రాయలు యేడు దీవులు యేకచక్రము నేలను బ్రహ్మాండ
మంతయు ॥ చె॥

నల్లపాటి పూరి నట్ట నడుమాను యెల్లపురము పురిమి
నెల్లాండ్ల బాల నేరుపుతో బుట్టె నెరఱాణ యొకతె కరమున
బిడ్డంబు రిచిసి పుండ్రంబు కేవరంబునకెగసి శంకరా యనుచు
ఓరి పూరి జ్వాల లుప్పొంగజేసి తాళలేకారులు తల్లడింపూచు .
తల్లినిల్లల విడిచి తత్తరిగొనుచు కారడపులకేగి కన్నీరుబెట్టి య
డల శోకంబున యొక్కంగజనులు కొంత గృహంబందు ఘో
షింపుచును అడలుచు జనులంత హతమౌదురచట ఆనంద యో
గంబు నడిపించు గురుని గానకయున్నారు బ్రహ్మాంబు మాయ
కారణంబులముందు గానవచ్చెడివి.

వచనతత్త్వము

ఇంతటను విడిస్థలంబిది యెవరె కలవి యగును సంతస
ము శివధ్యాన పరులకేకాక యేడు చుట్టుకొలయేకచక్రదిశమాయ

కాంక్షానతత్త్వములు.

మని తెలియక మగువడి గూడి చూడ జూడ తర ఏ స్వామి వి
ధులు గలవు పండువెన్నెలకాంత నిండిన గురుడు ||ఇంత|| నలు
గురు మంత్రులు నాయకకులేర్గురు కరణాల ఆర్గురు ఘనముగాను
వలువదెనమిది పదులు నరులుచెప్పెటివారు ముప్పది యైదుగు
రు ముసద్దీలు గలరీ. ఇంతయెనిమిది మదకరులు యేడువేల
రథాలు పదహారు లొట్టిపిట్టర్ బారుగొలుపుగను యేసురు అ
శ్వములు యేవేళ కొలువగను , యెప్పుడు దెబ్బది రెండువేల
కాల్బలమూ , యెంపయేదిన్న బదుగురు మాభటులు సామంతు
లు పదిసూరు తలవర్లు ప్రహారి దిరుగగను ప్రణవధేరీ మృదంగ
పంచమ ధ్వనులచే పగలు రెయును మహాప్రభు గోష్టులు ||ఇం||
వశ్చిమ ద్వారము పద్మరాగపు కాంతి పదిసూరు స్తంబాలబారు
మందపపు పరమగురుడై లింగబావ సిదేశ్వరం పరిష్ట పోతులూరి
శుభకల్యాణ గృహము ||ఇంత|| బలు విడిస్థలంబిది యెవరికలవి
యగును. సంతతము శివధ్యానపరులకేగాక||

యాలలు

శరణు పోతులూరి రాయ శరణు వీర భద్రరాయ శరణు
వో రై వరాయా ఓ పోతులూరయ్య కరుణతోనె మమ్ము యేల
రా ||శ|| సూక్ష్మమైనా తనువులోనా కూరుడె వున్నాడయ్యో కూరుడు
న్న దారితెలిసితే వో పోతులూరయ్య మోక్షద్వారమున కనుల
చూచేనా ||శర|| కాయజూని తనువులచే కామూడేతా వున్నాడయ్యో
కామకున్నా దారితెలిసితే ఓ పోతులూరయ్య కామాజునికన్నా
తండ్రివి ||శరణు|| యౌవనంపు యేటివొడ్డునా జన్మనువు జాజి
తోట యౌవనంపు యే వో పోతులూరయ్య చూడి వేడుకగా
నగునయ్యో ఇప్పలేరు బాటవలము తప్పింతునా యుక్తిమంత్రి
ము నివ్వలేరు వీరుజేసుక ఓ పోతులూరయ్య తెప్పాడేసుక తేలి

కాలజ్ఞానతత్త్వములు

వస్తునా ||శరణు|| అష్టాక్షరి గండిలోనా చతురాక్షరిచీరాదీసి ధర్మ
రాజు దారితెలిపితే ఓ పోతులూరయ్యా జూచినేనుకనుగొంటిరా
||శరణు|| తెలిసి తెలియని వారికెల్ల యాలవైడూ తోచూనటా
బాలరాకు యేమి తెలుసురా ఓ పోతులూరయ్య బ్రహ్మజ్ఞాను
లైతే తెలుసురా||శరణు||

అయిదాదిరు మంగళ హారతి,

మంగళం మంగళం మనవంశ చిలుకకు మంగళము
పెను తోటహూతకిప్పుడు . మంగళము మంగళము మముగన్న
తల్లికిన మంగళము శ్రీ వీర బ్రహ్మమునకు మన్నురు నీరూను
మరిముద్దగా జేసి మయముతో కరమలా కొల్వమర్చి కొల్మి కో
పముచేత నుత్తై అరు నాకలి కోపంబునటువలెను జేసెనిప్పుడు ।జ।
మాకులు దెప్పించి మయముతో చెక్కించి రాజులకు మిద్దెలును
రంభలకు మేడలను కాపులకు శాలుగేండ్లు కలగ జేసెటివాడు
ఆతడోయి జగతిగురు ఆచార్యలింగ మతడు ॥జ॥ రాతి రూపైన
కావించి కానవరు రాజులా చేతనె మ్రొక్కించిరి సర్వభూషణాలు
స్వామికి అర్పితము మ్రొక్కులెల్ల విశ్వబ్రహ్మమునకూ ।జ॥పం
చ శిరసులు పశ్చిమున వొంచుకొని పలుకుచు వ్రాసెనే పద్మగి
న్నె అన్నమన కెవ్వరు సరివారు లేరనుచు కంచాల చేసెటి కంద
రికిని ।జ॥ వూచన కోపాలు నీరైన కొరులు కుదురు కుంపటి
లోను పరివస్తువ అదిమీరగ సౌలహస్త గతి లాభము ఆతడో
యాజగతి గురాచార్య లింగ మతడూ ।జయ॥

వీరబ్రహ్మము మీద మంగళహారతి

జయ జయ మంగళము శాంభవుడయిన శ్రీ వీరబ్ర
హ్మ కిప్పుడూ ।జయ॥ బంధూరముగ ఘటమందే జనితమైన భూ
తనాధుని గంధాబూతి బూసెదను. విభూతిబూసెదను శివశివమంగ

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

శము సీలతోయములోన వోలలాడేటి పూలమేలిమైన శివునిచా
పూజింతు ||జ|| శ్వేతార్ణవములో మూడెత్తు వాత్తలుంచి పో-
లారు వీరగురుని నొసట వీరగురునినొసట ||జ|| అవునురా
రు శేషా వుపమూనిబంధించి తవనకుండలి లేపినపుడే ధూపవ
గా ||జ|| ఆగ్నేయబిందూ ఆధారపశ్చెమునందు ఆశా మానసప
అపుడె వెలిగించి ||జయ|| బాసురమైన గోనూర నాగేశ్వర దాన
నేలిన నమ్మిశ్వరక్షకరుణకు ||జయ జయ||

పరమ రహస్యము-సంపూర్ణము

బ్రహ్మంగారి తత్త్వములు

ఓం నమశ్శివాయ సిద్ధమైన పదివి ఓం కారమేదిరా ఓం
ఒనరుగా త్రికూట భూమద్యమంతున్న వాచెవ్వడో చూడరోరి,
ఓం|| అ, ఆ లు యెనిమిది అక్షరములకు మూల హరుదెవ్వడో
చూడరోరి ||ఓం|| ఆకారమును చిలుక హంసలో గూమకొని ఆచిస్తు
నున్నాడు రోరి |ఓం| కా ఖ లు పదిరెండు పర్వములుజేసుకొని
కన్ను మూసుకచూడరోరి కలరేకులైదునా కాంతి మొకటున్నది
కరకండుదెరుగుచారోరి |ఓం| తా నభయని పర్వములు చాచెరిగి
తలుపుదీసుక చూడరోరి తెరతేరకాడునై దేవాలయములోన
తేటగానున్నాడురోరి |ఓం| యరలవా నారాయణ బ్రహ్మరుద్రుడు
ఎవ్వడో చూడరోరి శవసాహాయని శివకోతుబారయ్య సాక్షి
గా నున్నాడురోరి |ఓం|

పోతులారి వీరబ్రహ్మముగారి తత్త్వములు.

ముట్లు ముట్లనియేరు ముట్లరాదనియేరు యీముటు

[3]

కా ల క్షా న త త్వ ము లు.

రక్తంబు యీ శరీరంబూ || ౧: కమలములో యీముట్టు కమల
మని వెలసింది కమలముల లోపల కాంతిగా దుమికెన్ | ౨ |
మూన్నాళ్ళ ముచ్చటలు ముట్టనితొలిగుంటె ముట్టులోపల ము
ట్టు ఆసియేల సమనెన్ | 3 | నెఱకొక్కదినమాయె నేర్పుతో ఈ
ముట్టు పొదుతెలియకముట్టు పారాడసాగెన్ | ౪ || రెండు నెల
లొక దినము అండబాయక రాత్రి శ్రీ హరిని వెదకుటకు చిలుక
వలె దిరుగెన్ || ౫ || మూడు నెలలొకదినము మురికి గర్భము
లోను మూలస్థానమునందు ముదేరుపరచెన్ | ౬ || నాలుగెలలొక
దినము నాగ కంఠుడొచ్చి నవమూత్రద్వారములు క్రమమేరు పర
చెన్ || ౭ || అయిదు నెలలొకదినము ఆసదాశివుడొచ్చి కంఠస్థా
నము శిరసు క్రమమేరు పరచెన్ | ౮ || ఆరు నెలలొకదినము ఆరు
ద్ర ఆ బ్రహ్మ ఆభయ హస్తములిచ్చి ఆయుస్సుపోసెన్ || ౯ ||
ఏడు నెలలొకదినము యెరుకాయె జీవునకు సతిలోన వూళ్ళొట్టి మ
నసుతా దెలిసెన్ | ౧౦ | ఎనిమిది నెలలొకదినము యేర్పాటు పిం
డంబు కాంత శ్రీ గర్భమున కదలాడుచుండెన్ | ౧౧ | తొమ్మిది
నెలలొకదినము ద్వారములు విడుపుపని వైతప్పత్తి ఆయెను యీ
పృథివిలోను | ౧౨ | తల్లియొక్కతెగాక దండ్రులెందరొగాని త
న తప్ప తీర్పుపనిదండములు బెట్టెన్ || ౧౩ || ఈపిండ వచనమ్ము
ఈ పిండ శాస్త్రమ్ముకారుపిండముచేత కలిసీఘ్నచల్లెన్ | ౧౪ | మా
యపంత్రసాని మరిపోతులారయ్య మంత్రములు చెప్పుచు మరిబొ
డ్డుగోనెన్ || ౧౫ || సెలయ్యగారిసమాధిరాడను దూదేకులసిద్దయ్యగారు

బ్రహ్మంగారి ప్రార్థన,

నమ్మితి నయ్యా వోవీరయ్య నమ్మితి నయ్యా వీరబ్రహ్మం
నమ్మితి నయ్యా మహానుభావా | న || నమ్మితి నయ్యా నిన్ను స
మ్మాతి తోడూతా నమ్మిన వీరధర్మ సొమ్ముజూపెగాని || నమ్మి ||

కాలక్షోనతత్త్వములు.

తనవుతోడత నన్ను పూలకే పొమ్మాని నిజసమాధిలో పండి
యున్నావయ్యా ||న|| అబయలులోనుగురు ధర్మ బయలు జూపే
వానికి ||న|| అంటానికులమాని దూదేకేవాడనీ వొంటిగానిజేసి
పోతివేషయ్యా- ఆకంటిలో గురుధర్మము కనులజూపెదవని ||న||
శివయోగివనిష్ట శివపోతులూరయ్యా చింతలేక పూరకున్నా
వేమయ్యా-చింతతోడు వీరధర్మచింతానమ్మినగురుని ||నమ్మితి||
దూదేకుల సిద్ధయ్యగారి తత్త్వములు.

ఏకులమనినను వివరమడుగుతే యేమనితెల్పుదు లోకులకూ
పలకాకులకు దుర్మార్గులకు యీదుష్టులకు ||ఏ|| ఫాలభాగమున
యాలబాడుచు భావముకన్నది నాకులము ||ఏ|| ముట్టుచుట్టిందీ
కులము ముట్టుంటున పెరిగినదీకులము ముట్టులోహరుడు ముట్టులో
శివుడు ముట్టులో బ్రహ్మం ముగ్గురు మూర్తుల మూలముదెలిసిందీ
కులము ||ఏ|| అంగమేమూర్థా అనేబ్రహ్మము లింగము ముందర
బెట్టుక ప్రపంచమంతా పూజలు నడిపిందీకులము ||ఏ|| అంగములోనే
మేకనుబట్టి లింగముతోనే గొంతుగోసి శాస్త్రమనేపాళ్ళువేసి
చతుర్ బ్రహ్మలకు పంచిపెట్టినది నాకులము ||ఏ|| ఇంటిలోపలను
యిలుకట్టుకొని మంటలోపల రాట్టంబట్టుక కంటిలోపల కదురు
బెట్టుకొని ముక్కులోపల యేకుబెట్టుకొని చెవులోబారా చేతి
కి తీసుక నారాయణును నరముతీసుకొని అష్టాక్షరియను తడి
తే వేసుకొని పంచాక్షరియను పంచదీసుకొని తదిమితదిమి
గుణదెబగుణదెబ ఏకినకులమే మాకులమూ ||ఏ|| ఏకిన ఏకు
లు ఏకినపిండెలు లోకమంతనొక పాకముజేసుక ఏకిన కుల
మే మాకులమూ ||ఏ|| రొమ్మన లక్ష్మీచీరగట్టుకొని చక్కగా
సిరి పావడదొడగి అనందమైన వీరబ్రహ్మ శాల్వకప్పుకొని నిండి

[3]

కాలజ్ఞానతత్వములు.

యున్నదే నాకులము ఒంటరిగాదే నాకులమూ ||ఏ|| గురుజంట
తిరుగుచు నాకులమూ ఆండపిండ బ్రహ్మాండ మెల్లను నిండియు
న్నది నాకులము ||ఏ||

దూదేకుల సిద్ధయ్యగారు చెప్పిన తత్వము

కులమెంచగానేల గుణమెకారణము కులబిందుకుల
మాయె కులజెక్కువేది . కు || యోనిలింగము రెండుయేకమై
తరచగా యోనిలో పిండము వెడలెనపుడు యోని ప్రజాపతుల
యెనసిపుట్టినకులము పునమైన కులమేది కానికులమేది కులమెం
చగానేల గుణమెకారణము ||కు|| చావు పుట్టువు రెండుసమమని
తెలియకను తావుకొని ఈక్షణత్రయ బద్ధులైరి దినము రాత్రిల
యందు శివుని యేమరకను శివయోగమెరిగితే సిద్ధుడే గాదా ||కు||
పక్షకోణితమలో లిప్తమైనాకులము యుక్తి తెలిసిన గురుని భక్తి
సోహమగన్న యుక్తిబొందిన వారు యెక్కువేగాదా ||కు|| కశ్య
ప భరత గౌతమ గాంగేయ శుక శౌనకాది మునిసూతురెవరూ ,
వ్యాస వాల్మీకాది వసిష్ఠ మొదలుగా వాసిగా సిద్ధగురు యీకుడే
గాదా ||కు||

యాగంటి లక్ష్మప్పగారి తత్వము

ఎంతపాపికర్మినో నేపూర్వమున శివ చింతనేయక కర్మ
జీవుండనైతి నటనంబున సతులు నెలనెలకు నొకసారి ముట్టు ర
క్తము జూచి ముట్టురోసి ఆట్టి అండాండ ము రక్త చుక్కము బ
లిసింది యీపైన ఈదేహమిదియెకాదా ||యెం|| మొదట కష్టంబు
గుచు మురికి గర్భములోను పుడయించిన దేహమిదియెకాదా ప
రగ మలమూత్రముల పునికిపట్టయిపట్టియొ ఇది ప్రత్యక్ష నరం
బు కాదా ||యెం|| వదలి బహుమోనికూపమునపలుమారు వెడలిను
బదులుబదులు కుడిచి కడుకర్మినైతియాగంటిసంజయదేవయడను

కాలక్షానతత్వములు.

చేయకు నుమ్మేలు స్వామి యం!

రెంటికి నడుమా చోటున్నది దేటేవారికి ఆది తెలసి
తమ మతి నిల్చి దాటిరిపెద్దలు అవతలికి । రెం॥ రెండు చంకలుల
కాయువు గట్టుక రేవు తిరుగుట నేమిటికి రెండువేకుమా వెలుగిం
చు కొవి వెలుగుచు పదరోఆ వలికి ॥ రెం॥ చీకటి చింతల నడుమ
ను దొంగల భయమున్నది. మనకందరికి గురుమంత్రమనే గుడి
య తీసుకొని గుదముక పదరో ఆవలికి ॥ రెం॥ లింగపల్లె పౌల
మెరిగి దాటితె దొంగ భయము లేదెవరికిని అనువసుమాంత్రము
యాగంటయ్య చిత్తము గెలిచిన కొందరికి ॥ రెంటి॥

బ్రహ్మంగారి తత్వము

చెరుగు దాడెనె బ్రహ్మం బలిగు దాడెనె చెడుగుడు గు
డు గుమ్మన్నాథం కలుషబిందుల కనుల గూడక నడివికుమంచి
వడిగం తనయునిచె చైత్రామించిన నిండు పౌర్ణమిగ వెన్నెల
గాయ ఈకటముగ్గచుఅకట నలుగురు నడమన్ నలుపై బుట్టివక
డు చెట్టు కొట్టగా పాలు కారగా । చె॥ ముప్పైరెండు అక్షరం
బుల మేలైన వొక అక్షరంబై తై గుదితై గుబ్బ బట్టి నాలుగు
మెకములై నలుగురు తరిమిన దిక్కులనె పరుగులెత్తించి చేకొని
ఆయ్యజూచెను ఆనందించెను వింతలు తెలిసిన పోతులూరి వీర
బ్రహ్మము ॥ చెబుగు॥

బ్రహ్మంగారి తత్వము

ప్రభువు వచ్చె వేళాయె ప్రజలార యికనయిన
దక్తితోను పూర్వ భవములుడిగి గురుని పంచవేరితేమో శుభ
ములేనా । ప్ర॥ ఖండితంబుగా నందిమండల క్షేత్రాధాముడు
రెండు యేండ్లు నింకిన నుదయించుకన్నారూ అజిన్నాతోడునేగా
॥ ప్ర॥ గుత్తి ఆదవాచి కోటా కొమ్మలనందు గురుతు జోడూచేసి

కాంక్షాన తత్త్వములు.

అతిగా మన్నా మాయరమన్ను బూతురు అల్లరాడు ||ప్ర॥ తుంగ
భద్రలోన నగుటాని గుత్తాని దుముకులాడూ అట్టు దుమికినా
మూనాళ్ళ అదోవ పోనన్నాజీదోడు ||ప్రభు॥ కృతయుగ ధర్మము
నదిపిస్తూ వాని హితులా కొనగినాడూ వేగ సతతామే పోతులూరు
స్వామి సుబ్రహ్మణ్యంవాడూ ||ప్ర॥

బ్రహ్మంగారి తత్త్వము

రమ్మనే మన వీరగురుని రమ్మనే పుపదేశ మిమ్మని క
మ్మకొని కనుబొమ్మల నడుమను బొమ్మలాట లాడేగురుని ర॥
నాదబిందూ కళలచేత ఆడుతుండగాను నేను కూడి కుండలి నట్ట
సడుమను చూడ సుందరమైన గురుని ||ర॥ ఆరుపతములందు
గురుడు ఆగ్రహించి యున్నగురుడు అరు మూడుతెంచివేసి మూ
డు వేలయి యున్న గురుని ||ర॥ అందమైయున్నట్టి గురుని కను
బొమ్మల పైనా కోరగాను బయలుగించి పండువెన్నెలలో అంటి
అంటా కున్నగురుని ||ర॥ యెన్నికాతో శివపోతులూరి వీర బోగ
వసంతరాయలు యేడు దీవులయేకరాజ్యము ఏలబొయ్యే వీర గు
రుని ||ర॥

బ్రహ్మంగారి తత్త్వము

వస్త్రాడయ్యా వీరబ్రహ్మం వస్త్రాడయ్యా వస్త్రాడూ వీర
య్యా తెస్త్రాడు తగవూలు తగద్రెంచ ముల్లోకమున కాదిమూల
మైనగురుడు |వ॥ అల్లమా ప్రభురాయా దెల్లాలోకములే కల్లారి
నరులాను గర్వమడచే గురుడు |వ॥ పెద్దాలదూషించె బుద్ధిమాలిన
జనుల గద్దించిపల్లెలా గదిమిగుమ్మేవాడు ||వ॥ పరమభక్తుల నెల్ల
పరిపాలనా నేయా స్థిరముగవీరయ్యా గురుడు యీజగమేల |వ॥

వీరబ్రహ్మంగారి తత్త్వములు

వచ్చినాడు వీరబ్రహ్మం ఓహో జనులార మీరు త్తాచి

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

మూలు మానిగురుని గోరుకొనరయ్యా ||ప|| మొదటి యుగధర్మ మునకు మొదటా యిదుగో విష్ణుదూతలు వువయించేరు యింకా మనకు కొడువలేదయ్యా ||ప|| గోల్కొండ ఆవాని గుత్తిగండి కోటా కంచి కాలావళము లట్టూ బడుమూలను వినరయ్యా ||ప|| కంసూరు దొరలుయింకా కారడవులు బడితిరిగేరయ్యా సందేహ మెందుకు కాలము సమకూడినాదీ ||ప|| అంత సత్యమునాయున్న ఇంతాలేదు అనేవారిని పంతగించి శివభక్తులు భక్షించిరయ్యా అన్ని అనుకూలమాయెను అనుకోరాదంట కొన్నిమాటలు కన్ను లాకు ||పండువుగాను కనుపించరయ్యా ||ప|| తారకా శివ పోతు లూరు వీరబ్రహ్మణ్యుల నిపుడు కోరికొలచినవారికి నేరము లేదయ్యా ||పచ్చి

ఓ వీరబ్రహ్మసంధా యాశపరాకు మహేశ పరాకు యే మయ్యా ఏమయ్యా ఏమాయెనయ్యా ||ఏ|| ఏమని పలుకావు ఏమోనామనవి ఏమాయెనయ్యా ||ఏమయ్యా తనువుతోడుత నన్ను పూలాకుపొమ్మాని నిందుసామాధిలో పంకివున్నావా ||ఏ|| పండిన పనసాకు ప్రయాస పడ్డట్టు పరుసవేదిసోకి బంగారమైనట్టు కొండా వంటిది ఆశగొడుగువంటిది నీడనిస్తార్లుగా మనసునిండింప నే మంటావయ్యా ||ఏ|| గురుతుగాను సేవ గురునమ్మియుంటిని చెదర కుండాభక్తి శిధిలాముగాకుండా ముదురూ వెన్నెలదెట్టు ముక్తిన్నై యుంటిని నాల్గు నడతలు చూచిన చోటాను నమ్మినానయ్యా యే ము|| రాత్రి పగలను విన్నేనమ్మియుంటి నాతోగలసిమాట్లాడని కా రణమేమోతలచుట్టుతిరిగినాతనికన్న వేరేదిక్కు తల్లిలేనిబిడ్డనైతిగ దయ్యా |యేమయ్యా|| చెప్పరానిపద్దు చేగూర్చరాదయ్యా యెప్పు డు గురుసేవ తప్పాగనేనుంటి నిప్పువంటి వీరప్పావాడ వయిం చప్పిడిగాకుండా చెప్పిపోరాడా |యే|| వీరబ్రహ్మ||

కాంక్షాన తత్త్వములు,

శ్రీ పోతులూరి వీరబ్రహ్మముగారి తత్త్వము

చెప్పెద గురుమహిమా తెలిసినంతట గురుని తెలుసుకొండి విప్పి చెప్పానునే నెంతటివాడ మన్ననతోనంటి వాస్తవకొండి గుడిముందరా నొక గ్రుడ్డిముందున్నాది దొడ్డి మొండిదోవ కడ్డా ముండి దానిఖండించి అఖండ పదివిలో కలుసుకొండి ||చెప్పెద బూరుగా మ్రానిమీద రెండు పుట్టలుగలవు తెలుసుకొండి ఆపుట్టలో రెండు పెనుపాములున్నావీ పట్టుకొండి ||చె|| పుట్టుకున్నావాండ్రపైని రెండుగుర్నిట్లు తెలుసుకొండి ఆగ్రుడ్లమీద పెద్ద గూబ గూర్చున్నాది తెలుసుకొండి ఏడుకొండలనడుమా యెద్దుకూతా వేసినది తెలుసుకొండి ఆయెద్దుకూతావిని యముడు వద్దకురాదు తెలుసుకొండి మూడుమూలల పెత్తై మూతతీనే విధము దెలుసుకొండి మూతతీపితె పెద్ద భూతము లగుపడును దెలుసుకొండి భూతాలనేమరి ఆ పరంజ్యోతి యొక్కటికలదూ తెలుసుకొండి , అజ్యోతి విరబ్రహ్మం శివపోతులూరయ్య తెలుసుకొండి ||చెప్పెద||

ఏమిటికంటా పనికిరాని దేమిటికంటా మనకుగావిదేమిటికంటా ఏమిటికంటా మరేమిలేదంటా పాముజేరిన యింటా పండుకొనే భయమంటా ||ఏమి|| ఆలున్నాదంట మగని కనుకూలము కాదంట ఆలుంటె నేనుంటె ఆతిమూర్ఖురాలంటెకాలుని దూతంట కష్టపెట్టునంట ||ఏమి|| మగడున్నాండంట ఆలిమీద మమతలేదంట మగడుంటె నేమిటి మొగిలాకు సుఖమంట యెగడినై ఈతంట దిగదీనై తెగదంట ||ఏమి|| కొడుకున్నాదంట కన్నవారి పిడికెడన్న మివ్వదంట కొడుకుంటె నేమికొనసాగని వాదంట కంటిలో యాగంబు కష్టపెట్టునింట||ఏ|| పాపిపాపిచే పంటపుష్పలమగాపండినదంటపాపిచెప్పినపంటసండితేనేమంటపాపవచ్చి

కాంక్షానతత్వములు.

న కంటచూపేలేదంట ॥ ఏ ॥ పురహరుండట పేమిల్లపుర చెన్ను
డంట పురహరుండట ముచికుందుడితడంట నోటబల్కుని కుంబ
నెనగోరు గాదంట ॥ ఏమిటికి ॥

పోతులూరి వీరబ్రహ్మముగారి తత్వము

బ్రహ్మ మయమందురోరన్నా హర హరా శివశివా పోతు
లూరయ్యా ॥ పంచాక్షరీ మంత్ర పరనచేయన్నా పథనచేసితే య
ముడు పారిపోవన్నా పారిపోతే అంబ ఫల మిచ్చునన్నా
ఫలము అందేవాడు పరముతోయన్నా ॥ బ్ర ॥ ఆరునడుంమీద
అంబ వుందన్నా , అంబలో దుర్గాంబ అట్లాకునన్నా అట్లాడితే
అందు అర్థముందన్నా అర్థమెరిగినవాడు హరియతిదోయన్నా ॥ బ్ర
నాసికముపై చూపు నడిపించుమన్నా నడిపించి నద్గరుని నమ్మి
వుండన్నా పిలిచినప్పుడెసీవు నిలిచియుండన్నా నిలిచియుండి
ననాడు నిల శివుడోయన్నా ॥ బ్ర ॥ మూడారువాకిళ్ళ మూతలే
యన్నా ముక్తివాకిటనిలచి తలుపుతీయన్నా చిలుపుతీసితే అంబ
రాబిల్కునన్నా తేజమందినవాడు తాశివుడోయన్నా ॥ బ్ర ॥ జం
టకోవులు రెండంటి వూడన్నా అట్టుచూచిన వాము యుంకించు
నన్నా యుంకించి ఘంటనాడించునన్నా అట్టి మంటవ్వనిల
జ్ఞైమరవన్నా అట్లై మగచితే బట్టబయలు చూడన్నా బయలు
తో వీరగురు బ్రహ్మమోయన్నా ॥ బ్ర ॥

యాగంటివారి తత్వములు.

ఇల్లు వాకిలినాది యల్లాలునాడనుచు నిలత్రవసిరివయ్య
మనసా కాలనివలలోను కానకను టిక్కితిని కడతేరుతేత్రోప
మనసా ॥ ఇ ॥ తనయులూ చుట్టాలు తనవారు యసిస్మితలనో
యకేవెరికి మనసా తనువిడ్చి వెళ్ళెనుమయంబులోపల తనవెంట
కారెరి మనసా ॥ ఇ ॥ ఆదిమూడిటతేరి అపతేజునుగని అంబ

[4]

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

ముషగనుగొనవె మనసా ||ఇ|| మేటిస్థానములోను మేటిస్థానము నందు సూటితప్పకచూడు మనసా వాటముగ బింబము తేటగా నగుపడును తెలివిగలిగిబ్రతుకుమనసా సత్తు చిత్తులరెంటి సారంబుగనుగొన్న కారవిడుచునేమొ మనసా ||ఇ|| సంసారియై నీవుదారిని గనుగొన్న హింసలుతొలగునే మనసా ||ఇ|| రూపుచూపును లేని భేదరంబున జూచిదాపుజేరవె వెట్టిమనసా ||ఇ|| పాపను మేల్కొంచిబయలు తెలుసుకొనిగోవ్యముగనుండు మనసా ||ఇ|| అంటిలంబనిపండు అరింటివెలుగుచును యింటిలోనున్నదే మనసా , ఒంటిగా యాగంటి వాసుని పదిలోన జంటబాయకనుండుమనసా

బ్రహ్మంగారి తత్త్వములు,

తియ్యనిమామిడిపండు పండుతినబోతె దొరుకాదు తీవుల పండు ||తి|| పండుకు వృక్షము ప్రజలెవ్వరెరుగారు పరమాత్ముడనె యాకుపైనుండగా పండుయెనుబడినాల్గు పర్వాములై యుండు ఒరులాకు యీపండు వశముగాకుండు ||తి|| విత్తులేనిపండు విశ్వములోనుండు సత్యముమామాట నిత్యామయా అత్తుగ తల్లికి ఆ బిడ్డ పగడైతే సత్యాము యీమాట నిత్యాముకనుదీ ||తి|| ఆలుమగడూ రెండు అదిలేనివాడు కొడుకుకూతురు గన్న కొడుకేడిరా , ఆల్లనితల్లొక హరిహరాదులంటు ముల్లోకమున తల్లి ముగ్గురిని మ్రింగెకా ||తి|| చెరువులో దావానల జేటులయి పొయ్యేరు జననమరణములేని జాతిపండ్లూ వాదభేదములేని ఓంకారమయియుండు మాతల్లి మహమ్మాయి మర్మామీపండు ||తి|| వొరులాకు యీపండు వొకదినుసుగానుండు నరులాను యీపండు నమ్మాకుండు ధరలోన యీపండు దాసులకైయుండు పరమగురు ధ్యానపరులకు పండు ||తియ్యని||

బ్రహ్మంగారి తత్త్వము

మూడుకాలాలు దాటలేరయ్యా యిలమూఢజనులు ,

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

మూడుకాల్యలు దాటలేరయ్యా మూడుకాల్యలతో గూడుకయి
 డా పింగళ మధ్యమందున , జతగూడి పాడి సరస్వతిని విడనా
 డి ఆవలమూడురెల్లను వాడలేకను యీదబోయేరూ సంసార వా
 రధి జాడతెలియక మునిగిపోయ్యేరు వేడుకతో హరినామము
 నొక ఓడజేసుక మూటిగడుపుచు ఏడుకొండలు దాటిపోయ్యె
 డి వాడుయెవ్వడో నూటికొక్కడు । మూడు॥ తన్ను తెలియక
 యున్నవారితో విన్న సుజ్ఞానమును దెలుపుచు కన్నులఛ్చై
 మూసి జ్యోతిని కంటిమనుచు తల్లడము బలికె దున్నపోతుల
 కేమి తెలుసును సన్మార్గమహిమ విన్నపురుషుల కేమిగల్గును
 తన్నుదాతెలిసియున్న సంగతి వేమన్న శతకములోని భావము
 కన్నగురువులచేతమరి తా విన్నపురుషుడు నూటికొక్కడు ।మూ॥
 గంగయమనా సరస్వతులు నుప్పొంగుచును సారంగనేరులు
 తుంగభద్రా కృష్ణ కాశి గంగమొదలు నదులలోపల పొంగి
 స్నానము సేయ పొయ్యేరూ పూరికె వట్టి జంగురాళ్ళకు పూజ
 తేసేరూ సంగతిషడంగంబులు చెలగి ముద్రిక పట్టిగట్టిగ అం
 గమున పరలింగమెరిగిన పుంగవుడు తానూటికొక్కడు ।మూ॥
 బాధ గుర్తుల బోధవినుకొని పాదతీర్థప్రసాదములచే మోద
 మొందుచు వేదవేత్తల మీదికిని కాలాచుచును మరి వాడు
 లాడక యీదబోయ్యేరు ఏలాగుముందర పాడుకొని నేరస్తు
 లయ్యేరు నాదమైయిడ గురుని చిదంబరు పాదములుగని ఆ
 సవడి ప్రసాదములచే తృప్తుడైన వినోద పురుషుడు నూటి
 కొక్కడు ॥మూ॥

తత్త్వము.

దరిచేర్చి మీకరుణదయకు పాత్రుడనెను లక్ష్మిగోవిందా
 నిరివిగాటంకార వీధినడుమానున్న వివశించి చూచెదను గోవిందా

కా ల జ్ఞా న త త్వ ము లు.

సరియైన వేళలో సందుతిత్తులుమూసి ముందుచెప్పవే గోవిందా
మందులకు శ్రీయమునా పండువెన్నెల బైటా తాండవంబాడె
ద గోవిందా ॥ద॥ గర్భమందునబుట్టి దుక్కుద్ధివాడవని దూషణం
బేలా గోవిందా అద్భుతముగ నీవు నఖిలాన్దములతో నానిబ్బర
మైన గోవిందా ॥ద॥ పాపాత్ముడను నేను నీపాదములు నేనెరుగ
కోవమేటికి గోవిందా పాపలో రూపమై రూపుకాయమున దీనమై
వెలుగు గోవిందా అండపిండాండ పృథివి ఆకాశముననుండి యు
న్నావు గోవిందా బందెదొడ్డికితేలి పారిపోకుండనీవు బంధించి
యున్న గోవిందా రెండువేలుదాటి కొండమీదనెయున్న రెండొక
తైన గోవిందా దండమిదిగోనీకు దయజేసి రక్షించు అండజాపై
న గోవిందా ॥ద॥ ఆరుచక్రములుదాటి మేటిశిఖరముచాల చిత్క
ళతో వెలుగు గోవిందా పాదుకొని వీరగురు పాలించు పార్వతిని
పై నమ్మితిని గోవిందా దరిజేర్చు మీ కరుణ ॥ద॥

శ్రీ ముక్తికాంత ఆత్మతత్వము.

శ్రీనివాసుని సేవ జేసే సిద్ధులెవ్వరె అక్కరోహుని సద్గురు
సేవజేసే పుణ్యులెవరె చెల్లెలా గురుతుగా గురుసేవజేసెటి గురు
లెవ్వరె అక్కరో మరుజన్మములేని మహనీయులె చెల్లెలా మహ
నీయులనేవారి మతమేమొఅక్కరో ఇహములో మానాభిమానం
విడివిందె చెల్లెలా మంచిదై తే వారికే ప్రావచ బాదేమక్కరో
సంచితా మూలమందే సమసిపోవును చెల్లెలా ఎంచరానిసంచితాలవి
యెట్లుబోవునే అక్కరో మంచిసద్గురుసేవచేక్కళించి పోవునే చెల్లె
లా దేవుడున్నతావుమాకు దెల్పగదవే అక్కరో నీవునీలో చూష
చూడు నిండియుండెనె చెల్లెలా నిండియున్నతావుజేరే నిల్కడేవే
అక్కరో దండిగా తిక్రకూటముపై దారిచూడే చెల్లెలా అందుపయ
విదారిజూపే ముద్రయేదే అక్కరో....

కాంక్షానతత్వములు,

భద్రమైన శాంఖ్య చిన్మూలగాదతే చెల్లెలా . శ్రీభద్రమైనముద్ర
లో శశిభానుదేవే అక్కరో ముద్రభావముగాని ముక్తిమూల
మేడో చెల్లెలా స్థిరముగా నామక్తి దెల్పెనరసియేదో అక్కరా.
అరుమూడు వీడగానే అబ్బునేమో చెల్లెలా మూడుమూడుమూడు
వీడెమూలమెదే అక్కరో జోడుబాయని హంసజేరే జాడగా
దట చెల్లెలా ఖ్యాతిగా భూషభ్యమందున జాతరేమో అక్కరో ?
జాతరే ముమ్మూర్తులున్నా జ్యోతిరూపమె చెల్లెలా జ్యోతిలోనూ
ముఖ్యమందే నాతియెవ్వరు అక్కరో నాతియెరిగి శాంభవీగురు
మాటగాదట చెల్లెలా ॥

నానరయ్యగారు చెప్పిన తత్వములు

ఏమందు నీవూర్వఫల విశేషము నేనంతజెప్పిన వినవు
మనసా సంతతము నద్గురుని సేవకర్తృత కలిగి వర్తింపవే మనసా
ఏ॥ ఏన్నాళ్లుబ్రతికేపు యేమిస్థిరమిది నీకుయేలతెలియదు మూఢ
మనసా యమభాధలకు చాల యెటులోర్పెదవు నిన్నేమిచేయు
దునే వో మనసా ॥యే॥ ఈ జన్మమున మోక్ష మేజన్మమునలేదు
యిహమందు తెలియవే మనసా ఆకలంకమై గురు ఆస్పదంబున
పరమాత్మ గలిగుండవేమనసా ॥ యే , పరభామలనుజూచి పర
ద్రవ్యములుగోరి పరులదూషింపకే మనుసా శరణాగత త్రాణ
విరుదుగలిగిన గురుని సేవచేయవె వెట్టిమనసా ॥యే॥ మధ్గురువు
నార్యుని మరువకెప్పుడునీవు మానసముననుండవె మనసా॥ తామ
సంబులుమాని దరిజేరవే బాలదాసుగలిసియుండవె మనసా ॥ఏ॥

నానరయ్య చెప్పిన తత్వములు.

గురువుపదేశంబై నందుకు దుర్గుణములు మానిందెరుకా .
మరువక నద్గురు సంత్రములోపల మర్మముదెలిసిందెరుకా ఎరుకా
తారక బ్రహ్మము తనలోనుండెడిదారి తెలిసినదెరుకా , వారకాం

కా ల జ్ఞా న త త్వ ము లు.

తలనుజూచి తల్లులుగావర్జన జేసిందెరుకా మతబేధము నేయక
తనలో మంకువదలినాదెరుకా రంకజనులతో రాజ్యమునేయక
రామునిదలచిందెరుకా ॥గు॥ ఇరువదియైదు తత్వముల లోపల
హితవు దెలిసినా దెరుకా॥ మతములుకాదై వెలుగుచు నుండె
మహాత్యము గన్నాదెరుకా ॥గు॥ మనోబుద్ధిచిత్త హంకారములు
మరచియుండినదెరుకా సరసత్వంబుగ సాధుజనులతో వాడులు
నేయనిదెరుకా ॥గు॥ పాశబంధముల పట్టుబడక పరమాత్మనుగల
సిందెరుకా వాసిగ దయతో అహోబల దాసుకు దెలిసిం
దెరుకా.

యాగంటి లక్ష్మప్పగారి యాలలు,

సూర్య సోమావహ్ని సదుమా శౌర్యమానె చిలుకా
గంటిసూర్యాదీప్తి గాయుచుండగా ఓ యాగంటిలింగా ॥ చూడ
చూడాశ్వర్యమాయెగా ॥సూ॥ కంటినిండా చూచుచుండా గంటి
వుదయాది గిరిమీదను సాముజేసే సంజ్ఞ తెలిసితే ఓయాగంటి
లింగా సారమైనా పుట్టజేరూనూ ॥సూ॥ పాషుపేరూ చెప్పా విష
మూ ఆడ కాడా కెక్కేగదరా చీమయను పోతుకడుపున ॥
ఓ యాగంటిలింగా । ధీరసమునా మ్రింగియుంటిరా॥ సూ ॥ ఆకా
శాన కూసేకోడి చీకటిలో ప్రొద్దు పొడిచే చింతచేయు రాగధ్యా
నమూ ఓ యాగంటిలింగా యేకమైనా వెన్నెలగాయురా కాంత
పాశములోనా చింతమానుబుట్టె గదరా చింతాద్రియా కొనలు
సాగగా ॥ ఓయాగంటిలింగా చింతబూసి పండుపండెరా ॥సూ ॥
కానరాని అడవిలోనా వానలేక మడుగునిండే , వా న లేని
మడుగు మీద ఓ యాగంటి లింగా , మానరాని అగ్ని పుట్టె
రా॥ ఆకులేని అడవి లోనా తోకలేని మృగమూ బుట్టె తోకలేని
మృగమూ కడుపునా ॥ ఓ యాగంటిలింగా యీకలేని పక్షి

కాంక్షానతత్త్వములు.

పుట్టెలా || సూ॥ పుయ్యవాలే మేనభూతి వెయ్యవాలే రుద్రా
జ్వలూ చెయ్యవాలే శివుని పూజలు ఓయాగంటిలింగా కొ
య్యవాలెరా కర్మబంధములు.

యాగంటివారి యాలలు.

సన్నంపుదిడ్డి వాకిట పున్నామా వెన్నెలబైటా కిన్నెరాల
నాదమింటిరా ||స|| వినగావినగవింకలాయెరా ||స|| ఎత్తామాను
వాడ్డుక్రిందా యెనిమిది వూడలున్నావి వూడావూడాయెంచి చూచి
తె ||స|| యుగముజగములందే యున్నావి ||స|| నల్లాగుంటా
నట్టనడుమా తెల్లదామర పువ్వున్నాది తెల్లదామర పువ్వులోపల
తెలియపరిచే దేవుడున్నాడు ||స|| ఆకాశానా కుంటనిండె కుండ
నిండ పంటపండె కుప్పకాలిఅప్పతీరేనూ దీనిభావము నీకె తెలు
సూనూ ||స|| దానిఆర్థమేది తెలువు వుడమి భరణాలోనుండూ
ను తిండిపందాల కేమిదెలుసూను ||స|| వుట్టమీద చెట్టుబుట్టె
భూమిపైని తీగబారే కాసిలోను కాయకాయదా ||ఓయా|| పర్వ
తానా పండూపందెరా ||స|| కిందిపంట మీదిపంట రెండుపంటాలు
నలువుకుంటా చచ్చుకుంటు పుట్టుచుండూను ||ఓయా|| వూరిబయ
ట చేరుకుంటాను ||స|| చిచ్చుకడుపూనా చీకాటిపుత్తె చీకాటి కడు
పూనా చిచ్చుబుట్టె చిచ్చుచీకాటేకమయితేను ||వోయా|| చిన్నె
లాడి బాలబుట్టెను ||స|| ఆలుకడుపున మగదుబుట్టె మగనికడుపు
న ఆలుబుట్టె ఆలుమగడు కూటమయితేనూ ||ఓయా|| అమృతకళ
లు చాలబుట్టెను ||స|| పాతికట్ట నూతిలోని పండు మట్టిచెట్టుబుట్టె
ను పండుమట్టి దోరాపందాయె ||ఓ|| పంచవన్నెలచిలుక బుట్టెరా
||స|| మమూరికోలలు మంచికమ్మ తేనెపెరుగుండగ నమ్మికతో

కా ల జ్ఞా న త త్వ ము లు.

తాటిచర్ల చలిమయ్యగారుచెప్పిన యాంలు.

రూపురేఖ లేనివాడు రేపుమాపు లేనిచోట కాపురమే
 శూన్యం సున్నంబ ఓషధ్యావలింగ చూపుమన్న చిన్నదాయెరా
 ||రూ|| చిన్నదాని కంటిలోను యెన్న పట్రిచెట్టున్నాది యెన్నమ
 ర్రిచెట్టు మీదను ఓ షధ్యావలింగా అన్నిదిక్కుల నధికమాయెరా
 ||రూ|| ముజ్జగమ్ములు నుదయమాయె ముజ్జగంబు బుదయాపంత
 ముమ్మూర్తులూ భావమైనది ||ఓష|| ముదిత మొసలిముండ ఈనె
 రా ||రూ|| గొడ్డుముండా కడుపునందు దొడ్డవాడు కొడుకుబుట్టె
 కొడుకు జగము విన గూసేరా ||ఓష|| జడియక నాదామువింటిర
 || రూ|| నాదాపోషానవనమునందు దోమారెండు గజముమ్రుంగె
 ఆదిజ్ఞానా యోగామందె యుడెరా ||ఓష|| ఉదయాద్రిలోవుండి
 చూచితి ||రూ|| సతతామూ పహస్రికమలా ఉదయమేరు శిఖరమునా
 కదలి తా డి చ ర్ల మనుడయిన || ఓష || కసిమీరా ప్రభువు
 గంటిరా ||ఓ||

మంగళ హారతి.

మంగళము ఆకార మంగళము సాకార మంగళము ఓం
 కార మజీకుందకూ మంగళహావీర మముగన్న తండ్రికి మం
 గళము గోవిందమ్మజననికి జయ మంగళం వదాశివమంగళం
 పుట్టితిరి భువిలోన దిట్టముగ వెలిసితిరి గట్టిగా గురుసేవ గుట్టు
 తోనా దిట్టముగా గురుపీర దివ్యతేజంబైన ఆత్మై పోతులూరు కి
 య్యరమ్మా జయ|| వస్తీరే శిష్యులకు వైకుంఠముననుండి యి
 స్తిరా భక్తులకు యిహపరములు కాస్తీరో పుత్రులకు కరుణతో
 ధరియించి పూస్తిపూరీ నెరిచుట్టుకుంద ||జయ|| హారతిత్తురుమీకు
 హరిహరారులు మొదలు పురహరుని దయతోను పుణ్యచరితా ,
 పన్నుగా వై కుంఠ భానులేజము తెచ్చి యి య్యరమ్మావీరిశౌరికివడు

కాంక్షానతత్త్వములు.

||జ|| ధారకును మాతకును వారికిని మంగళం భూలోకమాతకు పుణ్యవతికి హేతుభూతంబైన హేతువులు చదివేటి హేమించు దిక్కు వీరవామాక్షికి ||జ|| ఒరులకును నరులకును హరికియ్యారతి పరగ వీరబ్రహ్మపరమేశునకు వరవీర గురుకరుణ వైకుంఠమున నున్న వీరగోవిందమ్మ కెప్పుడియ్యరమ్మ ||జ||

ఈశ్వరుని మంగళహారతి.

శ్రీమహాదేవునకు చిన్మయాకారునకు అమితరూపము విరూపాక్షునకునూ అమృతబిందూ కళంకాది మధ్యాంతరహితు కు విమలమగు పరిపూర్ణ ఈశ్వరునకు జయ అష్ట దళకములునకు నాద్యంతరహితునకు సృష్టి ఈ భూసుధ్య చక్షునకును దృష్టి నను బయటనూ దివ్యలింగంబునకు సృష్టిపాలనజేయు శ్రీగురునకు । జ అండయగు పరమాణు యస్మత్ పురుషునకు మండలాకృతియగు మహనీయునకు నిండియుండినసత్య నిర్వికారరూపునకు ఖండయం బండమౌ మనయాత్మకూ । జ । తాలుమూలల గట్టి భ్రమ గల్గియున్నట్టి నీలవిద్యు శ్రీకైలనిలయునకును శ్రీలుమించిన తాడిచర్ల శ్రీ శేషగురు ఫాలలోచనుడైన పరమాత్మునకు । జ ।

శివసదానంద చిన్మయద్విదూప శ్రీ వీరబ్రహ్మ రావయ్యా శివభక్తుగూడి శివపూజజేసేరూ శివరాత్రినేడు రావయ్యా । తెల్ల వారవచ్చెను ఐదునూరేళ్ళాయె ఆ రూఢిలోనుండ ఆది బ్రహ్మాండ మూర్తి బ్రహ్మాండనాయకా ||రా|| శివపోతులూరయ్య శివపూజ జేసేరూ శివరాత్రినేడు రావయ్యా || ప్రవిమలానంద పరిపూర్ణ వాసుడా బ్రహ్మస్వరూపా రావయ్యా వీరబ్రహ్మమూర్తి పేదాంతి వైద్యుడ వీరనారాయణ రావయ్యా యెందుజూచిన యీనంద మయి యున్నావు బృందారక తరణా ||రావ|| సిద్ధులందరూ మిము సేవింపవచ్చిరి చిత్తసదానంద || రావ || భావము లోవల పూజిం

కా ల జ్ఞా న త త్వ ము లు.

తురః. మిమ్ముపరమశివమూర్తి రావ॥ కందిమల్లయ్య పల్లెలో పెరిగిన ఘనసిద్ధమూర్తి ॥రా॥ సుజ్ఞానవంతులు సురులు మనులు మిమ్ముచూడవస్తున్నారు. రావయ్యా పగలు రాత్రిలేక పరమయి వున్నావు భక్త వత్సలముక్త ॥రా॥ లక్షరూఢిలోన రవిసహస్రము నంపు సాక్షియైయున్నావు ॥ రావ ॥ పంచభూతములను పంచాన పడవేసి మించియున్నావు. ॥రావ॥ ఈరీతిమిమ్మగొలిచెద ఆనంద భయమున నఖిలాంధమూర్తి రావయ్యా రాజయోగమునందు రంజిల్లుచున్నావు రాజశేఖరమూర్తి ॥ రావ ॥ విశ్వసంతుడవైన వీరబ్రహ్మమూర్తి వీర మహేశ్వర ॥రావ॥ సమాధిలోనాను సాక్షి జ్యోతిపైన సర్వమందున్నావు ॥ రావ ॥ ఏవేళానీపాదపూజలు చేసెద యోగిరదానగద ॥రావయ్యా॥ సదయ హృదయాన సాక్షి వైయున్నావు సచ్చిదానంద ॥రావయ్యా॥

శ్రీ రస్తు.

శ్రీగురు పోతులూరు వీరబ్రహ్మంగారికి.

చ॥ పరమమునింద్ర హృత్కమల భాసిత యొక్కటివిన్న వించెదన్ పరసులు దీనిభావము ప్రసన్నమతిన్ వివరింపవయ్య నిం దతకు ననాది జాగ్రతకు దోచిన అంత్యము యేది కద్దయో పరమరహస్య సమృతము వల్కినవారికి నేను మ్రొక్కెదన్॥

పోతులూరి వీరబ్రహ్మంగారి వచనము.

ఇంతబలమిటు స్థలముయెవ్వరికి అలవియగును సంతత శివపదధ్యాసులకే కాక ఏడుచుట్టులకోట ఏకచక్రాగ్రీకమాయయని తెలియకను మగువగూడి చూడచూడగ రవి సోమవీరుల గలవు పండువెన్నెల కాంతి నిండిన గురుడు నలుగురు మంత్రులు నాయకులు ఏడుగురు కరణాలు అర్చురు ఘనముగాను నలువది యెనిమిదిపదులు శ్రుతులు జెప్పెటివారు ముప్పైఅయిదుగురు

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

ముసద్దీలుగలరు ||ఇ|| యెనిమిదిమడకరులు ఏడువేలరథాలు పదహారు తొట్టిపిట్టల్ బారుగొలువగను ఏనూరు అశ్వములు ఏవేళ కొలువగను యేడు దెబ్బది రెండువేల కల్పలములు ||ఇ|| పదియైదుగురుమాయా భటులు సామంతులు పదినూరు తలవరుల్ ప్రహరి దిరుగగను ప్రణవభేరిమృదంగ పంచమధ్వనులదే పగలు రేయును శుభా ప్రతిభ హేషిల్ల ||ఇ|| పశ్చిమద్వారంబు పద్మరాగపుకాంతి పదినూరు స్తంబాల భారిమండపము పరమనరవైలింగ భావసిద్ధేశ్వరము ప్రతినిష్ట పోతులూరి శుభకల్యాణ గృహము ||ఇం||

బ్రహ్మాంగారి గోవిందపదములు.

నడివీధినముందు నాటింతురా కొల్మి నడిమండలమందు నాటింతురా నానంది తెలియనట్టి బద్ధేక్కులబట్టి బందించి బాకూలకుమ్మింతురా శివగోవిందా ఏడుతిత్తులుబట్టి పూరింతురా నేను మండలంబున మింట భేదింతురా దండె ననాగురుని అండ జేరుక పెద్దా కొండలన్నియు పిండికొట్టింతురా ||శివ|| కోపమానె బొగ్గుల్ కొల్మిలో బోయించి పాపమానెయినుము బెట్టితిరా చాపవంటి అగ్నిచూపులో వెలిగించి దీపమృటిజ్యోతి పట్టితిరా || శివ|| గోవిం|| నాలుగుసంధులునాటింతురా శివనామ భారునిబట్టి సాధింతురా । నాణెమెరుగని జనుల భూమిపాలుచేసి భావముందర నాటనాడింతురా । శివగోవిందా|| ఆరుమతమూలాకు అరెండునాకొల్మి ఏడులోకములాకు వెలుగు ముందు వాడలో నాకొల్మి జాడతెలిసియుండే నీడలేనిచోట నిలిచితిరా । శివగోవిందా మతము తెలియనట్టి మాయాగుంపునుబట్టి మానుమానుకు ఏలగట్టింతురా నాడు పోతులూరి నీరవాక్యాము వామాట కూడి నాగబనోబలాగింతురా శివగోవిందా మూడుమొనల

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

మీద ఆడింతురా లోకంముగ్గురు మూర్తులాడింతురా భేదము
 నేయకా హరిపోతులారయ్యా || వాదముబట్టినే చిత్కిరిరా
 || శివగోవిందా! ముప్పైరెండు చిరుదులెదితిరా నేను మూల
 మైనా చోటు చెందితిరా కాలయముని బొమ్మకట్టె చెంగున
 దాటి నోలలాడే బ్రహ్మపంశమురా || శివగోవిందా|| నాకొలిమి
 కాకాలా కాకానిలోకము మూకాలవలెతిరిగి కూకాచేసుకొని
 పోతులూరు భీకారమునెత్తి కాకులమీదికి కదలింతురా
 ||శివగోవిందా||

పోతులూరి పీఠబ్రహ్మాంగారికి శిష్యుడు

దూడేకుల సిద్ధప్పగారి తత్త్వము

అనుభవింపతీరదతడెంతటివాడైనన్ || శివా తన ప్రాప్తి
 యినుకగా దీనికొకటిలేదు. హరిశ్చంద్ర మహారాజు ఆలినమ్మగ
 లేదా నలుడుజలములేక నలిగుమ్మలేదా పరీక్షిన్మహారాజు
 పాముకాటుపడలేదా హరికిరాతకు చేతులు యేటుపడలేదా ||
 అను|| దాతకును వ్రాతకును వ్రాతలకొట్టపడలేదా భూతపతి
 భిక్షుడె భుషితిరుగలేదా మనులెల్ల మోహముల మునిగితేలగ
 లేదా దిననాధునిరాహు దిగమ్రుంగలేదా ||అను|| గుణహీనుడై
 శశియు గురుశాపమున పోలేదా అతీభయంబున వానరేంద్రు
 జజలంలేదా ||మది|| తప్పిభీష్ముండు మరణమొందగలేదా తను
 శివాసిద్ధగలిగుండలేదా ||అను||

ఏల యీదేహము పనికిరానిదెందుకీమోహము జ్వాల
 మనెనంసార బంధములోనచిక్కి మూలమె.తుగని ||ఏ|| మూల
 బెనుగుచు ముమ్మూలాము చోటులెరిగియా జనులమూటి
 మూటగడచి ముక్తిపతిని అండజేరి మోడివేసెడి కోడెపామును
 వేధుకతో ఆడించనేరని ||ఏ|| పంచేంద్రియములను శోధించియు

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

త్రుంచివయ్యలేకను చంచలము శోధించిమింది ప్రాకుపించిదవు
గా మంచివాడగురుని పంచనబొంది అలించనేరని ॥ ఏ ॥ అష్టమ
దములానుయెల్లప్పుడూ దృష్టి తెలియలేకను కష్టపడక యిష్ట
మగుచు నిష్టలన్ని సప్తమగుచు సృష్టిలోపల దివ్యలింగము నిష్ట
తో చూడంగలేకను ॥ ఏ ॥ వాడలోపలను ఏడింటిలో జోడుగూడు
కొని కోటి సూర్య కాంతి వెలుగు నాటకుల నెర నమ్మి
కాటుకాపహలరెం టనిభయపెట్టె క్రమము తెలియనేరని ॥ ఏమి ॥
జాలమెరుగాకను మానాభిమానములోన బొరలుచును కాచినరాసి
కొనజొచ్చి సోనగురిసిమేను పుంచిరాను తానై సిద్ధలింగంతలచి
చిన్నయ పుండనేరని ॥ ఏ ॥

నన్నుకులపడిగేది న్యాయమా తపకు కానికులమేలేదు
ఘనుడు తానెను నాదుబిందుకళ నాజెమౌనాకులము వేదాంత
రహస్యమున వెలసిన కులము దశవిదం అవునాదు ధరణిలో నా
కులము పిపీలికాది బ్రహ్మ పీఠమౌకులమూ ॥ న . కనుజీవుల
యందు కారణంబౌకులమూ కల్పదృక్షరీతి వెలసిందీకులమూ ఏ
దేకు చువనములేకమైన దీకులమూ ప్రకటితముగ కులము ప్రణ
వంబు కులము ॥ న ॥ జీవకోట్లకై జీవమౌనాకులము దేవుడే దేవు
డని తెలిపేదినాకులము తెలియని వారలకు తెలిపేటి గురు కుల
ము తెలిసి తెలియక సిద్ధమగు కారణమే నా కులము ॥ న ॥

యాగంటి లక్ష్మీస్వగారి వచనము.

జీవుడు తనలో దండిగ వుండగ తెలియదాయె మానవ
పకువులకు సంశయముకుగక సద్గతిమేరకు సర్వము తానని తెలి
యవలెన్ సర్వముతానని తెలిసేటందుకు గురువుపదేశం కలుగ
వలెన్ గురువుపదేశం కలిగేటందుకు నిరకడగా మది నిలుప
వలెన్ నిరకడగా మది నిలిపేటందుకు విరసము విడువక

కాలక్షానతత్త్వములు.

తెలియవలెన్ విరగము విడిచితె నిందు సమాధిలో సున్నత
ముగ తానుండవలెన్ సున్నతముగ తానుండేటందుకు తారక
మున గురితముగనవలెన్ తారకమున గురితగిలేటందుకు ఉచ్చా
సంబులు నిలుపవలెన్ ఉచ్చాసంబులు నిలిపేటందుకు సాధక
మును సాధించవలెన్ సాధకమును సాధించేటందుకు యేమరక
పరిశోధించవలెన్ ఏమరకపరిశోధించేటందుకు ఏకాంతంబున చేగ
వలెన్ ఏకాంతంబున చేరేటందుకు దేవుని కృపతా కలుగవలెన్
దేవుని కృపతా కలిగేటందుకు నెఱుక గలిగి తానుండవలెన్ నెరు
క గలిగితే యాగంటీకుని మరుగునజేరుక నుండవలెన్ మరుగు
జేసుకొని మరియానందము పుహిలో పొందుచునుండవలెన్ ||జీ||

గుణము కుదురగలందులకు వచనము

గుణమూ కుదురాదూ యేమిసేతు శ్రీరామయ్య గుణ
ముకుదురాదూ యేమిసేతు గుణముకుదురనిశుశకమువలె దుర్గుణ
ములదిరుగుచు కుదురుగ నిల్వను |గుణ| పరద్రవ్యమురా పట్టె
నంటది పరభామలనెడ బాయనంటది పరభోజనమునకు పైనం
బంటది పరనిందకు నేబంటునంటది పొరుగిండ్లకు నేజోతనంటది
తిరిగిజగడములు తెస్తానంటది వరుసదప్పనను పగవలెనంటది
నిరశనదేహం నిత్యంబంటది గురుతుగ స్వామిని మరువకుమంటే
కుయ్యబోకు నేకొరగానంటది చంచలమతి చెల్లించనంటదీకొంచపు
నరులకు గొలిచేనంటది పరోపకారము చెయ్యనంటదీ పంచలబడి
యించెనంటది మించిపగలుసాధించెనంటది అచిత భవమార్జించె
నంటదీ అంచితముగ శ్రీ హ రి యనుమంటే మించినన్ను
జెడలించుకువంటది ||గుణమూ|| చెప్పుమిమాటలు చెవి గొర
వింటది తప్పుదు పలుకులు తగినట్టంటది తప్పిదములునే తప్పు

కాంక్షానతత్త్వములు

అది తప్పిదములు నే తప్పనంటది తప్పనడవడిక నొప్పెద
నంటది ముప్పుగతిండికి మురిసేనంటది యెప్పుడుహరికథ తప్పక
వినుమని చెప్పితే నేనది వొప్పనంటది జేతురుగని ఎనిచేసే
నంటది || అంటనిపని కారాటంబంటది బూటకములు నాపుట్టిల్లం
టది మోటుతనము బహుమగతనమంటది || తాటకి తనమున
తగినట్టంటది మఱిముడివేసితే ఘనమనటంటది || జాటతిప్ప పర
జాటయటంటది | దాటిగహంసల నాటకుందని మాటనాచెవుల
నాటనంటది || గుణము ||

ఉదరపోషణ కొరకై వేషములన్ని ఉదరపోషణకొరకై
యొరిగి బక్తి కుందారవదనుడై న పాండురంగని వేడింద || ఉద
ర పోషణ || శ్రీతాయుగంబున దేవతలందరు కోతులై రాముని
కొలుపు కొలిచినదెల్ల నలుడుదమయంతిని నట్టడవిలో విడిచి
పొరలూ బుతుపర్ణుని పొంతజేరినదెల్ల || ఉద || దొడ్డరూపము
మాని జంటయైవరటునియింటిలో భీముడు వంటాల వండింది || ఉ
గురువులమని శిష్యవరుల బోధించుచు పెరుమాళ్ళతళిగకు త్వరగ
దెమ్మనుటెల్ల || ఉద || దున్నేదిదోకేది దొరలగాచేది పన్నుల మి
క్కిలిబెట్టివంటపండించేది || ఉ || పాండవులడవులపడిగాంధారేయుల
భండనమునగూల్చి మండలపతులై న || ఉ || వేదశాస్త్రపురాణావిద్య
లు నేర్చి వినోదముగల సభల నడుపునుతిరిగేది || ఉ || సలలితా
మగత్రాసుష్టానము తొనరించి బలియుడై భూరిరక్షలు గట్టవచ్చును
|| ఉ || భరణిలో శ్రీ వెంకటేశ్వర్లు దలచినదేసిరిసంపదలిచ్చు అలి
వేలుపంగమ్మ || ఉదర ||

బుద్ధిమంతులై నవారికి నిజము నిలకడమీద తెలియును.

ఇది నిశ్చయమని పెద్దలు చెప్పుదురు.

పోతులూరు వీరబ్రహ్మంగారి వచనములు-వంపూర్లము.

కాలక్షోనతత్త్వములు.

శ్రీ గురుభ్యోనమః

శ్రీ గురు అల్లాడిపల్లె వీరభద్రాయ నమః

యాగంటి లక్ష్మస్పగారి తత్త్వములు.

పరమవీరాచార్యులు ఆయ్యగారు నిత్యనేవానిరతులు ఆడి తప్పనివారు పలికిబొంకనివారు శివపూజాధురంధరులు సత్యవ్రతులని పెద్దలు నిశ్చయించిరి

తత్త్వము; పాలలోచనవిన్నపంబునిన్ను యేలీలపూజించు విధము నేనెరుగ శ్రీమన్మహాదేవ శివభక్తమందార శశిజూటేశ వామాంక గిరిజాధ రాకామసంహార కూట త్రైలోక్యనాథ గీర్వాణా ॥పా॥ నామజానన జనకసకల భువనాధారశరణాగత దీన రక్షకా నామనవి చేకొనవె నందివాహనరూఢ నాగభూషణలోల యమిత గుణాహారా ॥పా॥ మధుజలంబులనిన్ను సుజ్ఞనము చేసెదనంటె మత్స్యముల యెంగిలోదేవా తుద ముట్టకునుమ ములతోడరి పూజింపగా తుమ్మెదలయెంగిలోదేవా పదిలముగ నావు పాలర్పించెదనంటె పసిలేగ యెంగిలోదేవా మదిలోపల శివచింత జేసెదనంటె మనసులో నొకయింత మర్మమెరుగ ॥పా॥ అంగనామణులగూడి యవగుణంబులెకాని షారవిన్ను మదిలోన దలచనేనెరుగా లింగసంగులగూడి లీసమైయొకనాడు జంగమార్చనచేయనేనెరుగా వెంగలురతోగూడి వృధచదువు లేకాని సంగతై నచదువు నేనెరుగా గంగాధరానిన్ను మటి మదిలోన దలచేటి ఘనమైన యిహపరాక్రమము నెరుగా॥ పా॥ పదివేలహింసలుచేసి యినుపకత్తి పరుసంబుసోకిననుదేవా పదియారువన్నెల పసిమిగల అపరంజి బంగారుగాకుండునేదేవా కొదువయెవ్వరిదన్న యినుముతో పరుసంబు హోరాగమనగం

కాలజ్ఞానతత్త్వములు,

వీరా చదువుల ధ్యానాత్మ శివచింత నొందెదనంటే దనలగా విడి
దుడిరి కొరువనీకగునా || ధా || విన్నుమెప్పించగ నేనెంతవాడను
నిగమగోచరభానుతేజా విన్నునమ్మినయట్టి నీముద్రా ధారికి
నీ నిజము సత్కృప జూపవలదా యెన్నగల అవగుణములెన్ని
గల్గినగాని నన్నరయ పనిలేదు. నాకన్నతండ్రి గుణములెన్నంగ
పనిలేదు, యాగంటి ఘనుడు సంజయదేవఘనతప్రభావా ||

తత్త్వము.

ఎన్నెన్ని జన్మములయందు బుట్టినో యిన్నిటిలో చేయ
కిప్పుడు నీ కృపయంచు విన్నవించెదనయ్య నిజమహదేవా
యెన్నగలనవగుణము లెంచెదరు యికనిప్పుడు నన్నరయ పని
లేదు నాకన్నతండ్రి || యె || పంచమహాపాతికముల పట్టిపారగదోలు
పంచాక్షరీమంత్రపాఠముహిమా నెంచుకొందురు చాల నెల్ల సుర
మునీవరులు పంచముఖపాలాక్ష పంచశరశిక్ష || యె || పరుసంబు
సోకి యినుము బంగారమైనక్రియ హర్షమున నీవిప్పుడు అతికరుణ
నూ పరమేశయాగంటి పార్వతీ హృదయేశ ఇరవొంద నన్నేలు
మిహవరం బొసగూ || యె || యెన్నగల నవగుణములెంచెదరె నిక
యిప్పుడు నన్నరయపనిలేదు నాకన్నతండ్రి || యె ||

తత్త్వము ఏటి శిలావ్రతం బేమి సుఖమూ మాటల
నిజముగ జిహ్వమదినుంచగవలదాయతనియనగుణములక జిహ్వ
బుట్టినయట్లు మదిగోర్కెలుడిగి నెమ్మదినుండవలదా || యే || ప్రవి
మలంబైన పాపవర్జితమట్ల వివరింపబొంకులు మఱివిడువవలదా
భువిజూడరాదనుచు భావముననున్నట్ల నవిశేషముగ పరసతి కుండ
వలదా కొంతలేక గతివేటచే కొల్లలాడినయట్లు గరిమలింగము
మీద బరిగొనగవలదా || యే || రోసిమలమూత్రముల లోన
బుట్టిన యట్లు అశపరద్రవ్యములకట్లుండవలదా ||

[6]

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

కానుమీదను వాంఛకలిగినట్లే యిట్లు యీశుమీదను ధ్యాన మట్లుండవలదా ॥యే॥

తత్త్వము

కలదె జీవన్ముక్తి కర్మాంతరంగునకు తలపశివయోగి సంధానునకెకాక తనువు ప్రాణమునునను తగనేకముగచేసి తనువు లోపలనున్న దైవమెరిగి తనువుగోరికలణచు తత్వసంధానము దినముశివునిదలచేటి ధీరులకెకాక పరగ శర్వకకమల భావంబు కీలెటిగి అరసిబిందూర్భవంబురజేసి శిరమునవెలిగేటి చంద్రమండలసోమ కరమర్ధిచరించు ఘనులకేగాక సలలితంబుగ హృదయ శరసి రుహంబులలోపలబల్కు ప్రణవసంధానముననూతెలిసి యాగంటిగురుదేవునిమదిలోనకలసివర్తించేటిఘనులకేగాక ॥కల

తత్త్వము:- పోయేకాలము వృథాపోకనా జనుచారా , యేయుపాయమునమీరు శివునెరుగుదురు ॥పో॥ కలిమిలేములచేత ఘనలోభములచేత కలహముచేత సహకారంబుచేత కులక్షదంబులచేత కూహకంబులచేత చలముచేతను కుబుస సుఖంబు చేత ॥ పో ॥ వట్టియాశలచేత వైభవంబులచేత పట్టుపసలేని దుర్బామినులచేత చుట్ట పోవులజేత సుఖదుఃఖములచేత గట్టయిన మోహాంధకారంబుచేత ॥పో॥ బంధుబలములచేత బహుబలంబులచేత బలువైన సంసారబంధంబుచేత తలపయాగంటి గురుతత్త్వయుక్తముచేత తెలియంగరేని సందేహంబుచేత పో.

తత్త్వము:- ఇదిగో భవరోగములకిల నౌషధంబు ప్రవిమలంబైన శివభక్తులకు నెల్లన్ శరణు సంగమపూర్ణ చంద్రోదయము లింగపరవశమే ఆనంద భైరవంబు చరమూర్తిపదసేవ సంచీపమేదనము సద్గురు నాదమె జ్వరాంకుశంబు ॥ఇ॥ కమనీయ రుద్రాక్ష కనక సింధూరంబు అమితభవితాగ్నికుమారకంబు

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

విమలమైన వ్రతము లేరవిక్రమరసము రమణ పంచాక్షరిరస భూతియు ॥ఇ॥ నవతి దాసోహ నిశ్చలము చింతామణి అతిసీర కైవసే యత్రం కష్టంబు మదిలోమ గురునీతియు మండూర మూగంటి పతిశంభుసేవయు పరమాద్భుతంబు ॥ఇ॥

తత్త్వము:- కలిత చిన్మయనేత్ర కమల మధ్యమనందు నిర్మలసోమ సూర్యాగ్నిమండలమునన్ , అలరు తన్మధ్య పర మాణు సూక్ష్మము ద్వారకమల జగములకు ప్రకాశించె గదా అనుదినము పరమకళయై విశ్వమంతయు ప్రకాశించు ఘనతేజ మున నిష్ఠలింగము తానెకాదా అదిగదానిల తోయమధ్యమున కళా అదియు విద్యుల్లేఖయన నమరియుండున్ అదియు సీరవా శూకాగ్ర సూక్ష్మంబనెడియుదిత మాపోజ్యోతి ఓంకారమనగన్ తలపోయ విశ్వతః చక్షురుత మవగ కలయ విశ్వంబెల్ల కన్నన కనవలెన్ తెలిసి యిందులోన తేజ ప్రకాశమై చెలగి యాగంటి గురు శివుడుతా గాదా ॥క॥

తత్త్వము:- పరమ పావనమైన గురకర పద్మశిర సం యోగ భాపరిభరి చిత్కళసంభవములందును నిరతముగ సత్కాంతి నిర్మల తర మహాను ఘనదివ్యలింగము కరతలామలకముగ కానబడియెడు భాగ్యము నాకెన్నదెన్నడుగలుగునో ఘననిరంతర సావధానము సన్నతముగ సత్కీయోన్నత సారమగుపనంగా సంగమెన్నదెన్నడు గలుగునో యీ ఘననిరంతర సావధానము ॥ప॥ జ్ఞానగమ్యంబైన నిత్యసుఖానుకూలత బొరలుచుండెడుసమాన లింగ విరీక్షసంధానియైయుండి పూని ధాహ్యోభ్యంతరములతోను వెలిగెడు సత్ప్రకాశ శివానుభవమానందము మదినిదలఁకుండెడు భాగ్యమది నాకెన్నదెన్నడు కలుగునో యీ ఘననిరంతర సావధానము ॥ప॥ యెఱిగి యెరుగని నెరుకగొని

కాలక్షానతత్వములు.

తెరవెరింగియు వరలు నిశ్చల భావరతి సర్వాత్మల నుప్పొంగి
యెరుక మరపులేటికి యెడతెరపి లేని సకలంబునందు యాగంటి
నందీకు గలనెడి భాగ్యంబు నాకెన్నడు గలుగునో ఈఘన నిరం
తర సావధానము సన్నుతంబగు ||పరమ||

తత్వము:- తెలిపి అతిశయమంత్ర దేహమేనైనై తె
కలిగించు ఘనగుణ వికారి కాగానేలా సంపు శివలింగాంగ|| సహి
తంబై తె బెలుమోహసంసార బందమదియేల భావింప నీముప్రణ
కువు ననుపేకాని అవిరళ భక్తి నాకలవియా దేవ ||తె|| అనఘ
త్రివిధ ప్రసాదాహ్లాదియై యున్న మును పంచవిషయ గుణముల
బొందనేలా ఘనత నుజానంబు గురుకరుణతో వడసి ననుదిప
సమానరీతుల దేహిగానేల ||తె|| అతులపంచాక్షరీమృత సేవకుం
డైన సతత ప్రపంచ వాగ్జాలమ యేలాయితబుద్ధి యాగంటి
యాశ మిముదలచిన కుతుకత్రివర్గగుణము లనియేలా భావింప ||

తత్వము|| పూనియిష్టలింగమూర్తి పూజనేయుప్రేమ
దృష్టి , మాని ఆనంద జలది నోలలాడుచుండగా , నేనుబల్కు
తొడరి నిప్పుడు ప్రాణమయినని భునిజాని , లీనమై సుఖమెరుంగ
లేనివాడనైతిగా|| పూ! ఏటి పూజయేటి భక్తి యేటితలపు భావ
లింగ కూట మయినచో పెరింగి కూడనేనైతికా యెరుకరెల్ల
ప్రాణనాథు యెరిగిపాయ లేనిభక్తి యెరుకమరపు లేక భజన
యెరుగ నేరనైతిగా|| మరపు లేనియెరుకలింగ మందుగీడు కొలిపి
నన్ను యెఱుక లేనిమఱచుమోహ మెఱుగ నేరనైతిగా || పూ||
తలచినంత యాత్మలోన వెలుగుదివ్య లింగమూర్తి కెలమిప్రాణ
పదంబైన నెరవు నేరనయితకా అలరు చిన్మయ ప్రకాశుడైన
యాగంటిగురునికలియపూర్ణ భావలిధినిగలయనేరనయితగా యేటి
పూజ యేటిభక్తి తలుపు భావలింగ కూటమైనచో పెరింగి

కా ల జ్ఞాన త త్వ ము లు

కూడనెటనైతిగా ।

త త్వ ము॥ అలరు బహురంద్రములై నమాఘటము లో
పలనున్న దీపంబు ప్రభవెలయునట్లున్ నిలచి ఇంద్రియద్వార ని
కర విమకాంగమున వెలుగు ఘనలింగనజ్యోతి అదియు తాగాదా
కలయ పర్యాకాలింగ ప్రకాశంబై వెలయునింద్రియములు
శివేంద్రియమలాయన్ । ఆలమెరసి బ్రహ్మాండమున మించి
సూర్యుడు లన కిరణములచేత తన్నెరింగించునట్లు అరయపిండం
డ తన్మధ్యాంతరంబున చిత్కరణముల తన్నెరుగుచేకాదా । అల॥
తననినకలంక ముఖదర్పణంబున జూడ యెనెసితనముఖము
తానని తెలియునట్లు తనదు నిర్మలబుద్ధి తానెన్వయలింగ మనిక
మట యాగంటి గుండతదెజుడరా కలయనర్వాంగ లింగ ప్ర
కాశంబై వెలయునింద్రియములు శివేంద్రియములాయెన్॥

త త్వ ము:— ఇనుము పరుసముసోకి కనకంబయోగా
కనకంబయినముతా గానియట్లుగా అనలంబుసోకి ఘృతమౌను
నపనీతంబు వెనుకతిరుగా మృతము వెన్నకానట్లున్ మునులింగ
ధారియై ఘనచతుర్విదపదవి ఘనజతుడై కర్మగారాదు మంటిచే
కడవయై మరియగ్నితోకాల్చి అంటెదవు దీపంబుగలయనట్లున్
స్వాతివర్షము ఉప్పశంటి ముత్యంబొను కంటిరే ముత్యంబై
పుదకవపునా ఆమరపీటకరూపు భ్రమరంబునగుగాక భ్రమర
కిరీటరూపమమరిగా ట్లున్ । విమలధక్తుడు యాగంటి
యీశ్వరుండగుగాక భ్రమసితిరిగిన శివుడు భక్తుండుగాడు
మునులింగిధారియై ఘన చతుర్విదపదవి వెనుకనేటికి మాను వె
లయుబాయనిలిగ మది సర్వపరిపూర్ణమని తెలియకా
అదికాదిదికాదని వదరుచేకాక తుదిమున్ను జూడంగతోదోవు
లేలా అన్నియుదెలిసినదా జనలేనియొగికిని అన్నిటనుబొదలు

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

చును ప్రాంతలికనేలా ॥ పుడుగలిజ్జ సంయోగమెల్లెడల గొప్ప
దనిత్యా వందపరవకుడై వదిగసక్తియ మరువడిసేయుటయేగా
కనడి స్వర్గమునకొచ్చి పడియెక్కెటెల్లా । నరయనర్వమురోసి
నిస్సంగుడేగంటి గురులింగ స్వయభావ పరవకుండై గనిమోహ
క్షర్తుడౌ కాదనక ధరమండునకుపత్ని ధారణములెల్లా ॥ఆన్ని॥

తత్త్వము:— అందు శివయోగ పరమానంద నిద్రకలగని
నపుడె మేల్కనియిట్లును వెలయు రథశిఖాపనిలయ మండిగవేగ ,
మెలగు నిజలింగ సుఖమేలిసుగు నాలయమునాలయము నాశ్రమ
ముచిదాకాక బయలు విహరించు చిన్మయుడుకాదా జలధిలో
పలబుట్టి జలధిలోఁగలయు వెలయతరంగములు తిరుగాడు
నట్లు అలరు పరమశివయోగమను సముద్రంబులో నెలవెరిగి
తిరుగ కేవలముక్తి కాదాలయమునాలయము నాశ్రయ దినకరుడు
తనతేజమున దినమునడిపిన గతివివినుతాత్మ్యదీ వివేకమాన ఘన
స్వయంజ్ఞాని ప్రకాశనిర్వాణ గతిగనుట యాగంటికరుణతోకాదా॥

తత్త్వము.

విరచింపలింగంబు వెలయత్వపదమయ్యె , సర్వపదమై
పదిదత్పదంబు అరయ సగయోగమే అసిపదంబై యుండు
పరులనిదితత్త్వమన వాక్యంబుగాదా కలయనంగంబు లింగంబు
సంయోగమై పలుదెరంగులుబల్కు బ్రహ్మాంబెకాదా సతతంబు
లింగంబు సత్తనందనుబరగు స్థితిసంగమైనదే చిత్తుకాదా
పతుల సంయోగమే ఆనందమైయుండ నదసత్తు చిత్తు ఆనందం
బు గాదా కలయన అనుదినమునాడమే యచల లింగబయ్యే
నెనయగా నాబిందు పంగంబుగాదా ఘనత యాగంటి
గురు కలియు సంయోగమై దనరు నాదుబిందుకళచే తనము
కాదాకళయసంగంబు లింగంబుసంయోగమై పలుదెరంగులబల్కు॥

కాలక్షానతత్త్వములు.

దెరంగులబల్కు॥

తత్త్వము:- తనుదర్పణమునందు నొనరప్రతిబింబమై తనముఖముతాను గనుగొనుచున్నయట్లు సూక్ష్మకళ నయన దర్పణంబువ వెలుగు ఘనతేజ మిష్టలింగమ్ముతానెకాదా నేకమే కాదా అతడు నిర్మలబద్ధియందు చిద్రూపమైన తుల నంతర్ముఖంబదిగాంచినట్లు ॥ రతినాత్మధృష్టిని కరిమున వెలుగొందు నిజగత ప్రాణలింగముదానె కాదా మేకమౌత్రి విధలింగాకారము నీవే బలుకు సంపూర్ణ భావముననుండెడిని అలనిరాలంబు తానైన యాయాగంటి గురుకలిత స్వభావలింగము తానెకాదా ఏకమౌత్రి విధలింగాకారమును వివేకమును దెలియ దానేకమే కాదా॥

తత్త్వము:- అరయనాటకజిడ్డు అంటిఅంటనియట్లు పొసగ తామరనీరు బొందనట్లు గరిమభూతగచకాయ నంటనియట్లు , బురద కుమ్మర పురుగునంటనట్లు పొరలు సంసారంబు బెరయుచుండెడియోగి అరసి కోరికలందు అంటుటనట్లు ఆవనిపై యాపంబు లంటియంటనియట్లు దపిలి రవి నీరునంబగలయనట్లు అవని మీదను నీడ అంటిఅంటనియట్లు వివరింప తక్రంబు వెన్నంటనట్లు పొరలుసంసారంబు పర్వతగుహలందు పలుకులంటనియట్లు గర్వలను యాగంటి ఘనుడంటనట్లు పొరలుసంసారంబు పొరయు చుండెడియోగి అరసికోరికలందు అంటుటనట్లు ॥

తత్త్వము.

చదివినందుకు మోక్షసాధకంబేమి చదువకుండిన ఘనుడు సాధింపలేదా సకలంబు బ్రహ్మమని సాటిదప్పక శ్చుతులు ఒకచోట లేదనుచు వాదింపనేలా ప్రకటించి మూల ప్రకృతిని విడిచిన యపుడు అకళంకమగు బ్రహ్మ మపుడెనగ బడును ॥ ౧౪ ॥ మతిహీనులీ ధర్మమార్గంబు వివిమాని ప్రతిదినము దుర్మార్గ

కాలజ్ఞానతత్త్వములు

భావమునను వెతనొంద సంసార వేదనలచేజిక్కి దూరమే యగ పదురాదు ||గ|| కరుణతోడుత హృదయ కమల మధ్యఁబున పఁ పూర్ణుడని శ్రుతులు బలకగాను, గరిమతోడుత మాతృగర్భమఁ దుననుండి మరితల్లి నెరుగని మాత తగవాయెన్ ||చ|| పరమ గురుడేకాంత భావజ్ఞుడైయుండె ఫలమేమి యిహమేమి భక్తులేమి పరుడైన యాగంటి పఠినమ్మి మెలగుటె కరుణ జీవన్ముక్తి కలుగుటేకాదా ||చదివినందుకుమోక్ష||

తత్త్వము.

ఎరిగినందుకు గురుతు యెరుకయేసాక్షి ధరతెల్ల నిజము గ దైవమేసాక్షి యెరుకను నోటిపరువులు బాటించెకదా ! గురు భక్తి మదిలోన గురిగన్నయందులకు మరిలోక భ్రమలన్ని పర చుటేసాక్షి పరమవైరాగ్యఁబు పాటించినందులకు వెరవుగ విష యముల్ విడచుటేసాక్షి అతి యోగా నందుడైయున్న యందు లకు ఆహార నిద్రలు నుడుగుటేసాక్షి వేదబోధానంద విదితుడై నందులకు వాదబేధములన్ని వదలుటేసాక్షి తనువులోపల తెలివి తా తెలిపినందుకు తనువుపైమోహంబు తలపని సాక్షి అనిశంబు యాగంటి హరుని గొలచినందులకు మనసులో భ్రమలన్ని మారుటే సాక్షి||

తత్త్వము:-పారదోలి వ్యసనములను సారమత్త గజ ములదచి వీర కంకణంబుగట్టు విజయుడెవ్వడో కోలుకోలు పర మ గురుని కొలువునేయరే కాలకర్మజననములను కడకుజిమ్మరే|| కాలిపడిమెమొ మూల కదలకుండ నొత్తిపట్టి మూల బంధ మూర్ఛ్యగతికి మొనయెడెవ్వడో నాద పంచకంబు దెలిసి నాదుకర్ణ మందుబిల్కి నాదలయము జెందునట్టి నరుడు యెవ్వడోకోలు ప్రాణాపాన వాయువులను పరగ బిక్యంబుజేసి , పూని

కా ల జ్ఞా న త త్వ ము లు.

కాయసిద్ధిదొందు పుణ్యదేవదో ॥కో॥ యింటిలోన మింటినడుమ
కంటిలోన కన్ను దెరచి కంటిపాపనంటె పెనగు ఘనుడెవ్వడో
॥కో॥ చూపులోన చూపుదెలిసి చూపుమనసు నొకటిజేసి ,
చూపులోన సుఖముపొందు కూరుడెవ్వడో ॥కో॥ మాటలాడు
ఆరురుచుల మేటి బ్రహ్మరంధ్రమందు మేటిమాంసమారగించి
మెరిగునెవ్వడో ॥కో॥ పరుగుడు యాగంటి భవ్యదీవ్యలింగ
మూర్తి కరుణతోడ మోక్షపదము ఘనుడుయెవ్వడో ॥కో॥
వరమగురు॥

త త్వ ము:- గండుపిల్లి లోకమెల్ల గారవించి యేలగాను
కొండయెలుకలోక్క రెండు కొలువుజేసేనూ ఆండకొలిచి
చిలుకలైదు అరువుగాచు కుండగాను పండుకోతులోక్క రెండు
ప్రహరి దిరిగేనూ ॥ గుట్టుతేట తెలియతెలివి గురుతుతెలియజ్ఞా
నులకు బట్టబైటనుండు దీనిభావమెల్లను పుష్పచప్పననక నొకడు
పురికిమింటికెగియగాను కుప్పిగంతులేసి పాముగరచిమ్రుంగెను
ముప్పలను గొడ్డురాలి మూతి నొక్కకొడుకుబుట్టి గొప్ప
కొండలైదుమ్రొంగి గురకబుట్టెను గుట్టు తేటతెలియ తెలివి
దువిని నోరులేని మిడుతపులిసీ మ్రొంగననెడువార్త వివరముగా
తెలిసి మేక వికావిక నవ్వెను అవిరళముగ దీని తెలియ నవిర
ముగా దెవ్వరికిని దవిలి యాగంటి గురుడు తానెరెందునూ
గుట్టుదేటతెలిసి గురుతుదెలియను సుజ్ఞానులకును బట్టబయట
నుండు దీని భావమెల్లను.

త త్వ ము:- దేవుడు తనలో దండిగనుండగ తెలియదు
మానవ పశువృలకు సంశయముచుగక సద్గతిమేరకు సర్వము
తానని తెలియవలెనా సర్వముతానని తెలిసేటందుకు గురువుప
దేశము కలుగవలెన్ గురూపదేశం గలిగేటందుకు నిలకడగా

[7]

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

మది నిల్పవలెన్ నిలకడగామది నిలిపే సరనుడు విరసము విడువక తెలియవలెన్॥ విరసము విడిచితే చిత్తమాధిలో మున్నతముగ తానుండవలెన్॥ ఉన్నతముగ తానుండేటందుకు తార్కాణముగ గురితగలవలెన్ తార్కాణముగ గురితగలేటందుకు ఉచ్చాస్వసంబులు నిలుపవలెన్ ఉచ్చాస్వసంబులు నిలిపేటందుకు సాధకమున సాధింపవలెన్ సాధకమున సాధించేటందుకు వారక పరిశోధింపవలెన్ వారక పరిశోధించేటందుకు యేకాంతంబున జేరవలెన్ ॥ యేకాంతంబున వుండేటందుకు సంసారస్థితు లడుగవలెన్ సంసారస్థితులుడిగేటందుకు దేవుని కృపతా గలుగవలెన్ దేవునికృపతా గలిగేటందుకు నెరుక గలిగి తానుండవలెన్ నెరుకగలిగితే యాగంటిశుల మరుగున జేరుక నుండవలెన్ మరుగుజేరుకొని మరియునందము మహిలో పొందుచు నుండవలెన్ దేవుడు తనలో దండిగ వుండగ తెలియదు మానవ పశుపులకు సంశయ ముడుగక సద్గతిమేరకు సర్వముతానని తెలియవలెన్॥

తత్త్వము॥ శరణు శరణుమనసా శివభక్తి రతుల గని చరణాబ్జములపైని శిరమువంచి॥ పండితయ్యనుదలచి ప్రభుకీర్తనము జేసి గుండయ్య కొనియాడి కోరికలరా దండిగా శంకరాదా సమయ్యను దలచి బంగారు బసనని బాడవే మనసా ॥శ॥ కర్మములయందు దగ్గర జేరకే మనసా కర్మములు బహుజన్మ కారణములు కర్మములయందు దగ్గరజేరకే మనసా నిర్మలజ్ఞానిపై నిలుపవే మనసా ॥శ॥ దుష్టేంద్రియములందు తూలి పారకే మనసా అష్టాంగ జపంబుపై అనువుపరచి యిష్టంబులో ప్రాణమిరవు కొలపవే మనసా ఇష్టలింగము భక్తి నిలుపవే మనసా ॥శరణు॥ పరసతిని తల్లిగా భావింపవే మనసా పరధనంబుల కాస

కా ల జ్ఞా న త త్వ ము లు.

పడకవే మనసా పరనిఁదలకు వెడలి పొరల కుండవె మనసా
 పడకర్మములు బలుకవే మనసా ॥ ౪ ॥ భవసంఘముల బాసి
 పరద్రవ్యములరోసి భయములన్నియుబాసి బ్రాంతులెడబాసి శివ
 భక్తులనుదాసి సేవలన్నియు చేసి శివభక్తి మార్గమున చెలగవే
 మనసా ॥ ౪ ॥ భక్తిహారి బ్రహ్మాది పరులెరుగుదురు మనసా
 భక్తి గురుకారుణ్య ఫలప్రణ్యము భక్తితో శివునిగనిరి ప్రమదాదు
 లందరును భక్తి ముక్తుల కరుణబడయవలెను మనసా ॥ ౪ ॥ ౬ ॥
 అరసి భక్తులకరుణ అనందమునుబొంది పరగబసవని కరుణ
 బాయకెప్పుడు పరమగురుడింట నతనియాత్మలో నిలిపి వరపయో
 జ్ఞానివై నిలువవే మనసా ॥ ౪ ॥

త త్వ ము॥ ఇదియేభేదరీముద్ర యిదినిత్యమౌను పదిల
 ముగ సాధింప బ్రహ్మమగపడును ॥ యి ॥ నలిన మనచిత్తంబు
 లయముజెందెటివేళ బయలులో బయలు నిర్భయలు కనబడునూ
 చూపు నిలిపిన యప్పుడు రూపంబు గనపడును చూపు రూపొక
 టయితె పాపకనుబడునూ పాపమధ్యననున్న పరంజ్యోతి రూప
 మై దీపంబుగనబడును దివ్యపురుషులకును ॥ యి ॥ సత్యమనె
 వత్తి వరస వత్తిగను జేసి చిత్తమలరగ సమురువత్తి ముట్టిం
 చి చిత్తమలినంబాయె (శ్రీ) గురునికృపచేత ప్రత్యక్ష యాగంటి
 ప్రభువు తానొనూ॥

త త్వ ము॥ రాజయోగానంద రసికుడయ్యెదెట్లు లోచూ
 వునకు మనసులో గాకయున్న శా నిరతంబు శివపూజ నియ
 ముగ్నికళలేక అరుదైన విషయంబు లది అణుగులెట్లు గరిమ
 రేచక పూరకముల నేర్పులబడక పరగ ఆసన ప్రాణ పారీణ
 డగునా అత్యద్భుతంబైన ఆశలుడిగిన గాక సత్య మార్గంబనెడి
 సౌజ్ఞగలదా నిత్యప్రణవఘ్నంకార నికరమారినపక ప్రత్యాహార

కా ల జ్ఞాన తత్త్వ ము లు.

సావధాన పారీణుడగునా ఆగమాంతము దెలియ నలవికాదెవ్వరికి నాగునాకోపాగ్ని చల్లార్చకా నాగకన్నియను దానసువు పరచినగాని యోగమార్గసమాధి యొడుగుడుటెట్లు రాజయోగమున వాక్కును పరికాయకర్మము లపహరించి యొక్కటిజేసి దనరు యాగంటిగారు తత్త్వజుమరిలేక శివజ్ఞానసంగతి జేరగనదా ॥రా॥

పరిమి వీరాచార్యులు నిత్యసేవా నిజము నిలకడమీద తెలియును అనిపెద్దలు నిశ్చయించిరి యాగంటి లక్ష్మప్ప గారి తత్త్వములు సంపూర్ణము.

రాగం - ఇంగ్లీషుపర్జమెట్టు.

శివపంచాక్షరి మంత్రం పరమశివయోగులకే జపసూత్రం అవిరళయోగం బందినవారికి ఆరింటమీద చిద్రూపం ॥శివ॥ అయిదు ముఖంబుల పెనగింది అయిదక్షరముల నమరింది అయిదు అయిదులు యిరువదియైదు అఖండ తేజంబీ మంత్రం ॥శివ॥ మూడుత్రోవలది సాకారం మూటినడుమను శ్రీకాగం సూచేదంతయు సాకారం చూపునిలిపితే నిరాకారం ॥శివ॥ సుషుమ్నాంతమున గురుతేజం అష్టకమలమున శివపూజం వేయికమలమున మహాపూజం గురువీరేశుని మనతేజం ॥శివ॥

రాగము—నాదనామక్రియ — ఏకతాళము.

ఎంతమంచి గురుడు దొరికెనే ఓయమ్మలారా ॥ఎంత॥ ఎంతమంచి గురుడుదొరికితె అంతరంగమందునన్ను చింతలేక రుగుని పాదము చెంతజేరియుండుమనెను ॥ఎ॥ కన్నులు వీనులు మూసి గాలిరాకపోక దెలిసి పున్నప వెన్నెలబైట కన్ను తెరచి జూడ మనెను ॥ఎ॥ పంచకోశములుదాసి పంచముద్రలన్ని రోసి

కా ల జ్ఞా న త త్త్వ ము లు

పంచవింశతి తత్త్వమావల బట్టబైట జేరమనెనె ||ఎ|| పరమ
మహమ్మదు హుశేన్ దాసు బ్రహ్మమే నారాయణుడు ధగడిలో
శివపోతులూరి దైవరాయబొక్కడనెనె ||ఎం||

రాగము— సారాష్ట్రము — చాపుతాళము

చెప్పెద గురుమహిమ తెలిసినంతట మీరు తెలుసుకొండి
విప్పిచెప్పగ నేనెంతటివాడను శరణంటి నొప్పుకొండి ||చె|| చింత
మ్రానిమీద చేమంతిపూచెను తెలుసుకొండి ఆ చేమంతిమీదను
చెంగల్వపూచెను తెలుసుకొండి ||చెప్పె|| భూరుహమున రెండు
పుట్టుగలవయ్యా తెలుసుకొండి ఆ పుట్టిలో రెండు సెనుబాము
లున్నవి పట్టుకొండి ||చె|| పట్టుకొనినమీదను పైగా రెండు గుడ్లు
తెలుసుకొండి ఆ గుడ్లమీదనొక గూణ కూర్చున్నది తెలుసుకొండి
||చె|| మూడుమూలలపెట్టె మూతదీనేనేర్పు నేర్పుకొండి ఆమూత
దీసితె పెద్ద భూతమగువడును తెలుసుకొండి ||చె|| భూతము నెత్తి
పై జ్యోతియొక్కటి కలదు తెలుసుకొండి ఆజ్యోతి వీరబ్రహ్మం
శివపోతులారయ్య తెలుసుకొండి ||చె|| తెలిసినవారికి తేనె మా
మిడివండు తెలుసుకొండి తెలియని వారికి విషముష్టివండని తె
లుసుకొండి ||చెప్పెద||

ముఖారిరాగము— ఏకతాళము.

ఊదేతిత్తులపైగానుండే ఉన్నది తెలియర ఓరన్నా తిత్తు
ల నడుమను చక్షరిమీదను చీకటిగొట్టర ఓరన్నా ||ఊ|| చీకటి
గొట్టను తోకనాలుక తీసుకలేవగ ఓరన్నా తీసుకలేవిన కాకకు
పాము చిఱుగినలేచుర వోరన్నా ||ఊ|| శంఖ చక్రముల నట్టనడు
మను అది శేషునిలేపర వోరన్నా ఓంకారించుక యున్నదిపాము
కొంకకలేపర వోరన్నా ||ఊ|| ఆరుచక్రముల కావల యీవల
లోపల వెలుపల వోరన్నా ఆరుచక్రములు షెనుచుక పాము

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

ఆధోముఖంబై ఒరన్నా ॥౬॥ రెండుచక్రములు విడబడియున్నవి కుండలిలేపర ఒరన్నా రెంటికి సూత్రము మలిపట్టాకటె లేపె పోతులూరి పీరన్నా ॥౭॥

రాగము— ధన్యాసి ఏకతాళము.

చిల్లర రాళ్లకు మ్రొక్కుచునుంటే చిత్తము చెడిపోవు నారేనారే చిత్తమునందున చిన్మయజ్యోతిని జూచుచునుండుట సరేసరే ॥చి॥ ఒక్కప్రొద్దులని యెంచుచునుంటే ఒనరుగ జెడు దువు ఒరేఒరే ఏకమైన మా వైభవమూర్తిని జూచుచునుండుట సరేసరే ॥చి॥ నీళ్ళలో మునిగి గొణుకుచునుంటేవిలకడజెడునుర ఒరేఒరే నీళ్ళలోనుండే నిర్మలజ్యోతిని జూచుచు నుండుట సరే సరే ॥చి॥ భాధగురువుల పంచనజేరితె భావముచెడునుర ఒరే ఒరే భావమందున బ్రహ్మకాంతిని చూచుచునుండుటసరేసరే చి॥ భూములు అడవులు తిరుగుచునుంటే బుద్ధులు చెడునుర ఒరేఒరే బుద్ధిలో వుండే పున్నమచంద్రుని జూచుచునుండుట సరేసరే ॥చి॥ వీరయ్య చెప్పిన వాక్కును నమ్మితె వివరము తెలుసును ఒరే ఒరే వివరమందుండె విగ్రహమూర్తిని జూచుచు నుండుట సరేసరే ॥చిల్ల॥

రాగము— మాయామాళివి— ఆదితాళము

కాశికి పోవలెనా తీర్థము మోసుకరావలెనా కాశితీర్థము కన్నులనున్నది బేసికన్ను శివకాశిగ నున్నది ॥కాశి॥ అంగము లోపల కుండలి సంగము దాపునను గంగాయమునా పొంగుచు పారగ రంగుగ నడుమను లింగడుండగను ॥కాశి॥ కోనకుపైనను తీర్థసోన గురియగాను మేఘమరచినీవు కానక తిరిగేవు లోను వెదికి శివధ్యానము జేయక ॥కాశికి॥ భావములోను జీవునితావు తెలియకాను జీవగుణంబును చిక్కువిడిచితా జీవబ్రహ్మము

కాంక్షానతత్త్వములు.

తావు దెలిసితే ॥కా॥ వాసిగధరలోను కాశీ నివాసుడుండగాను జేసిన పాపము బాసిపోవునని కాశీకిపోదురు నివాసునిగానక ॥కా॥ పొందుగ ధరలోను వీరగోవిందుడుండగాను అందమైనగురు ఈ శ్వరిపాదము అందితెకైలాసపుందే యున్నది ॥కా॥

సౌరాష్ట్రరాగము - ఆదితాళము.

నడిమికంటిలోప నారాయణుడున్నాడు నాతులారా మడుల దీపము మతి వెలుగుచున్నది మగువలారా ॥న॥ ఎడమకుడుల నడుమ వెలుగుచున్నాడు వెలదులారా ముడిబొమల సందున మురియుచున్నాడు ముడితలారా ॥న॥ ఒడయని ముఖమందు పొడమిన వాడమ్మ పనితలారా పుడమి లోపల యా పుణ్యుని గానరు పూబోణులారా ॥న॥ నీళ్ళకుండల నడుమ నిక్షేపమున్నది విరిబోణులారా నీళ్ళలో మునిగి తన వ్రేళ్ళు యెంచినలేదు వెలదులారా ॥న॥ వ్రేళ్లు పాచిపోలేక మతినిండిననాడు అలివేణులారా గోళ్లు పెంచుకయెంతో గొణగిననులేదు కొమ్మలారా ॥న॥

జంట నాగస్వరిము ల టుక యున్నాడు జాణలారా , తోటంటితామర నీరంటనట్టున్నాడు ఆతివలారా ॥న॥ మింటినటుమ మిదునశేషమై యున్నాడు పూబోణులారా కంటిలోపల ముక్తి కళంటి పెనగునె కొంతలారా ॥న॥ తన్నుతా తెలిసిన దన్యులకి పండు తరుణులారా కన్నబోటనె పున్నదికని యనుభవించెరె కాంతలారా ॥న॥ కందిమల్లయ్యపల్లె మందిరమున నుండి కాంతలారా ఇందుధరగోవింద బ్రహ్మమైయున్నాడు లలనలారా ॥న॥ అందముగా గురు ఈశ్వరమ్మపాద మతివలారా చెందిన వారికి చేదొరకు నీపండు చెలియలారా ॥

కాల జ్ఞాన తత్త్వములు.

ధన్వాసి రాగము—ఆదితాళము.

యజ్ఞముచేసే సుజ్ఞానులకు వేదోక్తమువిధి తెలియరయ్యా
అగమసారములనే శబ్దములన్నియు మునుతా నెడగవలెన్ ||య||
అగ్రజన్మమయినందుకు తనలో అగ్నినిలేపి గూర్చుండవలెన్
ముగ్గురి హితవుగ మూగజన్మములు పాలమందు శోధింపవలెన్
||య|| ఊది దూది పొయ్యాదేటప్పుడు పూపిరి నమరస మెరుగ
వలెన్ ||య|| సారంబగు సంసారధరులె చవిలో చవిగని తిరు
గ వలెన్ ||య|| కామప్రోధమను ఒశువునుబట్టి కర్మ ద్వారమున
కట్టవలెన్ కాకోజ్వాలల ఓలలాడుచును యేలబాడుచు నుండ
వలెన్ ||య|| మనోబుద్ధి చిత్తహంకారంబున మరిగిన కండలు
తరుగవలెన్ సుఱు సుక్కుగా సుడిబడి కన్నుల చూపున
మంటలు వ్రేల్చవలెన్ ||య|| మగ్నత్వంబున అగ్నితోవ్రేల్చే మ
నసు క్రొవ్వుపొరతీయవలెన్ సుజ్ఞానులను సుబ్రహ్మణ్యులంత
సుషుప్తమందు సుత్రాంగవలెన్ ||య|| సత్తు చిత్తు అనందం బని
యే చవిలో చవిగని తరుగవలెన్ ||య|| జాతిసీతులా జరామర
ణములు బూతి యాషితో కొట్టవలెన్ ||య|| అండపిండ బ్రహ్మం
దంబులు మూడుకుండలి యని తానెరుగవలెన్ అంబర వీధిని
రంభ యూర్వధిదారి వీరగురు జేరవలెన్ ||య||

ముఖారిరాగము—ఏకతాళము.

మనో నిరంజనమైతేనూ మాటలేల మనకు మనోనిరం
జన మైతే మాటలాడ నెవ్వరితోను ఊరకె కొన్నాళ్ళు వుండిన
దినములు అయితే పోవలెనూ ||య|| కండలు యెముకలు కాయ
ము తోలు శివునికి తారక మాయెనయా వెతల దేహమిది సత
త మని నమ్మితే ముందరిగతి మనకెట్లనయా కల్లుభంగి సారాయి
త్రాగి ఒళ్లుమరచిపడనేలనయా త్రాగినప్పుడెతప్పుకూసుకొనినొప్పి

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

పడనుమనకేలనయా ॥ప॥ తిండిపోతు ముండలకెల్లను తిరుపతి
యాత్రలు యేలనయా త్రాగుపోతు ముండలకెల్లను పారమార్థిక
మేలనయా ॥ప॥ హద్దుమీరి తిరిగేముండకు బుద్ధిచెప్పు మనకేల
నయా గద్దరితనమున పురుషులదిట్టై గయ్యాకులజోలి మన కేల
నయా ॥ టక్కు పిక్కు రెండబద్ధమాడి దినము గడుప మన
కేలనయా మూడుదినంబులు బ్రతికే జీవునకు అబద్ధమాడ నేల
నయా ॥ప॥ పుత్తమగురువుల పాదముబట్టితె వుత్సమతి పోనేల
నయా సత్యవాక్యమై నిత్యంబనుకొని సద్గురు భజనలు నేయర
యా ॥ప॥ గురుసూత్రాకారుడై తే గురుని గురుతెరుగరయా ,
హరుడే శివపోతులూరి వీరబ్రహ్మము చేరరయా ॥పనో॥

అనందభైరవి రాగము—చాపుతాళము,

పాదనేపకుడు పాదరక్షకుడ గురుపాద రేణువునకును
అర్హుడను విన్నమాత్రమున జెప్పవచ్చితని అన్నలార మీరు తెలి
యరనూ ॥పా॥ అగమతంబిది యోగమతంబిది భోగమతంబిది
యోగమయా ఈదరాదు సంసారభారములు యిరువుగాను పర
ము వెదుకరయా ॥పా॥ తెలివిలోపల తెలివై యున్నది వేదబ్ర
హ్మలై తెలియరయా మీరు వేదబ్రహ్మలై తెలియరయా ,
అలయుచు సొలయుచుకామయోగులై రంభకళలపై చిక్కిరయా
॥పా॥ సప్తకోటి మహామంత్రములకు సారమ సారములోని చూ
డరయా సారము దెలిసినవారే బ్రహ్మస్థానమందు నిలిచి యుండు
రయా ॥పా॥ ఉపశ్రుతి వాక్యములుండ జూచుకొని మంత్రము
మీద పలుకరయా జాతినీతులు జన్మరమణాదులు వూచివూచి జో
కొట్టరయా ॥పాద॥ వీరవాక్యమిది దారబోసితే యిందుకొండిటి
కందరయా సంధితెలియని పంద మానవులు బారి గొర్రెలై
చిక్కిరయా ॥పా॥

[8]

కాంక్షానతత్త్వములు.

హిందూస్థానీ రాగము - చాపుతాళము.

కనుపదగర్గరపోయి కధలకేమనసా కనుపదాటిపోతె
 కలుగునే నేవా ||క|| చెడుగుణంబుల జిక్కి చెడిపోతె మనసా
 చేరి నద్గురుని నేవించవే మనసా ||క|| అలుబిడ్డలనమ్మి అట్లాడకే
 మనసా అనందమైనయింటిలో అట్లాడవే మనసా ||క|| సంతకూట
 మిది సంతపించకే మనసా సాగిపోయ్యేదారి సాధించవే మనసా
 ||క|| నీవు నేను అని నిక్కతె మనసా నీలతోయదమధ్య నిలువవే
 మనసా ||క|| నీవు నేను అని నిక్కితె మనసా ముక్తికాంతనంటి
 ముద్దాడవే మనసా ||క|| మంటికుండవంటిదియిదిమతిచెడకే మనసా
 మహనీయ జ్యోతిని పరువకే మనసా ||క|| యెప్పుడో యేవేనో
 యెరుగవే మనసా ఎరుకలోని యెరుక యెరుగవే మనసా ||కన||
 వీరయ్యాదాసునిమాటవిసవెటమననవివరమెరిగితెవంతగనుమనసా
 నాదనాపక్రియ రాగము - అటతాళము.

దరిజేర్చి కడతేర్చు దాతపైతివి మాకు భీతియేటికిరామా
 ఈతనేర్చిన వీరగురుడు మాతలిదండ్రు సూతనము జేసెనురామా
 ||ద|| తండ్రుగర్భములోను దాహమాహారములు లగిలుంటి కొన్నా
 ప్లు రామా || మాతృగర్భము జొచ్చినది మొదిలుగా బీజమాయ
 గ కొన్నాళ్ళురామా ||ద|| చిప్పలో ముత్యంబు చిగుకువలె కొన్నా
 ప్పు చిక్కువడి నేనుంటిరామా మలమూత్రములగుంట మాంస
 మెముకలతోను మాతల్లి గర్భమునరామా ||ద|| తల్లిగర్భము
 లోను తగతొమ్మిది నెలలు దాహమేమెరుగను రామా మురికి
 గర్భములోను ముద్దనై కొన్నాళ్ళు తపసినయి నేనుంటిరామా
 ||ద|| తల్లి గర్భమున వెడలి ధరణిలో కొన్నాళ్ళు తపసినయి నే
 నుంటిరామా తెక్కవిరిగిన పక్షివలెను నేకొన్నాళ్ళు దుఃఖమే
 మెరుగనురామా || దరి || పాలువెన్నలుద్రాగి పారాదె నాబాల

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

ప్రాయము కొన్నాళ్ళు రామా మలములో పొరలుచు మరికొన్ని దినములు మర్యాద నేనెరుగరామా ||ద|| పడునైదుయేండ్ల పయవనైనే బహుతులవనయి నేనుంటిరామా || ఆదిగొ ముప్పయియేండ్ల జంటభాషలకు తగిలి శుంరనయి నేనుంటిరామా ||౬|| వన్నెవాసియు లేకవసుధలోకొన్నాళ్ళు మసకలోపడియుంటిరామా మసకనెడు సంసార మత్తుండనయినేను హింసతెలియకపోతిరామా ||౮|| హింసలో యీ పుపము యీసాసి దొరికెను మరిహి సచే జిక్కిరామా తదిదండ్రులెందరో దెలుపతరముగాదు తారకము నెరిగితిని రామా ||౯||

ముఖారి రాగము — చాపుతాళము.

ప్రపంచనడత జూటా మనపెద్దలవాక్యము బాటా ముగ్గురు మూర్తులు జూటా మూలముయెరుగుట బాటా ||ప్ర|| చదువు శాస్త్రములు జూటా ఒరె సద్గతి యెరుగుటబాటా ||ప్ర|| అన్నిటిని గొల్పుట జూటా తన ఆత్మలో యెరుగుట బాటా ||ప్ర|| మడిమంత్రములు జూటా మదిలో యెరుగుట బాటా ||ప్ర|| యెగ్గులు జేయుట జూటా రాజయోగము యెరుగుట బాటా ||ప్ర|| పంచ|| కొండలు తిరుగుట జూటా ఈ కొటయెరుగుటబాటా ||ప్ర|| పంచ|| కాశికి పొయ్యేది జూటా మనకంటిలో యెరుగుటబాటా ||ప్ర|| పంచ|| గురువులేనిదె జూటా గురు కీలకము యెరుగుటబాటా ||ప్ర|| పంచ|| పరులను యెరుగుట జూటా గురుపాదము యెరుగుట బాటా ||ప్ర|| పంచ|| వీరయ్యదాసునిమాటా దాదివివరము యెరుగుట బాటా ||ప్ర|| పంచ|| నమ్మినవారికి జూటా గురునమ్మిన వారికి బాటా ||ప్ర|| పంచ||

ముఖారి రాగము — త్రిపుట తాళము.

ఏవూరయా మీదేవూరయా వరబ్రహ్మ నిర్యాణమే మా

కాంక్షానతత్త్వములు.

పూరు || ఏపూ || కందిమల్లయ్యపల్లె మాపూరు కాంకర్కాల బాప
ను మాపూరు || ఏపూ || కనుయెదుటనుండును మాపూరు అట్లు కన
వచ్చు కనరాదు మాపూరు || ఏ || ఇంటిలోపలిపుట్ట మాపూరు
పాములంటితె ఫలమొచ్చు మాపూరు || ఏపూ || కర్మ జీవులకెల్ల
మాపూరు అంధకారమైయుండును మాపూరు || ఏపూ || కర్మము
తెగితేను మాపూరు పండు వెన్నెలైయుండు మాపూరు || ఏపూ ||
రోగాలు లేవయ్యమా పూరు నిత్యభోగాలు గలిగుండు మాపూరు
|| ఏపూ || జుంటి తేనీయపల్లె మాపూరు నిత్య భోగాలు గలిగుండు
మాపూరు || ఏపూ || కనికానకున్నది మాపూరు ముక్తి కారణమై
యుండు మాపూరు || ఏపూ || పాపలనడుపును మాపూరు బట్ట బ
యలై యుండును మాపూరు || ఏపూ || శృంగారమైయుండు మా
పూరు శ్రీరంగస్మృతి వసించు మాపూరు || ఏపూ || తల్లి గోపిం
దస్మృతి మాపూరు తండ్రి వీర బ్రహ్మం మాపూరు || ఏపూ ||

చక్రవాకరాగము - ఏకతాళము,

ఈ జన్మ మిక దుర్లభమురా ఓరి సాజన్మ సాకార సద్గు
రుని గనరా || ఈ || పంచాక్షరీమంత్ర పఠన చేయరన్న పఠనచేసిన
యముడు పారిపోవన్నా పారిపోతె అంబ ఫలమిచ్చునన్న ఫల
ము నందినవాడు పరమగురుడన్న || ఈ || మూడారువాకిళ్ళు మూ
య వలెనన్న ముక్తి వాకిట నిలిచి తలుపుదీయన్నా || ఈ || తలు
పు దీసితె అంబ తేజమిచ్చన్న తేజమందినవాడు తా గురుడో య
న్న || ఈ || అరు నదులమీద అంబవుందన్న అంబతో దుర్గాంబ
నాట్లాడునన్న || ఈ || నాసికలోదృష్టి నడిపించుమన్న నడిపించి
మరిసీవు నమ్మియుండన్న నమ్మినవరత్నము అపీరయెక్కన్నపీత

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

మెక్కిన అంబపిలుచునోయన్న నిలిచినంతట నీవు నిలుచుందువ
న్న నిలిచినంతటవాడు నిజగురుడన్న జంటక్రోవులు రెండు ఆం
టిపూదన్న అంటి పూది మేన్మరచి యట్టెనిలువన్న మేనుమరచి
ఘంటనాద మినునున్న నాదమిని పోతులూరిని నమ్మి యుం
డన్నా ॥ఈ॥

నాదనామక్రియ రాగము— చాపుతాళము

ఏదిరా కులము ఓరి నాడుకులంబని నడుపరజాణా ॥ఏ॥
ఏదిరా కులము యెరుగక తిరిగేవు నాడుకులంబని నడుపరజాణా
॥ఏదు॥ నాడుబిందు పండునట్టి యిందిరా కులము భేదములెంచి
నట్లు భ్రమయనేలా నాడుపెట్టిన తావు నాణ్యము తెలిసితె నాద
మందు కులమునంటియున్నదిజాణా ॥ఏ॥ శ్రీ పురుషులనేకులము
సృష్టిలోపల రెండు రూపులైయున్నవి రూడిగాను ఆ పరబ్రహ్మ
ము ఆది విష్ణువు శివుడు శ్రీపురుషులైనారు సృష్టిలోపలజాణ .
ఆదియైన కులము పాదుతెలియక వాదము లాడేరు వరుసతిప్పి
మాధవనామము మర్మము తెలియక వాదమే కులమని నమ్మ
రా జాణా ॥ఏ॥ సారమైనాకులము ఓంకారమైయుండు వీరగోవిం
దుని కరుణతోను కారణగురుదేవు యీశ్వరికృపచేత సారమైనా
కులము సాధించితిమి జాణ ॥ఏదిరా॥

అనందభైరవిరాగము— చాపుతాళము.

అనందమైన పువులు గోతామా అత్మా రాముని పూజితే
మా కందర్పజనకుని యిందిర శ్రీ నెవుడుబిందు పీఠమునందు
పొందితైయున్నది ॥అ॥ భావ భావము నందు జాతామా భ
క్త జనుల సంతోషము చేతామా ॥అ॥ భావమందునగురుని దల
తామా భక్తితో హరిపూజ జేతామా ॥అ॥ శ్రీ గురుదీతడని గొలు
తామ మనచిత్త సందుపూజజేతామ ఓ మహిమనంద నీమహిమ

కా ల జ్ఞా న త త్వ ము లు.

దెలిసెను సామజవరదుని సతికి పూజలుమనము ||అ|| కమ్మని మధువునుగ్రోలుచు మనము నెమ్మదిగా పూలుగోయుచు సమ్మతి భావములిమ్మని మదిలోన సమ్మతిగా పూజలు నేర్పుతోను మనము |అ|| అంగములోపల జూతామా భుజంగ భూషణునేవ సేతామా అంగములోపల లింగము గనుగొని అంగ సంయోగము శృంగారముగా మనము |అ|| మూదారువాకిక్కు మూతామా మోక్షద్వారపు తలుపు దీతామా పేడుకతో పోతులూచు నివాసుని ఇదాపింగకనడుమ వీరగోవిందుని ||అ|| పట్టితిమమ్మ మీపాదము బట్ట బయలైన బ్రహ్మ పూజ చేతామా గట్టిగ శ్రీ పోతులూరి యీశ్వరి దేవినన్న చేపట్టి రక్షించు పరమ పద్మరాణి ||అ||

నాదనామక్రియరాగము ఆటతాళము.

ఎంతలెక్క దిరిగిన నేమిలేదురా చింతజేసి చూడకున్న చింతలేదురా ||ఎం|| ముక్కుచిక్కు యెక్కుబెట్టి నిక్కిచూడరా ఆదిక్కు మూలనేమొ గాని దిస్యమాయెరా ||ఎం|| ముసుకులోనె ముసుగువేసి పొసగ చూడరా ఆ ముసుకులోనె ముసుకుదీసి ముక్తి చూడరా ||ఎం|| ఆకాశమునగాలి విసిరెనదిగొ చూడరా , ఆగాలిమూలమేమొగాని మూలచూడరా ||ఎం|| మూలమూలశోధించి ముక్తి చూడరా అమూల నున్న జ్యోతిని ముట్టించి చూడరా ||ఎం|| చల్లగాలి వినరితె మొల్లలాయెరా . ఆ మొల్లల కాశించిన వాసన కొల్లలాయెరా ||ఎ|| ఎరువు నలుపు తెలుపు లదియేమొ చూడరా పచ్చపసుపు కలసినట్టి పద్మమాయెరా ||ఎం|| నత్తు చిత్తు యొకటయితె శివుని పేరురా అనత్తు పో తు లూ రి బ్రహ్మ స్వామి పేరురా ||ఎ||

కాలక్షోనతత్వములు.

యదుకుల కాంభోజిరాగము - ఆదితాళము.

అహా బ్రహ్మాండమయినది ఆదిమంత్రము మనబ్రహ్మం గా
రు చెప్పినది పెద్దమంత్రము ||అ|| తేక్కముక్కులేనిపక్షి రేయిం
బవలు తపస్సుచేసి వొక్కచెరువు చేపలన్ని యొకతేమ్రుంగేను
||అ|| ఇంటివెనుక శుభ్రైపురుగు ఇంటిలోనందరిని మ్రింగె || చూ
డవచ్చిన జనులనెల్ల చూచిమ్రింగేను ||అ|| కాళ్లు చేతులు లేనివా
డు కడవముఁతచేతబట్టి నిండుబావి నీళ్ళన్ని యొకడెముంచెను ||అ||
ఏటిమీద స్వాతికొంగ వేటలాడుచును రాగ చాటుననున్న మీను పి
ల్ల అట్టెమ్రింగెను ||అహా|| చెప్పినాడు వీరదాసు చోద్యముగాను
ఆత్మ తత్వము గొప్పవరు దీనిభావమువిప్పిచెప్పినతే చాలు ||అ||

నాదనామక్రియ రాగము - ఆదితాళము

చెడుగుడాడెనే బ్రహ్మం బలిగుడాడెనే చెడు గుడు గుడు
యని గుమ్మ న్నాదము కలసిబిందుకళలను గూడుక ||చె|| ముప్ప
దిరెండక్షరములలోమేలయినదొక యక్షరంబుతోకై గుబిక్తై గుబి
క్తై గుబిగూయుచు నాల్గుముఖముల నలుగురితరిమి పదిదిక్కుల
కు పరుగెత్తించి చెట్టుకొట్టగా పాలుకారగా ||చె|| చండతేజమై
నిండు పౌర్ణమి పండువెన్నెలై ప్రబలికాయగా అకటముగ్గురు
యీకట నలుగురు నడుమనొక పెనిపుద్ది కతొ నిలిచి సోహం
సోహంసోహంబని చెంగటబలుకుచు ||చె|| ఆర్గురు చెల్లిరి ఆట
గెలిచెను అయ్యజూచెను ఆనందించెను వింత తెలిసిన వీరపోతు
లారు ||చె||

ఆనందభైరవి రాగము - ఆదితాళము

ఎక్కడివింతే ఓయమ్మా || యెక్కడివింతే ఎక్కడివింతే
వీరగుడు పెదకిపట్టి నన్ను తెచ్చి మతముల మంత్రాలమెల్ల హిత
వు జేసిదారబోనె ||ఎ|| పుట్ట గిట్టకుండ మేనభూతి పూసి ఈ తీరు

కాంక్షానతత్త్వములు.

పట్టులేని సంసారబ్రాంతులన్ని విడువవలె ||౨|| కామక్రోధ లోభ
మోహ గర్వములను కడకుజిమ్మి కారణమైన దీపములో కన్ను
దెరిచిచూడుమనె ||౩|| ఎక్కడివింతే వీరగురుడు పెదకిపట్టి
నన్ను దెచ్చి ముక్కుదిక్కు యెక్కుబెట్టి నిక్కిచూడుమనె నమ్మ
కుండలనగా వాదమనగా అఖండమైన జ్యోతి జూచిరెండుయిం
ద్ల నడుమ ఆపజకుండలి రేచింపువనె ||౪|| చర్మ ధర్మ మిడున
మనగా శేషినే శేషిననగా వాసియైన వీరగురుడు వాసిగాను
యేరెనమ్మా ||౫|| ఎక్కడి.

రాగము ఆనందభైరవి - ఆదితాళము.

చందమామ చందమామ చందమామ ఈసంధితెలిపే
జ్ఞానులారా చందమామ కాయమను పుట్టలోన చందమామ
పాము మాయెగానే మెలగుచుండు చందమామ ||చ|| జంట
నాగస్వరములూచి చందమామ పాము పాదు పెకలింప వ
లెను చందమామ ||చ|| తొమ్మిది వాకిళ్ళు మూసి చంద
మామ పామును నెమ్మదిగా పట్టవలెను చందమామ ||చం||
భక్తియును కట్టుగట్టి చందమామ పామునుయక్తిజేసి పట్ట వ
లెను చందమామ ||చ|| దేహదేహముల నందు చందమామ
పాము తెలియకుండా చుట్టుకొన్నది చందమామ ||చం|| అప
జ మంత్ర ధ్యానముచేత చందమామ పాము అఖండ కళల
తో వెలుగుచుండును ||చ|| పామునుబట్టె జోగి యెవరె
చందమామ వోహో అతనిపేరు సిద్ధగురుడు చందమామ ||చ||

రాగము సారాస్వతి తాళతాళము.

తియ్యనిమామిడి పండు పండుతినబోతే దొరుకదు తీపుమెం
డులు ||తి|| పండు సృక్షము ప్రజలెవ్వరెరుగరు పరమాత్ముడనయి
యాకుపై నుండురా పడుయిరువయినాల్గు పర్వ

కాళి జ్ఞాన తత్త్వములు.

ములై యుండు పరమగురుధ్యాన పరులకేపండు ||తి|| విత్తులేని పండు విశ్వములోనుండు సత్యము యీమాట నిత్యమయీ హత్తుగ తల్లికి ఆదిష్టమగడయితే సత్యము యీమాట నిత్యము గనుడీ ||తి|| కొమ్మలు కొనపూవులుగూడి విఱిసిగొను నుండు మణిపంత్రపనియే మహిమతోడ అల్లుండు కొడుకాయ తండ్రి పెనిమిటాయె అమ్మకూతురు చెల్లె అనుభవమైయుండు ||తి|| ఆకులు పువ్వులు అనందముగ పిందె లోకములో కాయకాచి యుండు ఈ కాయలోను కాయ సాకము తెలిసితే క ఖా లు చది వితే కలమాగుపండు ||తి|| ఒరులాకు నాపండు యొకదిననుగా యుండు నరులకు యీపండు సమ్మకుండు ధరలోన యీపండు దాసులకై యుండు పరులకు యీపండు పండుగాకుండు ||తి|| జ నులు లోకభేదమున చపలమయి పొయ్యేరు జనన సురణములేని జాతిపండు వాలాయముగాపండు ఓలకారమై యుండు మాతల్లి మహమ్మాయి సర్వాప్తిపండు ||తి|| ఆలు పగడు రెండు అవితేని వాడు కొడుకు కూతురుకన్న కొడుకేడిరా అల్లుని తల్లియు హరిహరాదులకంటె ముల్లోకములతోడ ముగ్గురుని మ్రింగు ||తి|| రేయి పగలునులేక రక్షచంద్రులును లేక పంచభూతములులేక ప్రతి భూతమై పదునాల్గు లోకములు యేలుచున్న సిద్ధగురుని వద్దనేయుండు ||తియ్యని||

రాగము — మోహన ఆటతాళము,

ఏమిదేహము పనికిరాని దెందుకీ మోహము జాల మ నెడు సంసారబంధములోన జిక్కి మూలమెరుగని ||ఏ|| పంచేం ద్రియములను తనలో శోధించి త్రుంచి వేయకను చంచలముదే దించి తనలో మంచి ప్రకృతి అంచితముగ మంచివాడై గురుని పంచనుపొంచి కాచియుండ నేరని ||ఏ|| వాడలోపలను యేడిం

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

టిసి జోడు కూడుకొని అరుగూడక మూడుదెలిసి జాడగూడ
యేకముగను కాటుకపక్షుల రెంటిని కదియబట్టె క్రమము తెలి
యని ॥ఏ॥ అష్టపదములు యెల్లప్పుడు నిష్టదెలియకను కష్టపద
కను యిష్టమెరిగితే కిష్టలన్నియు నష్టమగునుదృష్టిలోపల దివ్యా
త్మను నిశ్చతో జూడంగనేరని ॥ఏ॥ మూటబెనగుచును ముమ్మా
రు చోటుగానకను మూడుమూడు అరుగడచి ముక్తిపతిని అం
డజేరి మోడివేసి కోడిపామును వేడుకతో నాదీంపనేరని ॥ఎ॥
జ్ఞానమెరుగక ఈ మానాభిమానములోన బెనగుచు కానరాని
కోనజొచ్చి పోముగూడి మేనుమరచి తానుతానై సిద్ధగురుని
దలచి తన్మయమందనేరని ॥ఏ॥

నాదనాపక్రియరాగము—వాపుతాళము.

మనసు మనసున బెనగి మనసుయేకముజేసి మనసును
రృముగన్నదెరుకా , కనుచూపులకు నడుచు ఘననాసికము గాలి
కదిలిరెండొకటైన దెరుకా ఆక్షరంబులకాది అక్షరము తాదెలిసి
అక్షరము పరిఘంచుచెరుకా ఆక్షరంబును ప్రణవమాలించి వీను
లను అనుదినము వినుటయే యెరుకా ॥మ॥ చీమయొక్కటి కో
టి సింహముల దిగమ్రుంగ శిఖరమందుండుతేయెరుకా హేమ
వర్ణము దోసుయెనిమిదీ యేనుగుల వేగమున మింగుతేయెరు
కా ॥మ॥ వర్ణముల కారింట్లవైపు దెలిసి తనలోను నిర్గుణంబయి
యున్నదెరుకా దుర్గుణంబుల మూటిగూలద్రోసి తనలో భర్తుడై
ప్రభుగన్నదెరుకా ॥మ॥ కప్పయొక్కటి యైదు పాములను దిగ
మ్రుంగి కాలుదువ్వచున్నదెరుకా గొప్పముసలిని చేప చప్పరించ
కమ్రుంగి చొప్పణియున్నదే ఎరుకా ॥మ॥ పట్టుకములు గడ
చి నడిమి వాకిలిదెరచి నాగేంద్రులేపినదెరుకా ఇదపింగళలు
గడచి ఈ జీవహింసతోకూడి కుంభకమైనదెరుకా మనసు మేఘ

కాంక్షానతత్త్వములు.

మురుములు తళకుమేలైనరుడివాన యెకతెగక కురిసినదె || యె
అరుదైన మాదుర్యనుభవించుట సుఖములన్నిటిని మరచినదె
యెరుకా || పు || గంగయమునల నడుచును పునమైనమేకలో అం
గనతో గూడినదె యెరుకా రంగై వరవికోటి కాంతుల కాంతి
యయి మనసిద్ధగురు జేరుటెరుకా || పునను ||

ధన్యాసిరాగము - ఆదితాళము.

మగ్గంబెట్టి నేనేబంసుకు మోక్షంబిది వినరయ్యా భర్తాదే
వ స్థాయనిమగ్గం పదిలపరచితా నేయవలెన్ || మగం ఆది
కమలమున గణపతినెప్పుడు అర్పించి పూజలు చేయవలెన్ ,
పదిలపరచితా బహుషనయంబులు బంధించుచుఆసు పెట్టవలెన్
వాద్దికతో విషయంబులనే నూలు చెదరక ఆసు పోయవలెన్
|| మ || కామక్రోధ లోభ మోహములను కదలకుండునట్లుకట్టవలెన్
సీమము చప్పక సీమార్గమున నెమ్మదిగా పరుగెత్తవలెన్ మమ
తలు బాసి మాయనురోసి మార్గమనే పడుగు జేయవలెన్ ఏమా
రకను యిరువైయైదిట యెంచినకుగేది పుద్ధించవలెన్ || మ ||
పూనిగురువాక్యమును కుంచెదీసికొని పొలుపుర పడుగు నేయ
వలెన్ ఆంత అష్టమదంబుల నెప్పుడు అంటకుండ అంటెత్త
వలెన్ యెనవిసంచభూతములబట్టి యెనసిపడుగు యెంచవలెన్
పనిబూనిగురుదృష్టి పదిలపరచి లెస్సబావంబనె ఉచ్చతుక ప
లెన్ || మగముబట్టి అలలుసుక్కులేని ఆత్మవీధిలో అల్లువేసి
మలబట్టవలెన్ వెలిసి భూయగ మధ్యంబున వదలక మగ్గము
సాచవలెన్ బలిమిగ నాదంబనియెడు మోకున బంధించియు
నేతనుచాచవలెన్ తళకు తళకుని తళకున మెరనెడి తాటిం
చి పలక తాటించవలెన్ || పు || నడినాళంబున నాడికొమ్మున
నడుముగ కండెక్కించవలెన్ కుడియెడమల తిరిగే పవనము

కా ల జ్ఞా న త త్వ ము లు.

గురుతు దెలిసి నేత నేయవలెన్ నిండువేడుకతో పండువెన్నె
లలో నిలిచితమంతట యెరుగవలెన్ దండిగ సిద్ధగురు అంద
ను జేరి దానియెరిగి దిగనేయవలెన్ ||మగ్గం||

నాదనాపక్రియరాగము - చాపుతాళము.

జ్ఞానబ్రహ్మనంద యోగ జన్మ కర్మములెడబాపు చిన్మయ
యోగి ||జ్ఞాన|| చిత్తమనేపట్టణమందు చిన్మయుడనె రాజు
రాజ్యము సేయగానుబుద్ధియనె మంత్రితోను పురుషార్థమేమని
తలపోయగాను ||జ్ఞా|| ఒడలనీళ్ళ తడవనేమి వూపిరిబిగబట్టి
యిందాగనేమి జడలుధరింపగ నేమి మాయజాలము జేసితె జ
న్మసాపనమా ||జ్ఞా|| బూడిదెబూసితేనేమి ఊర్ధ్వ పుండ్రముబెట్టి
న పురుషార్థమేమి మూడుగుణంబులకామి తాముక్తుడు కాకు
న్న మునిసిద్ధుడౌనా ||జ్ఞాన|| ఆరగురుని పట్టవలెరా పదియారు
గురునిపట్టి బిందింపవలెరా వేరొక్కటిని తెలియ వలెరా తావె
లుగైన తెరవాటు తానిల్వవలెరా ||గ్నాన|| తొమ్మిది తూటుల
బాటా ఆదికల్పషములకెల్ల దాపైన గూన లక్ష్మిగాదుర గురు
నాన యిదినాళముజెందును నానావిధాన ||గ్నాన|| తొమ్మిదితూట్లు
మూసి దొంగలుందెడి చోటెల్ల సాధించితెలిసి తుమ్మెదనాద
ములెంచి తాను తుల్యమైన స్వానుభవమాన నిలువవలెరా ||గ్నా
నతివతులిద్దరు గూడిచాల రతిసేయగ శుక్లతోజితమును గూడి
సుతుడాయె గర్భమువీడి దానసుఖములేదురా పరికించి చూడ
||గ్నాన|| తల్లిదండ్రులు అన్నలు మరితమ్ములు బావలు తగ
చుట్టుకొన్న ఎల్లబంధువులున్నను తానుతరలి పొయ్యేవేళ తన
తెవ్వరన్నా ||గ్నా|| పరబ్రహ్మమే సత్యమౌరా పరమానంద పా
నము చేయవలెరా గురుపాదమే చేరవలెరా ధృఢమైన తత్వ
ము తా దెలియవలెరా ||గ్నాన||

కాలక్షోనతత్త్వములు.

ధన్యాసిరాగము-ఆదితాళము.

ఎవరని యడిగితె సిగ్గవుచున్నది ఏమనిచెప్పుదువినరయా
నేత్రాకారుడై లోకములోనికి మూత్రపు గవిదాటొస్తినయా ॥ఎ॥
మొట్టమొదట పుట్టివచ్చినవూరు వుచ్చగుంటలో వునికయా ము
ట్టు మైలనే యిరువు జేసుకొని ఇష్టముగా నేనుంటినయా ॥ఎ॥ తల్లి
దండ్రుల ముదమునబుట్టిన తత్తర తనువని తెలియరయా తాను
పట్టని దేహములోపల పొట్టలోనె పుట్టి వస్తినయా ॥ఎవ॥ శుక్ల
రక్తములు చుట్టుకొన్న యెవరని యడుగ నేమున్నదయా చీము
పులుసు వుచ్చిష్టము రోతలో చుట్టుచవికలో నుంటినయా ॥ఎ॥
బూతుకుపుట్టిన పీతరీబుట్టిది పాదుజేయయేమున్నదయా పుత్తు తే
పులి చిత్తరి బొమ్మలె పెత్తనగాడె యుంటినయా ॥ఎవ॥ తొమ్మి
దిటికెల మేడలోపల కర్మరహితమైయుంటినయా తమ్ము వీర
లింగంబు నద్గురుని నమ్మి నేవించుచుంటినయా ॥ఎవ॥

నాదనామరాగము-రూపకతాళము

చేతులకందపురుండు శివనీతులు చెప్పంగ విందురటన్నా
చే ఊరిపడమట నొక్కపాములేనిపుట్ట పుట్టలోన యూర పిచ్చి
రట పుట్టమీదనొక్క వూసలవెళ్ళియట పటెడేసివెన్న మెక్కు
నటన్నా ॥చేతు॥ మొదలులేని మ్రాకు ఆకులేని తీగ తీగకు బదు
కొమ్మలట మొగ్గలేనిపిందె తొడిమలేనిపండు నోరులేనిబాల
మ్రొంగనటన్నా ॥చే॥ గుఱ్రము యెనుబోతు కూడిచరింపగ బ
త్రెడ్లమీద నడచునటా తెఱిపోతుజింక పుట్టిమానుమీడ నమ
లక యాబయలు మేమిటన్నా ॥చేతు॥ గురుతుగ యాగంటి
గురుకృప గలిగితే గురుతుగ సంజయ్య తెలుపునట శివుని భక్తు
లయితే శివుని నన్నిధికిని చేరుమని శివుడుతా చెప్పనటన్నా ॥చే॥

[9]

కాంక్షానతత్త్వములు,

యదుకుల కాంభోజిరాగము - ఏకతాళము.

కంటిపూచూ కైవల్యము కన్నులయందు వింటిమయ్యా
 ప్రణవనాడు పినులయందు ||కంటి|| చూపులో చూడంగాను చిన్మ
 య రూపమున్నది ఆరూపులోనే బ్రహ్మాండమంత వ్యాపించియు
 న్నది రేపుమాపులేని వెలుగు వెలుగుచున్నాదీ ఆపాపలందె
 పరమపదము యలై యున్నది కంటిగుండ్ల రెంటి నడుమ
 నక్కకూయుచున్నది అగడ్లు త్రిప్పిచూడ పరమ గోప్యము
 న్నది గవనియొద్ద ముసలియొకలె కావలియున్నది అగవని గ
 డచినను ముక్తి కాంత యున్నది ||కంటి|| అకులేని మ్రానుమీద
 కాకియున్నది కాకియున్నది ఆకాకిముక్కులో బంగారమున్నది
 బంగరంపు తీగమీద కొంగయున్నది అకొంగముక్కులో శివ
 లింగమున్నది ||కంటి|| నూతిగట్టుతుదను నొకనాతియున్నది ఆ
 నాతి నెత్తిమీద పెద్దకోతియున్నది కోతినాతిమీద పరంవోతి
 యున్నది ఆజ్యోతియందే యాగంటికుడు స్థిరమైయున్నాడు 1క||

నాదనామక్రియ - రాగము చాపుతాళము

సంధ్యవార్చే విధము తెలియండి సంధ్యతెలియని
 వాడు సన్యాసిహ్మండుగనా ||సం|| సంధ్యనిస్సంధ్యలును పొం
 దియునీ లోనేయుండు బందెనందులు మీరపై సంధినుంగి ||స||
 అదీనీల తోమీద మధ్యస్థాదినుకళ ఆదియవిద్యల్లేఖ అనగమరి
 యున్ ||సం|| ఆదియనివార శూకాగ్ర సూక్ష్మంబనుట విదితా పో
 జ్యోతి ఓంకారమామెన్ ||సంధ్య|| ఓమిత్యేకాక్షరం బనిచక్షుల
 నడుచును జేరనినాదా చక్షులేమనరు మననేచక్షువు చంద్ర
 మామనపోజాత ||సంధ్య|| చక్షుః పూర్వో అజాతతయని అను
 గత యాగంటి గురుకద ||సంధ్య||

కాలక్షానతత్త్వములు.

ఆనంద బైరవిరాగము - ఏకతాళము.

గుట్టుతెలిసి తెలుసుకొనరె గురతుగాను జాణలారా .
 బట్టజయఁటనుండు దీనిభవమెల్లను ||గుట్టు|| గండుపిల్లి లోకమె
 ల్లా గరివించి యేగాను కొండయెలకలొక్కరెండు కొలుపు
 జేసెరా ఆండబాయ చిలకలయదు అవిడిగాను కుండిగాను
 పండుకోతు లొక్కరెండు ప్రహరితిరిగెర ||గు|| మప్పు మిప్పు
 గొడురలి మూతినొక్క కొడుకు బుట్టి గొప్పకొండలేడుమ్రొంగి
 గురకపెట్టెరా ఉప్పుచప్పు యనక నొకడు పురికిమింటి తెగి
 యగాను కప్పగంతులేచి పులివికరచి చంపెరా ||గు|| భువిసి నో
 రులేని మిడతపులిని మ్రొంగెనమ్మదాని వివరమెరిగియొక్కనక్క
 వికవిక నవ్వెరా అవిరళముగ తెలిసిజూడ అలవికాదు యెవరి
 కయిన తలప యాగంటి గురుడు తానెతెలుపురా గుట్టుతెలిసి
 తెలిసికొనరె ||గు||

సావేరిరాగము - త్రిపుట తాళము.

చదివినందుకు మోక్షసాధనంబేది చదువకుండినజనులు
 సాధింపలేరా ||చ|| సకలంబు బ్రహ్మమని చాటంగశ్రుతులందు
 లొకచోటలేదనుచు వగవంగవలెనా ||చ|| గరిమతోడత హృద
 య కమల మధ్యమునందుపరిపూర్ణుడనిమాయ తగులాటలాయెన్
 ||చ|| పరిమగరుడేకాంత భావజ్ఞుడై వెలుపడగ పదునాల్గు జ
 గజ్జాలములన్ పరమగురుడేకంటి కర్త సెదీశ్వరుడు కరుణ
 జీవన్ముక్తి గల గుఱేగాక ||చదివి||

మోహనరాగము ఏకతాళము.

కోరి కోరి పరమగురుని కోరిజేరిరే కాలకర్మములకు
 కడకుడిమ్మరే ||కోరికోరి|| కాలిమడుమ గుదమునందుగడలకుండ
 నెత్తిపట్టి మూలబంధత త్వగతిని మురియుచెవ్వరే ||కోరి|| కంటి

కా ల జ్ఞాన తత్త్వ ము లు.

లోన యింటినడుమ కంటిలోనుకన్ను దెలిసి కంటిపాపముటి పెన
గు ఘనులు యెప్పురే ||కోరి|| ప్రాణ ప్రాణవాయువులను పరగ
నై వేద్యంబు జేసి వూనికాయ సిద్ధిపొందెడు పుణ్యులెవ్వరే ||కో
రి|| మాబలాదక మృతమును మేటి బ్రహ్మరంధ్రమునను మేటి
హంసతోను గలసి మెలగుటెవ్వరే ||కోరి|| పరమ గురుడేకంటి
భవ్యలింగమూర్తి కరుణ పరమలింగ సుఖము జెంది ఘనుడు
యెవ్వరే ||కోరికోరి||

సావేరి రాగము - ఆటతాళము.

సొగనైన కన్నులనూపు బుడుగక గాని మగువలపొందే
ల మానునో అయ్యా తగజిహ్వావాపల్య తనయుడుగక గాని
పగల యింద్రియమేల మరలునో అయ్యా ||సొ|| పాపనియ్య
మోహపాశముడుగక గాని ఆన్యాయవర్తనమేల అణుగునో అ
య్యా ||సొ|| మాయపు సంసార మమతబుడుగకగాని కాయసిద్ధు
లెట్టు కలుగునో అయ్యా ||సొ|| కామాది గుణదోష కర్మముడు
గకగాని పామరభావమేల పాయునో అయ్యా ||సొ|| కొనసాగి
యాగంటి గురుని నమ్మకగాని ఘనజన్మఫలమేల కలుగునో
అయ్యా ||సొగ||

ఇంగ్లీషు వర్ణమెట్టు రాగము - ఆదితాళము.

కంటిపాపలనంబరా మూలకాల్గింబరా నాల్గింటి ఐదింటి
అరింటి అరసి చూడరా ||క|| యెక్కరానిమానుకొమ్మ నొక్క
పండు పండెరా , పండెనని చిక్కిచూని నిలుకలెదు కలదెరా ,
పెక్కుచిలుకలాకు పిల్లి నొక్కచోట పొందెరా పొందెనని నిక్కి
చూచి కుక్కలమును మొరిగెరా ||చోద్యమైన గొత్తపిల్లి రాజ్య
మంతమేనెరా ||క|| బియ్యమైనపిల్లికూన పెద్దపులినిమ్రుంగెరా
వీధిలో పొయ్యే యెరుకపిల్లి వీరభద్రుని మ్రుంగెరా చీమకోరు

కాళిజ్ఞానతత్త్వములు.

గూడుకొని మిద్దెలు మీదలు కట్టెరా మిద్దెమీద కన్యపడుచు పెద్దకూతపెట్టెరా మూగవాడు వేదమెల్ల మొదటనుండి చదివెరా ॥క॥ ఎండనీడ లేనిచోట వుండెవురుములు చూడరా పాము కాటు విషములేక కాటుఅందుట చూడరా మూడు లోకములుయేలు ముసలికోతియొక్కటి చోద్యమైన ఘంటయ్యను దేవుడని నమ్మెరా ॥క॥

నాదనామక్రియరాగము అటతాళము.

అడిగినప్పుడె చెప్పగూడూనా బ్రహ్మనుభవము ఆత్మానుభవము అడిగినప్పుడె చెప్పగూడూనా బ్రహ్మనుభవము ఆత్మానుభవము అడిగినప్పుడె చెప్పుటకు నిది పడుచులాటల బ్రాంతజన్యము అడిగి నిర్మల మాయనువిడిచి నిలిచిన స్వానుభవమిది ॥అ॥ అక్కునగు సంసారజలధిలో ముక్కుముంచక మునుగక్రిందుగ చిక్కిపోరలు నింద్రియంబుల అక్కరణచియు మున్నుపెద్దలు పెక్కు సంసారములు విడిచెరే మోక్షంబు కొరకై చక్రవర్తులు నగరు విడిచిరే రాజాధిరాజులు మొక్కి గురుని వంచగాచిరే ఋష్యాదులూరక దిక్కుదెలియక శడవికేగిరే నిక్కముగ మోక్షంబుజెందెడు నిలువదొక్కటి లేనియిప్పుడు దక్కినట్లుగమాటలాడ మీదయకు పాత్రలు మన్నమాత్రమే ॥అ॥ తనువు ధనమన సంపదయులా వెలసియుండి గురుని కొలవక వెనుకవెనుకనుగాదుకొనిరి దినదినంబును జేయక గుణములవి మూడణిగిపోవునా జీవేశ్వరులకు గుణములణగెడు తావు తెలియనా అదరణములను బెనచుకొనిపై తేలివిచ్చునా అరిషడ్వర్గములను దునకలు పడదన్నకుండునా ఆనయము తదోది తంబగు అత్మతత్త్వము నెరుగజాలక శునకముగ తనబుద్ధి దిగక మనసు నిలకడలేనివారికి ॥అ॥ కొంటె గురువు శిష్యవర్గము

[16]

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

గురువు శిష్యవర్గము వెంటతగిలి బాధనేయుచు తుంటమాటలు నేర్చి సాధుల గేలిసేయుచు రంటకొనిబల్ తంటతగవుల బాధ చేతురు మీరెంత మీకంటె మేమెయెక్కువంచు గోవింద ఆజముక్కుంటి మాపనివారలందరు ఇటువంటివారలు యింట యింటను యెత్తుకాళ్ళదింటు తమ శునమి వచ్చినట్లుగ కంటు వాదంబులుదుగని కొంటెలకును దుర్మార్గజనులకు ||అడి|| బుద్ధి చాలక చేయబోదిసి సిద్ధమగు శ్రీ కంబగిరిని శుద్ధమళ్ళ నరహరిపై బుద్ధి నిలకడలేనివాడికి||అగిగి||

మాయామాళవిరాగము - చాపుతాళము.

రామభజన నేయరాలమిడికా నీతామసపణచర దగిడికా
||రా|| దూముదాము లేమిజేసి నోముకొన్న ఫలమెకాని తాము
తాము తరలిపొయ్యే దారియైతె తెలుసుకోరా ||రా|| కండక్రావ్వు
చేతనిట్లు తిండిపోతుల గూడీ వుండబట్టక తిరుగబోతె గండ
మేలతప్పనయ్యా ||రా|| తల్లిపిల్ల యిల్లువాకిళ్ళెల్ల మాయకల్ల
గాని దొరలబోసి యముడుచాల కర్లగొట్టి పొరల చేసును
||రా|| టక్కు పిక్కు లాడిపిచ్చి కుక్కరీతి మొరగవద్దు జక్క
లేటి కంబగిరిని చక్కనయ్యనట్లై మొక్కుము ||రామా||

సురబరాగము - ఏకతాళము

అదిగో చూడవె శునస ఆత్మలోముక్తి పదిలముగ సా
ధింపబ్రహ్మంబె తానగును బ్రహ్మ బ్రహ్మాంబని బేదించి కొలిచె
దరు బ్రహ్మ బ్రహ్మముగాదు పరగంగవినుడి బ్రహ్మ బ్రహ్మం
బైతె కుశ్మరాకారమున బొమ్మలను జేసుకొని తానమ్ముకొను
నా ||అది|| విష్ణు బ్రహ్మాంబని యిదియందుకొలిచెదరువిష్ణు బ్ర
హ్మముకాదు విశ్వంబులోను విష్ణు బ్రహ్మాంబయితె కృష్ణావతా
రమున విటకత్తెలనుగూడి తాకష్టపడునా |అ| శివుడుబ్రహ్మం

కాంక్షానతత్త్వములు.

సృష్టిలోకాలిచెదరు శివుడు బ్రహ్మముకాదు సిద్ధంటుగాను శివుడు బ్రహ్మంటైతె శిరముచే ధరించును కాటిలోపలశివుడు కలియ దరిపోనా ॥అ॥ ఆరుమూటినిదాటి మేటి శిఖరముమీద ధీరముగ వెలిగేటి ధీవరేణ్య పదిలముగ పూచోట ప్రభువు నంటి నయపుడె ఘనమైనమోహాట్ట కడనీదబడును ॥ఆ॥

కాపిరాగము - చాపుతాళము.

అదిరాముక్తికి త్రోవ యదిరా సాధించు పదరా యీబూటకం బొప్పుదు నామదికి ॥అ॥ వదలక గురు కొల్వలెరా నెర నమ్మి పదపడిలోచూపు చెదరనియ్యకురా ॥ఆ॥ బొమ్మంటిలో మంచిసొమ్ము పున్నదిరా ఆసొమ్ముదక్కించుకో నొక సూటి యున్నదిరా ॥అ॥ ఆరువాకిళ్ళుమూసి అందురొద వినుచు ఏరులు గూడినచోట యేకాంతమునను ॥అ॥ ధీరతతో చిన్నిదిడ్డి దూరెవవు కారుచీకటిలో కదలకటునిలిచి ॥ఆ॥ పొయిపొంద గురుజో ధ భూతియెగజల్లి తెలివిచే చీకటికూడ దివ్యేముట్టించి ॥అ॥ తెల తెల తెల్లవారె భానుడుదయించె అలపట్టవగలే చిక్కులు గనిపించె ॥ఆ॥ చెలరేగి కళలలో చంద్రుడుదయించె అలవీరపూచోట రాసున్న యితడు ॥అ॥

సావేరిరాగము - ఆదితాళము

చెడుగుడాడెనే మారంగయ్య చెడుగుడాడెనే చెడుగుడాడెనే మారంగయ్య చెడుగుడాడెనే ॥చె॥ చెడుగుడు గుడుయని పలికెటి నడుమను పాడినవినబడి అటాడను ఏగులోకములు యెడలేకెప్పుడు వాడవాడలో వడిగలవాడె ముడివిడిచి మూడే మ్రింగి ॥చె॥ నాటకవీధిలో నేటుగనొంగ ఆటలాడుచును ఆయిటు ఆవలవృక్షముపైరటపాత్రుండై ధీర్బుడై జీవో దివ్య విరాటైన మార్గమున నాటకధారియై చాటును చతురాక్షరిని మ్రింగి

కాలజ్ఞానతత్వములు.

॥చె॥ రంగరంగ వైభోగ రంగమున రథాంగుడయి బట్టపయలు
గ బల్గుడుగుడుయది జంఘలు చాచుచు రంగుగ పంచాక్షరి
వి మ్రింగితె అంతాంతకునొక అంతస్తానమున కాంతి కాంతికే
కాంతంబొకటై కుంతెనలోల ముకుంటెనకాడై అంటియంద్రియ
సంధానుండై అంటిఅంజకను అత్మలోనతడై యందుషడాక్షరి
సంగిటమింగి ॥చెడు॥ సత్తచిత్తు సదానందంబై సకలాత్ములలో
సర్వముతానై సర్వశేషియై సర్వేశ్వరుడై సిద్ధులలోపల చిదానం
దుడై శాశ్వతముగ శతకోటి విలాసుడై సతతము సత్యమై
శక్తిసహితుడై అష్టాక్షరిని అంతలోనమింగి ॥చె॥ దశనామంబు
ల దశవీరుల దేవేంద్రలోకమున దేహము నిమిడియు దాస
దాస దాసానదాసులకు దాసుడైన విదెప్పదాసునికి ద్వయము
నాంచారుదేవి యిలద్వయ క్రిష్ణవాణితో ద్వైతుండై దేశాదేశాధి
ధీరుడు హరితాసుతానె తత్వము తత్వము యతిపతి యేకాక్షరి
ని మ్రింగెడు ॥చెడు॥

ధన్యానిరాగము - ఆదితాళము.

మాయను నరికే మర్మమువున్నది న్యాయము వినవే వో
మనసా కాయములోపల వుపాయము కనుగొని మేయవరేన్
వరమే వోమనసా ॥మా॥ అండపిండ బ్రహ్మాండము లన్నియు
కుండలియనవే వోమనసా దండిబావమిది దారిజూపితినిక ముం
డమోపివలెనుండకె మనసా ॥మా॥ చెట్టు యెక్కుటకు గుట్టు తె
ల్పెద పట్టుపట్టువే వోమనసా పట్టువదలకను బ్రహ్మమునీలో
ముట్టివిడువ వలె వోమనసా ॥మా॥ తంటలుమారై కంటిచూపు
లో యంటి చూడవలె వోమనసా కొంటెతనమున యారింటి
నిడిచి గురినంటి చూడవే వో మనసా ॥మాయ॥ తిరుపతివెంకట
రమణుడె గురుడని యెఱుకమరువకే వోమనసా ధరణిలో నర

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

సింహదాసుని వాక్యముపరమనివినవే వో మనసా ||మా||

మథారిరాగము -

నాదంబతి జాగ్రతగా వినుమనసాసాజ్ఞేసద్గురు ప్రణవనాదం
||నాదం|| సద్గురుబోధం సంస్కృతిబేదంక్షరబేదందశవిధనాదం
బది ఇరుగిరులపైగా నెక్కి వినుమిక్కిలిగా గురుని కీలకమున
డక్కి యిదుగురులకును యిష్టదైవమును చిరునగునగుచును చి
త్తదృఢంబున పురమునువెడలి పరమునుజేరి సరిగరి గరి గరి
హంసోహంబనుచు ||నాద|| కంటిపాపను కట్టివేసి కర్మముల జంబ
పాయక కట్టికోసి కంటిపాపను కిలనుగపెంచి మంటిదొమ్మును
మిణుగుగదిద్ది గుంటనక్కను కూయక కట్టి ఘంటానాదము ఘ
ట ఘట వూదుచు ||నా|| పట్టువిడువక పట్టుకట్టి పక్వము తోడను
పిట్టను బట్టి బిగియకట్టి పట్టువిడువక పరమహంసను తిత్తికట్టక
తయ్యనిఫలములు చెట్టుపైగను చేరివరించుచు దిట్టముగా యిల
దిండించునగా ||నా|| ధరను ఘటికాద్రియందునిలిచియన్న మహా
త్ముడయిన హరినిఘడిని చలచి ధరలో ధగధగ మెరయుచు
ముక్తిని సురలుమెచ్చ యీ నరలోకంబున చెఱుకుపాలు చెల్
చెల్ పునగను నరసింహదాసుని చేరిభజించి ||నా||

మాయామాళవి రాగము - ఏకతాళము.

హరిటం హరిటం అనరా ఆదిబ్రహ్మమేగనరా హరిటం
హరిటం ఆవిఘ్నమస్తుశివాయ గురుటం హరిహరియనరా అం
తర్మయమున గనరా ||హ|| అయిదక్షరములుయనరా అంతర్మయ
మున అబ్బితే బ్రహ్మము ఆద్యంతమైజ్యోతిరూపమై రూపమందు
న సూక్ష్మమువెలుగై నాదుబిందులై ఒకపై రెండై మూడై నా
లుగై అయిదై ఆరై ఆరింటిలో ఆడుచుపాడుచు అత్మరూపును
అందము గనుగొని ||హరి|| శంఖచక్రములు గనరా అష్టాంగ

కా ల క్షా వ త త్త్వ ము లు.

యోగములు విడరా శంఖచక్రమున శాస్త్రములారై ఆరిం
టిలో ఆకాశంబై అష్టభుజంబులు సృష్టికర్తయై తిరిలోకమందు
దేవతలైదై ఐదులైదు లిరువైయైదింటిలో ఆకార పుకారములు
రెంటిని విడిచి మకారమందున యెక్కిచూచుకొని ఓంకారం
బును ఒకటిగ నిలిచి హరి॥ అకారబంధము వినరా ఓంకా
రము బీజముగనరా ఆకారోంకారముల రెంటిని విడిచి అయిదక్ష
రములు హరినారాయణ యని అంగములోపల లింగము గను
గొనిలింగమందున నిలిచియుండినగురునిత్యముసత్యమునిజమనిన
మ్మి సద్గుణంబుల సత్యవంతుడై సర్వమందున చిన్మయరూపమై
చిన్మయ రూపముజేరి శివాయని హరి॥ దండి గురువులనుగనతా
సామాన్యము కఠినంబిదిరా దండిగ గురుడే యితండు తేజమని
కుండలి వాకిలి కోటదాటిహరి ఆరుదళంబులు అష్టాక్షరియై అక్ష
రమందున ఆఖండ రూపమై రూపనామములు రెండును విడిచి
సుందరనాధుని సూక్ష్మముగనుగొని సూక్ష్మమందున చూపును
నిలిపి కంటిబొమ్మను తలసిజూచుకొని గురువేమన్నను మదిని
విలుపుకొని నరసింహదాసుని నమ్మినిలిచినీవే ॥హరి॥

నాదనామక్రియరాగము - ఏకతాళము.

కుక్కనుబట్టగవలెరా జీవా కుక్కనుబట్టగ వలెరా ,
కుక్కనుబట్టె పక్కమున్నది ముక్కులుగట్టర ఓరన్నా కొక్కర
కోయని కోడికూసెను అక్కరపడితా వీరన్నా ॥కుక్క॥ కొండ
ముఛ్చవలె కొంతనేపుతా నిండియుండును ఓరన్నా నిండియు
న్నదని యెడబాసియుండిన కొండలెక్కిదిగునోరన్నా ॥కు॥ పట్టు
విడిచిన పెద్దలక్కెల్లను పట్టుసాధన వోరన్నా గట్టిగనమ్ముచు ఘట
మున పొర్లుచు పొట్టపేగులో వోరన్నా ॥కు॥ అంతర్మధ్యాకాశ
మందున పంతములాడు వోరన్నా ఇంతకు చూడ శక్యము

కా ల జ్ఞా న త త్త్వ ము లు.

యెంతమాత్రమిది కాదన్న ||కుక్క|| తిరుపతి వరగిరి తేజరూపు
ని తరిమిపట్టరా ఓరన్నా ధరలో నరసింహదాసుని శరణని గురు
ని యెరుగరా ఓరన్నా ||కుక్క||

ధన్యాసిరాగము - చాపుఅశము.

కామముమరచే నీమమున్నది రామరామయను ఓమనసా
ప్రేమతో సద్గురు వేనసు చిన్మయనామము నమ్మవే వామనసా
||కా|| నీవు నేను అను జహువచనార్థముల తావుతెలియవే ఓమన
సా దేవుడైన పరమాత్ముడే నిరంజన దేవునెరుగవే ఓమనసా
||కా|| ధన ధాన్యంబుల దలచగ నేటికి ఘనముగాదె చీ విశుమ
నసా మానక ఆత్మధ్యానమే మనకు మార్తెయున్నది ఓమనసా
||కా|| గురునిగూడినదా నాడులదిరుగుచు స్మరణ జేయవే ఓ మ
నసా ||కా|| తలచుగ నీవును తన్మయమందుచు వెలువకనిలువ
వే ఓమనసా ||కా|| ధరణిలో చిత్తూరు పురమున కరిగి వరదుని
గోరవే ఓ మనసా ||కా||

ముఖారి రాగము - ఏకతాళము.

జీవమా మాయాజీవమా జీవమా మాయాజీవమా ||
జీవమా నీకెంతదెలిపిన త్రోవతెలిసి నడువవేమి కావరము అ
ణచి సద్గురు భావమందు నిలువవేమి ||జీవ|| అశలనే అహము
విడిచి యాశతో శ్రీరామభజన నాసికాగ్రమునజేరి దాశరథి య
నవె హీన ||జీ|| నీతిమార్గములను వెదకి నీయవస్థలన్ని విడిచి
వ్రాత ఫలము తెలిసికొని వాక్కుమూసి ధ్యానమాడవే ||జీవ||
ధరణిపై శ్రీ నరహరి మాపురేపు యొక్కటిగ నాడుబిందు కళ
లయందు నాట్యము దొక్కంగరాద ||జీవ|| తిరుపతి మాంపాహి
వేంకట గురుని గోప్యముగ ధరణిలో నరసింహదాసుని పరమ
చిత్త దృఢముజేసి ||జీవమా||

కాంక్షానతత్త్వములు.

నాదనామక్రియరాగము-చాపుతాళము.

మాయను నరికినవాడు గురురాయసితో జతగూడు పా
యబు విషయము రోయుచు సతతము యేయెడచూచిన యేక
ము దానై కుండలినటుబేదించి అఖండముగను భావించి అండ్
పిండ బ్రహ్మాండమున తట నిండిపండియా నిర్వికల్పమున ||మా
మూడారీవాకిళ్ళుమూసి అమూలకవాటము దీసి ఇడాపింగళ జో
దు జోడుకొని మూడుగడచి ఆమూలలముతానై మాయా ఆధా
రమున లేచించి మణి పూరకము కుంభించి కోరిన కోరికల ని
వారణ జేసెను నారాయణ గురు పారాయణచే మాయనువటికిన
వాడు ||మాయ||

నాదనామక్రియరాగము-ఏకతాళము.

ఆనందమయుడుగావలెను పూనితానుతానై యున్న తావు
గనవలెను ||అనం|| కామము కడకొత్తవలెను అష్టసామజముల
మనము సయింప వలెను. ||ఆనం|| ప్రేమసద్గురు జేరవలెను దుష్ట
తామసపు దుర్గుణములు తొలగింపవలెను ||అ|| సత్యమే మది ని
ల్పవలెను అసత్య దేహముమీద ఆశవిడువ వలెను భక్తిమది
లో నిల్పవలెను జీవన్ముక్తిమార్గము తాముందెరుగ వలెను ||అ
నం|| ఆక్షరాత్మకుడు కావలెను మూడక్షరముల భావమదితెలియ
వలెను దీక్షాధికారి కావలెను మోక్షకాంక్షచే తను సద్గురు జేరవ
లెను ||అ|| నిద్రరాకడ తెలియవలెను దాని భద్రపరచుక యోగ
నిద్ర బొందవలెను చిద్రూపమిప్పుడే కనవలెను భేదరీముద్ర కీలేరి
గి సద్గతి బొందవలెను ||అనం|| వేషభాషలు మానవలెను తన్ను
దూషించినవారిని భూషింపవలెను కాషాయధరుడు కావలెను నాద
మోషము వీనులయందు మోషింపవలెను ||అ|| చూపు మనసొక
టి చేయవలెను సర్వవ్యాపకుండై చిన్మయాత్మగన

కాళిజ్ఞానతత్త్వములు.

వలెను మేడమీదికి జేరవలెను అట్ల జోదుదాయక హంస
జూడగవలెను ॥అనం॥

సావేరిరాగము - ఆటతాళము.

అన్నమెబ్రహ్మమేరా జీవునకాదారంబనరా అన్న బ్ర
హ్మము అదిస్వరాట్టు యెన్నరాని పరమేశముతానై ॥అ॥ అదీ
యనాదిరా అన్నము అపోజ్యోతిరా ఆదిబిందువై అమనస్కం
బై ఆదిమధ్యంతమున అంతరాత్మయై ॥అ॥ మూడుగుణంబులు
రా అన్నము మోదమ్ముతో గనరా మూడుమూలమై ముక్తిపదం
బై మూటివిల్కిదములముతానై ॥అన్న॥ చతుర్వర్ణము అన్న
ము శ్వేత దీపమురా కాంతాయాపమై శివమై చతుర్వక్తుగ్రిడై చ
తురాక్షరియై ॥అన్న॥ నాదము వినబడురా నారాయణ గురుడు
రాఅదిమూర్తియై అభిలాండంబై ఆధారంబున అక్షరరూపము॥అ

నాదనామక్రియరాగము - ఏకతాళము.

అంతా చిన్మయం అఖండమద్వయం అనందో బ్రహ్మ
నందం వింతగాను అనుభవమంతయు దెలిసిన అంతరాత్మను
చింతనేయవె ॥అ॥ స్థూలసూక్ష్మములు తానై సుకరంబై సునే
వ్యంబై ఫలభాగమున బహుగోప్యంబై పావనమై ప్రత్యక్ష కరం
బై మూలబ్రహ్మమై ముక్తిపదంబై మూటిమూటిమూడావలె తా
నై కార్యకారణంబై కాలాతీతమైన కళకుమించి చిత్కళలు వె
లుంగుచు ॥అం॥ పంచబ్రహ్మమై పంచాక్షరమై ప్రణవంబై పం
చ పంచ యిరువది అయిదులుతానై పంచవాక్యములు అంగ
శూన్యములు అంచితముగ అభిమానముతానయి ॥అం॥ రక్త స్వే
త నిరాకారంబై రమ్యంబయి ధూమకృతియై ముక్తికమలమున
ఘూర్తి త్రయముగ ముదమునజూచెడి ముగ్గురిలోశక్తిహితమై

కాళిజ్ఞానతత్త్వములు.

శివమయి పరమశాంతంబై షడ్భావంబై వ్యక్తంబై వేదాంతసారమై
వెలుగులోపల వెలుగుచున్నది ||౨|| ఏటికి యారక బ్రహ్మ
చెందెదరు యెరుగరు తనలో నుండగను నాటకధారుడు నారాయ
ణుడై కోటిసూర్యకాంతులతో వెలుగుచు ఆంకాచిన్మయం

ధన్యాసిరాగము - ఆదితాళము.

మోసపోకామూడానలునమ్మక మొదటనే కోపివేయవలెరా
దేశములో పరదేకుడుండేవాసి తెలియవలెరా శేషశాయి పాదా
రవిందములు సేవింపవలెరా మానినముత్యము వలెనే మురి
యుచుండవలెరా భక్తితోడ తనభావములో భక్తులకావలెరా
శక్తిమాయలకు చిక్కకధృఢచిత్తుడగావలెరా ||మో|| పిండాం
దంబును బ్రహ్మాండంబును పెనగిచూడవలెరా ఉండెడితారకమం
దలమందున తానునికి సేయవలెరా నిండి యేకమైయుండిన బస
మదిసీరు సేయవలెరా పండువెన్నెలై ప్రబలేటి తేజముల బయ
ట చూడవలెరా ||మో|| గాదాంధంబున రేయుంబగులును కలసి
చూడవలెరా వాడేవాడై యుండిన ఘన శ్రీనివాసు నెరుగవలెరా
నుద్యుక్తుండై విషయేంద్రియంబుల పూరకుండవలెరా నిద్రాహా
రము విడిచి భేదరీముద్ర తెలియవలెరా ||మో|| నిద్రలో ఘన
భద్రమైనముద్ర తెలియవలెరా చిద్రూపంబున గలిగేజీవుని చిత్తు
తెలియవలెరా ఉచ్ఛ్వాసనిశ్వాసంబులు విడిచే వుపము తెలియ
వలెరా బుస్సునవిసరే యసురగాలిలో భేరిపినగవలెరా ||మో||

అనందబైరవిరాగము - ఆదితాళము.

యోగమిదిరా యానంద భోగమిదిరా యోగమిదిరా
యానందభోగమిదిరా చూపుచూచితె సుఖముపుట్టును చూపు

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

చూడర సుప్రసన్నుడ చూపుచూడక గూడకామరీ లోపలచీపము
గనరా ||యో|| బయలు జూడర భావమునను బయలు బ్రహ్మము
బాయవద్దుర బయలు బయలు యేకమయితే పరమపురుషుడు తానే
రా ||యో|| ధీరుడగు చిటికాని పురము దేవదేవుని రూపమిదేరా||
కోరి వెలసిన జనులకెల్లా యిహపర సుఖంబు గలదురా |యో||

నామనామక్రియరాగము - చావుతాళము.

సత్తుచిదానందయోగి చిత్తంతా భద్ర చిన్మయయోగి ||స||
చిత్తమనే పట్టమందు చిన్మయుడనే రాజు రాజ్యముచేయగాను
బుద్ధియనే సుత్రితోను యెట్టిపురుషార్థమును తలపోయవలెను ||స
భూతిని పూసితేనేమి యిట్లు పూర్వపుండ్రముబెట్టిన పురుషార్థ
మేమి మూడుగుణంబులకామి యిట్లు మూర్ఖుడవైతేమి మునిసి
ద్దుడౌనా ||స|| ఒడలు నీళ్ళదడుపనేమి యిట్లు ఒడలు నీళ్ళదడిపి
పూపిరి బిగబట్టనేమి ఒడలు ధరించితే నేమి యిట్లు జడలు ధ
రించితే జన్మపాపనమా ||స|| భూమిలోపల నొక్కచెట్టు అది పు
ట్టినప్పటినుండి భోగాలపట్టు కామక్రోధంబునబట్టు అది కాంక్షిం
ప భవరోగములకాటపట్టు ||స|| తొమ్మిది తూలులబాన అదికల్క
షంబుల కెల్లకాపైనగూనా నమ్మూదురా గురునాన అది నా
శంబు జెందును నానవిధానా ||స|| సతిపతులిద్దరుగూడి ప్రేమతో
రతినేయ కుక్కళోజితములుగూడి సుతుడాయొ గర్భమువీడి దీన
సుఖములేదురా దానివిడిచిపెట్టరా ||స|| తొమ్మిది వాకిళ్ళుమూ
సి దొంగలుండే చోచెల్ల శోధించి తుమ్మెదనాదము వినుచు
తుర్యమైన సమాధిలో నిల్వవలెరా ||స|| ఆరుగురుని పట్టవలెరా
పదియారుగురుని పట్టిబంధించ వలెరా వేరొక్కటని తెలియ

కాలజ్ఞానతత్త్వములు,

వలెరా తాను నెలవైనయాచోట తానిల్వవలెరా ||స|| తల్లిదండ్రు లెందరున్న యిట్లుతమ్ములు బావలు తగచుట్టుకొన్న యెల్ల బంధువు లెందరున్న తాను తల్లి పొయ్యేవేళ తనికెవ్వరిన్న ||స||

ముఖారిరాగము - చాపుతాళము.

ఎన్నిజన్మములెత్తి ఎన్నితపములు చేసి ఈజన్మమెత్తితిని మనసా ఎన్నివిధములనైన నీరూపమున గురుని యెడబాయకుండవే మనసా చదువులన్ని చదివి సన్యాసిమార్గమున సంచరించగ నేల మనసా చదువులో తత్వసారంబు తీసుకొని సందేహములు మానుమనసా ||ఎన్ని|| అక్షరంబులు నాల్గుకుక్షిలో నుంచుకొని అక్షరంబెరుగజేమనసా అక్షరంబుల గురుని తేత్రమున జేరి సాక్షివై యుండవే మనసా ||ఎన్ని|| ఒనరుగా భ్రూమధ్య వాసిగా జేరుకొని వాదములమానవె మనసా ||ఎన్ని|| కలకాలమాత్మభేదరి ముద్ర కీలును దెలిసియుండుమనసా కీలుచదువులలోను కాఖాలు గుణియింప కరకంరుని జూచిమనసా ||ఎన్ని|| తల్లి గర్భమునందు తొల్లిచదివిన చదువు మరల చదువ వలెనీవుమనసా తల్లడము పడబోక తత్వాలు గుణించి తత్వంబు తెలియవే మనసా ||ఎ|| ఎనిమిదిజగములను యెగతోలి వేగమున వేదములు బాడవేమనసా ఏమరక నెప్పుడు యరలవలు గుణించి యెఱి యేనుగు నెక్కువనసా ||ఎ|| కొండలేడునుదాటి కుండలీ యగ్రమున అండబాయకనుండుమనసా కొండలారాయదు కోర్కె లిచ్చెనంటెవుండి శ్రీగురు జేరమనసా ||ఎ||

పున్నాగవరాళిరాగము - చాపుతాళము.

బయలే భావననేయరా బ్రహ్మనెంద బయలే బాయక వుండరా బయలే భావననేయ బ్రహ్మనదంబాయె భయభక్తి

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

సద్గురుని పాదములేనమ్మి ||బ|| తెంటినిబిగబట్టరా బిగియబట్టి
మింటమనసుబెట్టరా జంటరేకులపథ్యసారముగనుసట్టి ఘంటనాద
ము చెవి నంటికోరిక యేలరా ||బ|| గుండుమీదికి జేరరా మీదికి
జేరి చందభానుని మీరర నిండపున్నవనాడు పండివెన్నెలబై
ట అండబాయక సచ్చిదానందమును జెందరా ||బ|| పహజానం
దము చెందరా ఆనందమొంది సరసిజాతని బొందరా మహి
మతో యే ప్రొద్దుమా చినగోపాల విహితముతోడుత వెలయు
తారకయోగిరా ||బయ||

ధన్యాసిరాగము - ఆదితాళము.

గురువుపదేశం బాయెగదా ఇకపురాకృతంబులులేవు గ
దా పరముయని వరామా లొసగుచు శ్రీరాముడు తనకరము
నుంచెను ||గు|| పరాకువలదని చరాచలమునొక సరిగా గనుపని
స్థిరము జేసెను ||గు|| అరటివంటి అరాటపడచియు విరాట్టు
దెల్పే స్వరాట్టుడగుమన ||గు|| ధరను గుత్తికొండ పురాన వెలసి
నరులబ్రోచెడు మురారి యగుశ్రీ ||గురు||

మాయామాళవిరాగము - చాపుతాళము.

ఇదిగోర గురుకీలకం జీవవిసరా అల్లదిగోర యోగసాధ
నము ||ఇ|| ఇదిగోర శ్రీగురు పదద్వంద్వములు నీహృదయము
లోపల వదలక దలచితె ||ఇ|| కొండమీద పెద్దగుండ న్నదిరా
గుండులోనసన్న గండియున్నదిరా ఆగండిలో నొకపండు పండి
యున్నదిరా ఆపండు అనుభవించితె ప్రజ్ఞానబ్రహ్మమరా ||ఇ||
ధాత్రిలోన నొక్కగ్రామమున్నదిర గాత్రమునకు చిన్మయ నేత్ర
మున్నదిరా నేత్రమందున గురుని సూత్రము చెలిసి పాత్రమె
రిగితేను బ్రహ్మస్మయపుర ఈ చూపులోను నీలరూపమున్నదిర
రూపములో నొకదీపమున్నదిర దీపములోనున్న తేజస్సుగలిగితే

కా ల జ్ఞా న త త్వ ము లు.

పాపము లన్ని కత్తమసియవుర ||ఇ|| అయిదైదుల యిరవై అయిదయి యున్నదిర బదింటిమీదను అత్తయున్నదిర ఆఅత్త ను సోదించి ఆమృతముగేవించి అనుభవమెరిగితే అయమాత్మ బ్రహ్మముర ||ఇ|| గురువాక్యములునాల్గు గురుతెరుగ వలెరా గు రుతెరిగినంతనే పరముతానౌరా పరశురాముని నగసింహయోగికి పరము బట్టబయలై యున్నదిర ||ఇ||

బేగడరాగము - త్రిపుటతాళము.

నిండుపున్నమనాడు పండువెన్నెలబైట నిండియున్నది యేమిర సద్గురుదేవా రెండు మూసియునే భూపందలమునజూడ దండిబాటయునుండర సద్గురుదేవా ||ని|| కొండతుమ్మెదలైదు రొదలు చేయుచున్నవి నమలవలననుండి సద్గురుదేవా ||ని|| చూపులో శివపురచూపుచూచినయపుడే దీపకాంతులు యేమిర సద్ గురుదేవా ||నిండు||

కల్యాణిరాగము - త్రిపుటతాళము.

పొందుగును సమాధిలో బయలంది గుణమునుజెందర ముందుగా గురుబోధచే ఆనందమున చెలువొందర ||పొం|| రెండు త్రోవలు మూసి వాయువు రేచకంబొనరింపర కుండలిని భేదిం చినంతట కుంభకంబొనరింపరా ||పొ|| మూటికవ్వల త్రికూట మ ధ్యను సూటిబెట్టుక జూడర సూటిగానిచ్చొలినీవు పగటిచుక్కను గాంచర ||పొ|| ఆరుచక్రములరసి సూక్ష్మద్వారమార్గము చేరర , చేరునగు పదియారొండున తగ పూరకంబొనరింపరా ||పొ|| మేలి మిగ శివపుర విహారుని మూలమిదియని తెలియర నీలతోయద మధ్యమందున నిజమునీవై వెలయరా ||పొండు||

కల్యాణిరాగము - త్రిపుటతాళము.

చేరెడు నీళ్ళకు భూమెల్ల దడినెను తెలుసుకోరె యిరువుగ

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

జనులకు యనుపమంజవమాయె తెలుసుకోరె చింతమానుమీద
 చేమఁతి పువ్వుపూసె తెలుసుకోరె దానిచెంతనున్నకోతి పులి
 పిల్లనీనెను తెలుసుకోరె ||చే|| మూడుమూలల పెట్టె మూసతీసే
 నేర్పు తెలుసుకోరె అమూత దీసితె పెద్దభూతము కనపడును
 తెలుసుకోరె ||చే|| అంబుల పొదిలోను కొమ్ముచేనుగుబుట్టె తె
 లుసుకోరె అకొమ్ముచేనుగుమీద కరుచబాలుడుపుట్టె తెలుసు
 కోరె ||చే|| అమ్మమ్మయొకకప్ప అయదు పామలు మ్రింగె
 తెలుసు కోరె దాని ఒడినిండ నిళ్ళులు పసంతమాడెను తెలుసు
 కోరె ||చే|| గుడిమీద నొకకుక్క కూతలు బెట్టెను తెలుసుకో
 రె దానిమెడనుండె ఘంటలు మ్రోతలు మోసెను తెలుసుకోరె
 ||చే|| తెలియనివారికి యేడాది గడవిస్తె తెలుసుకోరె దీనిఅన్వ
 యంబు దూరీ అదికేళవులెరుగు తెలుసుకోరె ||చే||

మధ్యమావతిరాగము - చాపుతాళము.

ఉన్నాడమ్మా చిన్మయ ప్రభువు వున్నాడమ్మా వున్నాడు
 నిజముగ నుపము తెలిసిజూడ కన్నచోటనే ముక్తికాంతతొ నెలు
 గుచు ఎనుబదినాలుగు లక్షల జీవరాసులయందు నాటకధారడై
 నటన సల్పెడు ప్రభువు శుద్ధసింహాసన మధ్య నక్షిరగ్రత్యము ద్ర
 ద్విదళ పద్మము మధ్య దివ్యమైవెలగుచు ||ఉ|| చూపురూపు
 నంటి చూడచూడగనింత చూపు చూచెడిచోట చోద్యమై వె
 లగుచు ||ఉ|| అరెచక్రములపై ఆగ్నేయమందున్న మేరుఖర
 మునందు తాండవక్రిష్ణుడు ||ఉ|| మూడుమూర్తులకాది మూల
 మైన వీరాస్వామిచే యుపదేశమందినవారికి ||ఉ||

కళ్యాణిరాగము - చాపుతాళము.

మొదలుమీదుగ తలలు క్రిందగ మొలచియున్నది

కా ల జ్ఞా న త త్వ ము లు.

శృతము మోదమలరగ మింటిమీదను మదగజము విహరిం
చెని చిదిమిపట్టిన జంటుకై వడిచీమయేనుగు మ్రింగెరా సద
యుడా మళలూరి వీరరాఘవ సార్వభౌమ దయానిధే ||మొ|| చిం
తబుట్టిన రాతిమీదను చింతమానొక టాయెరా అంతలోనె
దాసిలోను చేపంతి పూవులు పూసెరా పంతమాడుచు కప్ప
యొక్కటి పాములైదిటి మ్రింగెరా వింతగాను నిజము మళలూ
రి వీరరాఘవ దయానిధే ||మొ|| విఱివీగుచు కేకపేయుచు యీ
గ మంచముమ్రింగెరా గొఱై యొక్కటి యైదు పులులను గొ
ట్టి నెత్తురు త్రాగెరా చిఱిచెట్టున జాజిపూవులు శ్రీకరంబుగ పూ
సెరా మట్టపై కదళీఫలంబులు మళలూరి రామదయానిధే ||మొ||
కొంచెమో నొకగృహములోపల కోటిసింహము లుండెరా అంచి
తముగా నన్నిటిని యొకసామజము వధియించెరా పంచవన్నె
చిలుకలై దొక పర్వతమును భజించెర మంచితత్వజ్ఞాన మిది మ
ళలూరి రామదయానిధే ||మొ|| ఒంటిపాటున రెండుకోతులు జంట
పిల్లలు నీనెరా కంటినని యొక కుక్కకడుపున కామధేనువు పుట్టె
రా వింటిననియొకమకరినవ్వుచు వీధిపరువులుబారెర జంటనీతెలి
య గ మగుళూరి సార్వభౌమదయానిధే||మొ||మానసంబునమను
జుదొక్కడు మానునమలుచుండెర కానికాసిష్టుమచు దోమలుకన
కగిరిఁదలించెర పేనుయొకయోజనముపుట్టెడు గరికవీవున మోసె
ర దీనజనమందార మళలూరిధివ్యరామదయానిధే ||మొ|| కన్ను గా
నక చేపయొకటి కార్ముకంబున నడిచెర మిన్నునేలనియనక పసరి
మ్రుంగిగంతు వేసెర చిన్నబాలుడు సర్పవాచ్యుడు దీర్చియాకొని
పోసెరా అన్నరో యవ్వుమూర్తి మళలూరి ధివ్యరామదయానిధే||
మొ|| పువ్వుమీద మళునుభావుడు విజయకవి ముమరేంద్రుండు

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

వరుసతోదీని తెలిసినవారె యష్టావధానులు నిరుపమాంబుధి చంద్రకళలారి వీరరాఘవ దయానిదే॥ మొదలుమీదుగ॥

ముఖారిరాగము - చాళితాళము.

ఊధుచు కొలిమితిత్తుల సమరసము తెలియవలెరా వాద
బేదములణచి యాత్మలో శోధింపగవలెరా ఒకటి మొదలు షష్ఠీ
ము లెక్కకు మిక్కిలు కొమ్మలురా ఎక్కిచూచితె యెంతో పొ
డుగా కాళశుభినదిరా చొక్కమైనపందొక్క కొమ్మను చీలి
కి చిక్కదురా ఒప్పుగ తెలిసినవారికి పడుయొద్దనే యున్నది
రా ॥ఊ॥ రెండుత్రోవలు కూడిన చోటు రేవు యొక్కచేరా
పేండిరేకుల పద్మములోపల అఖండతేజమురా పుండజూచుకొ
ని వునికి తెలుసుకొని యెక్కుబెట్టవలెరా పండువెన్నెలనగా
యేడు కొండలకేగునుర ॥ఊదు॥ మూడుయొకటిగా జేసేటందు
కు మూలంబిదిగోర కూడకటను అందు యెరుకనె తాదాకటు
న్నదిరా మూడురేవులు కూడినచోట ముదితయున్నదిర వేదక
తో సతిపతి రమియించె మేదొకటున్నదిరా ॥ఊ॥ నాలుగుపదము
ల నాణ్యము తెలిసే నమ్మికయున్నదిరా నాలుగారు తలలో యి
రువైనాలుగు యొకచేర మూలంబిదిగో సాంఖ్యతారకా మన
స్క భావముర వాలాయము శోధించి చూడక పశము గాదు గ
దరా ॥ఊ॥ పంచభూతములు పంచవికారము పదిలపరచవలెరా
మించిన దురితము లార్జిత్తి మొదటికి త్రుంచివేయవలెర పంచాక్షర
ములు భావములోపల పరియింపగవలెరా పొంచి సుహృద్ముదుసేన్
గురుని పాదము గనవలెరా ॥ఊదుచు॥

వాదనామక్రియరాగము - ఆటతాళము.

కారణగురువెదుకోతిరుగ జన్మములేదు గురు కరుణబడయే

[12]

కా శిక్షానతత్త్వములు.

చిలుకా గురుకరుణ బడసితేయది మహామధురమై రమ్యమై
 యుండునే చిలుకా మనసాటివారెల్ల మనలచూడగలేక మట్టిపా
 రైనారె చిలుకా మనము ఆటలుమాని మనము సద్గురు వెదకి ప
 గమాత్మ తెలియవే చిలుకా ||కా|| కాలయముడు మనకు పొ
 రుగింటివాడనుచు కలకాలము దెలియు చిలుకా కలకాలము దెలి
 సిన కళల నంటిగురుని కంటినడుమను జూడు చిలుకా ||కా|| పాల
 లోచనుడందు లీనుడైయున్నాడు నిజమని నమ్మవే చిలుకా మూ
 లకోనలోని మహమ్మాయియున్నది అదితెలియవేసీవు చిలుకా
 ||కా|| రెండునొక్కటిచేసి రేచించి హంసను దండిగా గురిగనవే
 చిలుకా దండిగా సద్గురుడు కుండలిపైనున్నాడు పండువెన్నెల న
 డును చిలుకా ఆలుబిడ్డల విడిచి యాకాశతీతుని యచ్చోట చూడ
 వే చిలుకా ||కా|| వదలకను గురునేవ పదిలముగ జేసితే అది
 నీకు తెలియునే చిలుకా అదినీకు తెలిసితే మదియాత్మ గురుని
 ఆది పురుషుని గలయు మనసా గర్వపడకను నీవు నిర్మాణ పు
 రమందున సర్వేశ్వరునిచూడు చిలుకా మనరామబ్రహ్మము గురు
 డు రమ్యమైయున్నాడు అతని తెలియవే రామచిలుకా ||కార||

సావేరిరాగము - ఏకతాళము.

భాంచేతు నేనెంతో చెప్పిన చంచలముడుగవు చీ తూ మ
 నసా మంచిగురుని నేవించిదావుయిక సందుతెలిసి భజియించవె
 దుత్తెరి మనసా ||భా|| పొంచిపొంచెఁబహుమంచి గురుని గృహము
 పంచచేరవేభడవా దుత్తెరిభాంచే||భాం|| బొమ్మలాటంటనుతెలియ
 క తంటలు జేసేతుంటవు దుత్తెరిమనసా ||భా|| పట్టుగ సున్నపు
 గుంట రాఘవులపట్టువిడువకవే చీచీలుచ్చా భాంచేతు||

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

యమునాకర్యాణి - రాగము - ఆదితాళము

ఊరికిపోవలెరా పరబయలూరికి పోవలెరా ఊరికిపోవ
లెరా దారితెలుసుకొని మేరుశిఖరమున వెలిగేటితావుకు ॥ఊ॥
యేడుకొండలెక్కి నడుమన మూడుయేర్లుదాటి , వేడుకకనుగొని
గూడిన నడులను కూరిమితో నార్గురునివిడిచి ॥ఊ॥ సన్నదిడ్డిదూరి
పున్నమవెన్నెలబయలులలో, కన్నవారినికనుగొని పోవలెత్తిన్నగ
సన్నపుదారి తెలుసుకొని॥ఊ॥ కంటి లోవెదకినను కానకమింటిలో
వెదకినను, కంటికిమింటికి రెండికినడుమనుయొంటిగ చీకటి యిం
టిలోకనుగొని॥ఊ॥ జోడుపాములుండు చూడగపరుగులెత్తియా
డు, కోడెగాడు మణిమంత్రముగ్రోలుచునాడుచు కన్నులజాడలు
కనుగొని॥ఊ॥ పంచకోళములను తనలో నెంచిచూడగాను , సం
చితమిది శ్రీవేంకటగురుకృప తెలుసుకపోరా హంసనుగూడి॥

పున్నాగవరాళి రాగము - చాపుతాళము

ఎక్కడాతిరిగినలేదురా జీవన్ముక్తి తనలో తన్మయమంది
చూడరా యెక్కడాతిరిగిన లేదుతనలోతాను మనసుచెదరక ,
దిశకరించిచూపులోపల మక్కువతో మనసునిలువక ॥ఎ॥ ఆరు
మూడు యేడు తొమ్మిది యెనిమిది పందెండునాలుగుకమలముల
మధ్యనుండు గురుసికంటిబొమ్మను కలిసికూడుక ॥ఎ॥ పదియు
యిరువదియైదు ముప్పైయారు తత్వజ్ఞానశుంకమలముల మధ్యను
గురుతుజేర్చి కంటిబొమ్మను కలిసి జూడ ॥ఎ॥ పూరివాకిట కూత
లాయె వినగ వినగ వింతలాయె దాసుడేని వాసుడాయె బాలకృష్ణు
లీలలాయె ॥ఎక్కడా॥

కా ల జ్ఞా న త త్వ ము లు.

తోడిరాగము - ఆదితాళము.

కొలువై యున్నాడే సద్గురుమూర్తి కొలువై యున్నాడే
కొలువై యున్నాడు కోటిసూర్యులకాంతి మేలైన భూమధ్య మే
డలోపలతాను ॥కొ॥ లలశరో వినవే సద్గురుమూర్తి అంగన వి
నవే ముల్లోకములకాది ముక్తికారణపుతడు పల్లవపాణిరో యుల్ల
ములోనిపుడు ॥కొ॥ ఉన్నతముగ చిత్కళలతో చెన్నుమీరగను
మన్ననతో గురు మార్గము దెలిసితె సన్నుతాంగినీలో స్వామిసద్గు
రు మూర్తి ॥కొ॥ మట్టుమీరగాను కుండలియనె పెట్టియలోన
గట్టుమీదనెపుడు ఘనతేజలింగమై కాంతి ప్రకాశించు కలిచే చి
త్కళలతో ॥కొ॥ యెరుకలోపలను మరుపులేని యెరుక తాన
గును యెరుకె పరమశివుడని యెరిగిన శివయోగి రుద్రభావము
లోనె బాయక సద్గురుడు ८కొ॥

కాఫిరాగము - ఆదితాళము

స్రోహం స్రోహం హంస్రోహం స్రోహం స్రోహమనరా సత
తం హంస్రోహమనరాసతతం॥ భూషణ మేలరా భూషణులకును
నీమదిలోనె రోష రోషపడకురాసతతం ॥స్రో॥ మానక షడ్వర్గము
లను ఖండించి మాయలో మాయలో మాయగనరాసతతం ॥స్రో॥
పొందుగ భూమధ్య మందిరమందుననాదిలోతుగదరా దానిలోతు
గనరా సతతం ॥స్రో॥ కలగనిమేల్కొన్నిలో నిదానించి వెలుగులో
వెలుగు వెలుగుగనరా సతతం ॥స్రో॥ అంబరవీధివియాడుచు పా
డుచుచూచుచునిరాలింబముక్తికాంతనుముక్తినిగనరాసతతం ॥స్రో॥
అరయగ శ్రీతరిగొండ వరహాడి శంకరా జ్ఞానోదే యాచార్కుల
గనరా సతతం ॥స్రోహం॥

కా ల జ్ఞా న త త్వ ము లు.

మాయామాళవిరాగము - ఏకతాళము.

శివుడంచెనేమి కేశవుడంచెనేమి శివకేశవుల చిత్తస్థిర
బేదమేమి ||శి|| రతిరాజు భ్రమలచే రట్టయ్యేదేమి మతిమంతులై
తె యీ మతబేదమేమి ||శి|| మంచువంటిది ధేహమని యెంచలే
రు మించుబోలులగూడి విఱివీగేరు ||శి|| పుంచిది కానిది మది
నెంచలేరు పంచేంద్రియములబడి పొరలేరు ||శి|| అమహా దేవుడే
అచ్యుతుడాయె శ్రీ మహావిష్ణువే శివరూపమాయె ఈ సహసత్యా
ర్థమిది నిత్యమాయె ధాముడే నరసింహధాముడు తానాయె||శి|| తమ
శము బోదాయె తాల్మిలేదాయె తమగతిగానకతహతహాలాయెస్వా
మి శ్రీతరిగొండనరహరియాయె నామాద్రివాసుడే శివశంభుడాయె

అనందబై రవిరాగము - ఆటతాళము,

జ్యోతి వెలుగుచున్నదమ్మా దానిలోతు తెలియరాదె కొ
మ్మా పాతాళగగన కళాతీతమై సర్వభూతములందు ప్రఖ్యాతిగ
పరమాత్మ ||జ్యో|| యెవరిచే చిక్కదోయమ్మా దానివిధమిట్టిదని
చెప్పరాకుగదమ్మా శివకేశిలోగూడి సిద్ధేందు భావమైదు నక్రమ
మున చాల బుధులందున యాత్మ ||జ్యో|| మాయలో మాయను
యినదమ్మ దాని మహిమ తెలియగూడదమ్మ మాయకులోగాను
మాయకు వెలిగాను రేయుటగలు నొక్కరీతిగ పరమాత్మ ||జ్యో||
నానారూపము లయినదమ్మ తిరిగి తాను తానై యున్నదమ్మ
పూని త్రికూటమున నిత్యానంద జ్ఞానములో నిదానముగ నాత్మ
||జ్యో|| కనకమై యున్న దమ్మ తిరిగి కనవచ్చు కనరాదొ
యమ్మ ఫణికోడ గూడి పగలురేయొక రీతి తనువులోపల

కా ల జ్ఞా న త త్త్వ ము య.

నీల తామర రసము నందు ||జ్యో|| యెఱుకాలో యెరుకైననమ్మ
దావి మర్మమెరిగితె సాక్షియైయున్నదమ్మ పరమాణువుగా విశ్వ
పరిపూర్ణముగా నాత్మ గురు చంద్రుడగు శ్రీ తరికొండ నర
హరి రూపమున ||జ్యో||

నాదనామక్రియరాగము - చాపుతాళము

బ్రహ్మమేదో దెలుపరయ్యా బ్రాహ్మణులార పరబ్రహ్మ
మేదో తెలుపరయ్యా బ్రాహ్మణులారా బ్రహ్మమేదో దెలుప ర
య్యా బ్రాంతిలేక జీవునకు కర్మమోక్షరహితమైన గతికి పొ
య్యేటందుకు బ్రహ్మ నిర్మలాంతః కరుణలగుచు నిత్యం ఏ
కాక్షరం పర బ్రహ్మం సత్యంబను శృతి మీరెరిగి నందుకు బ్ర
హ్మ|| బ్రాహ్మణ కర్మములను జేసికొనుచు గామత్రి మంత్రము
చదివి బ్రహ్మసూత్రమను నిష్ఠ బ్రహ్మదివతి బ్రాహ్మణో మమ
దేవతాయను భావమెరిగినందుకు ||బ్రహ్మ|| రేపుమాపు సంఖ్య
వార్చి రేచించి ఓంకారమందు ఆపోజ్యోతి హం సోహం స్వా
హేతి యని మీరెరిగినందుకు ||బ|| యొజ్ఞ క్రతువులనుచు మీ
రు యాగము యోగములుచేసి బ్రహ్మదేవత్యుని పవిత్రుర్భవ
తి భావంబెరిగినందుకు ||బ|| బ్రాహ్మణో వాక్ బ్రాహ్మణోదాన సమా
నములను గూర్చి ప్రణామమును చేయించిం బ్రాహ్మసానం య
జ్ఞస్వరంయసి మీరెరిగినందుకు ||బ|| బ్రాహ్మణో బ్రాద్ధురలేచి
ప్రొద్దుచెప్పెడి పంచాంగము చూచుచు ఓంకారము ప్రజ్ఞా
పతం ధ్యాయే యుని మీరెరిగినందుకు ||బ||

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

ఇందు లేదురా తరిగొండ భ్రమరాంబ పూర్వకుండలి ప్రణవ
మహాత్మ్యంబు బ్రహ్మణ్య మిదియని వారెరిగినందుకు బ్ర॥

నాదనామక్రియరాగము - ఆటతాళము.

జీవానీవునినుగానలేవా నిన్నుభావించి చూచితే బ్రహ్మం
బు గదా ॥జీ॥ పరగమేడిపండులోన తరచుగ పురుగులు తొలిగే
టి పండు తెరచాటు మాంసపుదెంచు దీనితెరిగెల్ల చక్కగా తెలి
సిన పండు ॥జీ॥ ముసుకొని తొమ్మిదితూట్లు ఈతనువు కారణ
మని తగనమ్మేదెట్లు గనుగొని దీనిలో గుట్టు చాల పనిటాని
వినబోతే బహు సిగ్గుబాట్లు ॥జీ॥ బలురోగముల కిదిబాట దీని
వలపు సొలపులెల్ల వడగండ్లమూట నరయ స్వప్నప్రాయమకట
నీవు తెలిసితే తొలిసేవ నీకిదే బాట ॥జీ॥ పరమా దేహముమంటి
పాలు యీ వికట సంసారము విడిచితే మేలనకల భోగము
లింకచాలు శ్రీయకలంక తరిగొండ హరిమమ్మేలు ॥జీవా॥

కాలజ్ఞానతత్త్వములు - సంపూర్ణము.